

Uradni list

Evropske unije

L 88

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 49

25. marec 2006

Vsebina	I	Akti, katerih objava je obvezna	
	★	Uredba Sveta (ES) št. 486/2006 z dne 20. marca 2006 o izvajanju Sporazuma o dajatev prosti obravnavi integriranih vezij z več čipi (MCP) s spremembo Priloge I k Uredbi (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi	1
		Uredba Komisije (ES) št. 487/2006 z dne 24. marca 2006 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določanje vhodne cene nekaterega sadja in zelenjave	3
	★	Uredba Komisije (ES) št. 488/2006 z dne 24. marca 2006 o določitvi menjalnih tečajev, ki se uporabljajo za strukturne ali okoljske ukrepe v letu 2006	5
	★	Uredba Komisije (ES) št. 489/2006 z dne 24. marca 2006 o spremembi Uredbe (ES) št. 796/2004 glede sort konoplje, ki se gojijo za vlakna in ki izpolnjujejo pogoje za neposredna plačila	7
	★	Direktiva Komisije 2006/35/ES z dne 24. marca 2006 o spremembi prilog I do IV k Direktivi Sveta 2000/29/ES o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovem širjenju v Skupnosti	9
	★	Direktiva Komisije 2006/36/ES z dne 24. marca 2006 o spremembi Direktive 2001/32/ES o priznavanju varovanih območij v Skupnosti, izpostavljenih posebni nevarnosti za zdravstveno varstvo rastlin, in razveljavitvi Direktive 92/76/EGS	13
		II	
		Akti, katerih objava ni obvezna	
		Komisija	
		2006/239/ES:	
	★	Odločba Komisije z dne 13. maja 2003 o državni pomoči Nemčije za Kahla Porzellan GmbH in Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (notificirano pod dokumentarno številko C(2003) 1520) ⁽¹⁾	16

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Cena: 18 EUR

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

2006/240/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 16. novembra 2004 o državni pomoči Nemčije za proizvajalce žitnega žganja** (notificirano pod dokumentarno številko C(2004) 3953) ⁽¹⁾ 50

2006/241/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 24. marca 2006 o nekaterih ukrepih zaščite v zvezi z nekaterimi proizvodi živalskega izvora, razen ribiških proizvodov, s poreklom z Madagaskarja** (notificirano pod dokumentarno številko C(2006) 888) ⁽¹⁾ 63

Akti, sprejeti v skladu z naslovom V Pogodbe o Evropski uniji

- ★ **Skupno stališče Sveta 2006/242/SZVP z dne 20. marca 2006 o revizijski konferenci Konvencije o biološkem in toksičnem orožju (BTWC) leta 2006** 65
- ★ **Skupni ukrep Sveta 2006/243/SZVP z dne 20. marca 2006 o podpori dejavnostim Pripravljalne komisije Organizacije pogodbe o celoviti prepovedi jedrskih poskusov (CTBTO) na področju usposabljanja in povečanja zmogljivosti za preverjanje ter v okviru izvajanja Strategije EU proti širjenju orožja za množično uničevanje** 68
- ★ **Skupno stališče Sveta 2006/244/SZVP z dne 20. marca 2006 o sodelovanju Evropske unije v Organizaciji Korejskega polotoka za energetski razvoj (KEDO)** 73

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Akti, katerih objava je obvezna)

UREDBA SVETA (ES) št. 486/2006

z dne 20. marca 2006

o izvajanju Sporazuma o dajatev prosti obravnavi integriranih vezij z več čipi (MCP) s spremembo Priloge I k Uredbi (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 133 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 ⁽¹⁾ je uvedla nomenklaturo blaga, v nadaljevanju „kombinirana nomenklatura“, in določila konvencionalne stopnje dajatve skupne carinske tarife.
- (2) Svet je s Sklepom 2005/964/ES ⁽²⁾ v imenu Evropske skupnosti sklenil Sporazum o dajatev prosti obravnavi integriranih vezij z več čipi (MCP) (v nadaljevanju „Sporazum“).
- (3) Sporazum je znižal vse carine ter druge dajatve in stroške, ki se uporabljajo za MCP, na stopnjo nič.
- (4) Generalni sekretar Sveta Evropske unije, ki je depozitar, določen s Sporazumom, je od štirih pogodbenic prejel

listine o sprejetju. Te štiri pogodbenice so se v skladu s členom 7(a) Sporazuma dogovorile, da Sporazum začne veljati 1. aprila 2006.

- (5) Zato je treba Sporazum začeti izvajati s spremembo Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

V delu 1 oddelka II „Posebne določbe“ Priloge I k Uredbi (EGS) št. 2658/87, se doda črka G „Dajatev prosta obravnava integriranih vezij z več čipi (MCP)“, kot je določena v prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. aprila 2006.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. marca 2006

Za Svet
Predsednica
U. PLASSNIK

⁽¹⁾ UL L 256, 7.9.1987, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1989/2004 (UL L 344, 20.11.2004, str. 5).

⁽²⁾ UL L 349, 31.12.2005, str. 24.

PRILOGA

„G. Dajatev prosta obravnava integriranih vezij z več čipi (MCP)

1. Oprostitev carine je določena za integrirana vezja z več čipi (MCP), ki so sestavljena iz dveh ali več medsebojno neločljivo povezanih monolitnih integriranih vezij, na eni ali več izoliranih podlagah, z vodilnim ohišjem ali brez, vendar brez kakršnega koli drugega aktivnega ali neaktivnega elementa vezja.
 2. Blago, upravičeno do te oprostitve carin, je zajeto v naslednjih tarifnih številkah: 8418, 8422, 8450, 8466, 8473, 8517, 8518, 8522, 8523, 8525, 8528, 8529, 8530, 8531, 8535, 8536, 8537, 8538, 8543, 8548, 8708, 9009, 9026, 9031, 9504.
 3. Ob predložitvi carinske deklaracije za sprostitev MCP v prosti promet carinskim organom držav članic deklarant v polju 44 enotne upravne listine (EUL) navede referenčno številko C500.“
-

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 487/2006**z dne 24. marca 2006****o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določanje vhodne cene nekaterega sadja in zelenjave**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 3223/94 z dne 21. decembra 1994 o podrobnih pravilih za uporabo uvoznega režima za sadje in zelenjavo ⁽¹⁾, in zlasti člena 4(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 3223/94 v skladu z rezultati večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga oblikuje merila, po katerih Komisija določa pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav, za proizvode in obdobja, predpisana v Prilogi k Uredbi.

- (2) V skladu z zgornjimi merili je treba določiti pavšalne uvozne vrednosti v višini, podani v Prilogi k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 4 Uredbe (ES) št. 3223/94 so določene v Prilogi k Uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 25. marca 2006.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 24. marca 2006

Za Komisijo

J. L. DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 337, 24.12.1994, str. 66. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 386/2005 (UL L 62, 9.3.2005, str. 3).

PRILOGA

k Uredbi Komisije z dne 24. marca 2006 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določanje vhodne cene nekaterega sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Tarifna oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	052	97,9
	204	52,9
	212	102,0
	624	101,8
	999	88,7
0707 00 05	052	121,0
	999	121,0
0709 10 00	624	103,6
	999	103,6
0709 90 70	052	77,4
	204	53,8
	999	65,6
0805 10 20	052	40,8
	204	43,0
	212	54,3
	220	43,9
	624	59,3
	999	48,3
0805 50 10	052	42,2
	624	67,2
	999	54,7
0808 10 80	388	76,6
	400	127,9
	404	92,9
	508	82,7
	512	76,3
	524	62,5
	528	79,9
	720	80,0
	999	84,9
	0808 20 50	388
512		76,3
524		58,2
528		57,2
720		122,5
999		79,4

⁽¹⁾ Nomenklatura držav je določena z Uredbo Komisije (ES) št. 750/2005 (UL L 126, 19.5.2005, str. 12). Oznaka „999“ pomeni „drugega porekla“.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 488/2006**z dne 24. marca 2006****o določitvi menjalnih tečajev, ki se uporabljajo za strukturne ali okoljske ukrepe v letu 2006**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2799/98 z dne 15. decembra 1998 o vzpostavitvi kmetijsko-monetarne ureditve za euro ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 2808/98 z dne 22. decembra 1998 o določitvi podrobnih pravil za uporabo kmetijsko-monetarnega sistema za euro v kmetijstvu ⁽²⁾, in zlasti drugega stavka člena 4(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 4(2) Uredbe (ES) št. 2808/98 je pri zneskih strukturne ali okoljske narave datum uveljavitve za menjalni tečaj 1. januar leta, v katerem je bila sprejeta odločitev o odobritvi pomoči.

- (2) V skladu s prvim stavkom člena 4(3) Uredbe (ES) št. 2808/98 se uporabi menjalni tečaj, ki je enak povprečju menjalnih tečajev, izračunanem po načelu časovnega sorazmerja za mesec pred datumom uveljavitve –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Za leto 2006 se pri zneskih strukturne ali okoljske narave iz člena 4(2) Uredbe (ES) št. 2808/98 uporabijo menjalni tečaji, določeni v Prilogi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 24. marca 2006

Za Komisijo
Mariann FISCHER BOEL
Članica Komisije

⁽¹⁾ UL L 349, 24.12.1998, str. 1.

⁽²⁾ UL L 349, 24.12.1998, str. 36. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1044/2005 (UL L 172, 5.7.2005, str. 76).

PRILOGA

Menjalni tečaji iz člena 1

(1 EUR = povprečna vrednost med 1. decembrom 2005 in 31. decembrom 2005)

0,573458	ciprski funt
28,9712	češka krona
7,45403	danska krona
15,6466	estonska krona
252,791	madžarski forint
3,4528	litvanski litas
0,696729	latvijski lats
0,4293	malteška lira
3,85493	poljski zlot
37,8743	slovaška krona
239,505	slovenski tolar
9,43950	švedska krona
0,679103	funt šterling

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 489/2006**z dne 24. marca 2006****o spremembi Uredbe (ES) št. 796/2004 glede sort konoplje, ki se gojijo za vlakna in ki izpolnjujejo pogoje za neposredna plačila**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ter o spremembi uredb (EGS) št. 2019/93, (ES) št. 1452/2001, (ES) št. 1453/2001, (ES) št. 1454/2001, (ES) 1868/94, (ES) št. 1251/1999, (ES) št. 1254/1999, (ES) št. 1673/2000, (EGS) št. 2358/71 in (ES) št. 2529/2001 ⁽¹⁾, in zlasti člena 52(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Komisije (ES) št. 796/2004 z dne 21. aprila 2004 o podrobnih pravilih za izvajanje navzkrižne skladnosti, modulacije in integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, predvidenih z Uredbo Sveta (ES) št. 1782/2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike ter o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ⁽²⁾ določa pravila za uporabo Uredbe (ES) št. 1782/2003, med drugim glede pogojev za preverjanje vsebnosti tetrahidrokanabinola pri rasti konoplje.
- (2) V skladu s členom 33(2) Uredbe (ES) št. 796/2004 so države članice Komisiji sporočile rezultate preskusov za določanje ravni tetrahidrokanabinola v sortah konoplje,

posejanih v letu 2005. Navedene rezultate je treba upoštevati pri izdelavi seznama sort konoplje, ki se gojijo za vlakna in ki izpolnjujejo pogoje za neposredna plačila v prihodnjih tržnih letih in seznama sort, ki so začasno dovoljene v tržnem letu 2006/2007. Za preverjanje vsebnosti tetrahidrokanabinola je za nekatere navedene sorte treba uporabiti postopek B iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 796/2004.

- (3) Uredbo (ES) št. 796/2004 je zato treba ustrezno spremeniti.
- (4) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za neposredna plačila –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga II k Uredbi (ES) št. 796/2004 se nadomesti z besedilom Priloge k tej Uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od tržnega leta 2006/2007.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 24. marca 2006

Za Komisijo
Mariann FISCHER BOEL
Članica Komisije

⁽¹⁾ UL L 270, 21.10.2003, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 319/2006 (UL L 58, 28.2.2006, str. 32).

⁽²⁾ UL L 141, 30.4.2004, str. 18. Uredba, kakor je nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 263/2006 (UL L 46, 16.2.2006, str. 24).

PRILOGA

„PRILOGA II

SORTE KONOPLJE, KI SE GOJIJO ZA VLAKNA, UPRAVIČENE DO NEPOSREDNIH PLAČIL**(a) Konoplja, ki gojena za vlakna**

Beniko
Carmagnola
CS
Delta–Llosa
Delta 405
Dioica 88
Epsilon 68
Fedora 17
Felina 32
Felina 34 – Félina 34
Ferimon – Férimon
Fibranova
Fibrimon 24
Futura 75
Juso 14
Red Petiole
Santhica 23
Santhica 27
Tiborszálási
Uso–31

(b) Konoplja, gojena za vlakna, odobrena v tržnem letu 2006/2007

Białobrzeskie
Chamaeleon ⁽¹⁾
Cannakomp
Fasamo
Fibriko TC
Finola ⁽¹⁾
Kompolti hibrid TC
Kompolti
Lipko
Silesia ⁽²⁾
UNIKO-B

⁽¹⁾ V tržnem letu 2006/2007 se uporablja postopek B iz Priloge I.

⁽²⁾ Samo na Poljskem, kakor je bilo dovoljeno z Odločbo Komisije 2004/297/ES (UL L 97, 1.4.2004, str. 66).“

DIREKTIVA KOMISIJE 2006/35/ES

z dne 24. marca 2006

o spremembi prilog I do IV k Direktivi Sveta 2000/29/ES o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovemu širjenju v Skupnosti

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ne smejo biti več priznane kot varovana območja glede na *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

- (5) Italija je predložila podatke, iz katerih je razvidno, da je *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. sedaj naseljena v nekaterih delih njenega ozemlja. Navedeni deli Italije zato ne smejo biti več priznani kot varovana območja glede na *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.

ob upoštevanju Direktive Sveta 2000/29/ES z dne 8. maja 2000 o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovemu širjenju v Skupnosti⁽¹⁾, in zlasti točke (c) drugega odstavka člena 14 Direktive,

- (6) Litva je predložila podatke iz katerih je razvidno, da je virus Beet necrotic yellow vein sedaj naseljen na njenem ozemlju. Litva zato ne sme biti več priznana kot varovano območje glede na virus Beet necrotic yellow vein.

po posvetovanju z zadevnimi državami članicami,

- (7) Zato je treba zadevne priloge k Direktivi 2000/29/ES ustrezno spremeniti.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2000/29/ES določa nekatere ukrepe proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v države članice iz drugih držav članic ali tretjih držav. Določa tudi, da je treba nekatera območja priznati kot varovana območja.

- (8) Ukrepi iz te direktive so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za zdravstveno varstvo rastlin –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Priloge I do IV k Direktivi 2000/29/ES se spremenijo v skladu z besedilom v Prilogi k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s to direktivo, najpozneje do 30. aprila 2006. Komisiji takoj predložijo besedila navedenih predpisov ter primerjalno tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

Navedene predpise uporabljajo od 1. maja 2006.

- (2) Iz podatkov, ki jih je predložila Portugalska, je razvidno, da je *Bemisia tabaci* Genn. (evropske populacije) sedaj naseljena v regiji Alentejo in nekaterih občinah regije Ribatejo e Oeste. Navedeni deli ozemlja Portugalske zato ne smejo biti več priznani kot varovana območja glede na navedeni škodljivi organizem.

- (3) Iz podatkov, ki jih je predložila Slovenija, je razvidno, da je *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. sedaj naseljena na Gorenjskem in v mariborski regiji. Navedeni regiji zato ne smeta biti več priznani kot varovana območja glede na *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.

- (4) Iz podatkov, ki jih je predložila Slovaška, je razvidno, da je *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. sedaj naseljena v nekaterih občinah okrožij Dunajská Streda, Levice, Topoľčany, Poltár, Rožňava in Trebišov. Navedene občine zato

⁽¹⁾ UL L 169, 10.7.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2006/14/ES (UL L 34, 7.2.2006, str. 24).

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 24. marca 2006

Za Komisijo
Markos KYPRIANOU
Član Komisije

PRILOGA

Priloge I do IV k Direktivi 2000/29/ES se spremenijo:

1. Del B Priloge I se spremeni:

- (a) v točki 1 pod naslovom (a) se besede v oklepajih za oznako „P“ nadomestijo z naslednjim:

„Azores, Beira Interior, Beira Litoral, Entre Douro e Minho, Madeira, Ribatejo e Oeste (občine Alcobaça, Alenquer, Bombarral, Cadaval, Caldas da Rainha, Lourinhã, Nazaré, Obidos, Peniche in Torres Vedras) in Trás-os-Montes“;

- (b) v točki 1 naslova (b) se črta „LT“.

2. Del B Priloge II se spremeni:

v točki 2 naslova (b) se v tretjem stolpcu:

- (a) za vsako od besed „Forli-Cesena“ in „Rimini“ doda besedilo „(z izključitvijo območja pokrajine, severno od državne ceste št. 9 – Via Emilia)“;
- (b) črta besedilo „Trentino-Alto Adige: avtonomna pokrajina Trento“;
- (c) za besedo „SI“ doda besedilo: „(razen Gorenjske in mariborske regije)“;
- (d) za besedo „SK“ doda besedilo: „(razen občin Blahová, Horné Mýto in Okoč (okrožje Dunajská Streda), Hronovce in Hronské Kľačany (okrožje Levice), Velké Ripňany (okrožje Topolčany), Málíneck (okrožje Poltár), Hrhov (okrožje Rožňava), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätuš in Zatín (okrožje Trebišov))“.

3. Del B Priloge III se spremeni:

v točkah 1 in 2 se v drugem stolpcu:

- (a) za vsako od besed „Forli-Cesena“ in „Rimini“ doda besedilo „(z izključitvijo območja pokrajine, severno od državne ceste št. 9 – Via Emilia)“;
- (b) črta besedilo „Trentino-Alto Adige: avtonomna pokrajina Trento“;
- (c) za besedo „SI“ doda besedilo: „(razen Gorenjske in mariborske regije)“;
- (d) za besedo „SK“ doda besedilo: „(razen občin Blahová, Horné Mýto in Okoč (okrožje Dunajská Streda), Hronovce in Hronské Kľačany (okrožje Levice), Velké Ripňany (okrožje Topolčany), Málíneck (okrožje Poltár), Hrhov (okrožje Rožňava), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätuš in Zatín (okrožje Trebišov))“.

4. Del B Priloge IV se spremeni:

- (a) v točki 20.1 se v tretjem stolpcu črta „LT“;
- (b) v točki 20.2 se v tretjem stolpcu črta „LT“;
- (c) v točki 21 se v tretjem stolpcu črta besedilo „Trentino-Alto Adige: avtonomna pokrajina Trento“;
- (d) v točkah 21 in 21.3 se v tretjem stolpcu:

1. za vsako od besed „Forli-Cesena“ in „Rimini“ doda besedilo „(z izključitvijo območja pokrajine, severno od državne ceste št. 9 – Via Emilia)“;

2. za besedo „SI“ doda besedilo: „(razen Gorenjske in mariborske regije)“;

3. za besedo „SK“ doda besedilo: „(razen občin Blahová, Horné Mýto in Okoč (okrožje Dunajská Streda), Hronovce in Hronské Kľačany (okrožje Levice), Velké Ripňany (okrožje Topoľčany), Málíneec (okrožje Poltár), Hrhov (okrožje Rožňava), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätušie in Zatín (okrožje Trebišov))“;

(e) v točki 22 se v tretjem stolpcu črta „LT“;

(f) v točki 23 se v tretjem stolpcu črta „LT“;

(g) v točkah 24.1, 24.2 in 24.3 se v tretjem stolpcu:

besede v oklepajih za oznako „P“ nadomestijo z naslednjim: „Azores, Beira Interior, Beira Litoral, Entre Douro e Minho, Madeira, Ribatejo e Oeste (občine Alcobaça, Alenquer, Bombarral, Cadaval, Caldas da Rainha, Lourinhã, Nazaré, Obidos, Peniche in Torres Vedras) in Trás-os-Montes“;

(h) v točki 25 se v tretjem stolpcu črta „LT“;

(i) v točki 26 se v tretjem stolpcu črta „LT“;

(j) v točki 27.1 se v tretjem stolpcu črta „LT“;

(k) v točki 27.2 se v tretjem stolpcu črta „LT“;

(l) v točki 30 se v tretjem stolpcu črta „LT“.

DIREKTIVA KOMISIJE 2006/36/ES

z dne 24. marca 2006

o spremembi Direktive 2001/32/ES o priznavanju varovanih območij v Skupnosti, izpostavljenih posebni nevarnosti za zdravstveno varstvo rastlin, in razveljavitvi Direktive 92/76/EGS

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2000/29/ES z dne 8. maja 2000 o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovemu širjenju v Skupnosti⁽¹⁾, ter zlasti prvega pododstavka člena 2(1)(h) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Komisije 2001/32/ES⁽²⁾, je nekatere države članice ali nekatera območja v državah članicah priznavala kot varovana območja glede na nekatere škodljive organizme. V nekaterih primerih je bilo priznavanje začasno, saj niso bili predloženi potrebni podatki, ki dokazujejo, da zadevni škodljivi organizem ni navzoč v zadevni državi članici ali na njenem območju.
- (2) V primerih, ko so zadevne države članice priskrbele potrebne podatke, je treba zadevna območja priznavati kot trajno varovana območja.
- (3) Nekatero regije na Portugalskem so se priznavale kot varovana območja glede škodljivega organizma *Bemisia tabaci* Genn. (evropske populacije).
- (4) Portugalska je predložila podatke, iz katerih je razvidno, da je *Bemisia tabaci* Genn. (evropske populacije) zdaj naseljena v nekaterih delih njenega ozemlja. Navedeni deli Portugalske se torej ne priznavajo več kot varovana območja glede na navedeni škodljivi organizem.
- (5) Različne regije ali deli regij v Avstriji in Italiji ter celotno področje Irske, Litve, Slovenije in Slovaške so se začasno priznavali kot varovana območja glede škodljivega organizma *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. do 31. marca 2006.
- (6) Iz podatkov, ki so jih predložile Avstrija, Italija, Irska, Litva, Slovaška in Slovenija, je razvidno, da je treba

začasno priznavanje varovanih območij v navedenih državah glede škodljivega organizma *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. izjemoma podaljšati za dve leti in tako navedenim državam zagotoviti potreben čas za predložitev podatkov, ki dokazujejo, da *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. ni navzoča, ali jim po potrebi omogočiti dokončanje prizadevanj za izkoreninjenje navedenega organizma.

- (7) Poleg tega je *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. zdaj naseljena v nekaterih delih Italije, gorenjski in mariborski regiji v Sloveniji ter v nekaterih občinah v okrajih Dunajská Streda, Levice, Topolčany, Poltár, Rožňava in Trebišov na Slovaškem, zato se zadevni deli ozemlja Italije, Slovenije in Slovaške ne bi več smeli priznavati kot varovana območja glede škodljivega organizma *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.
- (8) Litva se je začasno priznavala kot varovano območje glede virusa beet necrotic yellow vein do 31. marca 2006.
- (9) Litva je predložila podatke iz katerih je razvidno, da je zdaj virus beet necrotic yellow vein naseljen v navedeni državi. Litva se torej ne sme več priznavati kot varovano območje glede na navedeni škodljivi organizem.
- (10) Malta se je začasno priznavala kot varovano območje glede virusa Citrus tristeza (evropski sevi) do 31. marca 2006.
- (11) Iz podatkov, ki jih je predložila Malta, je razvidno, da je treba začasno priznavanje varovanega območja v navedeni državi glede škodljivega organizma virusa Citrus tristeza (evropski sevi) izjemoma podaljšati za dve leti in tako navedeni državi zagotoviti potreben čas za predložitev podatkov, ki dokazujejo, da Citrus tristeza virus (evropski sevi) ni navzoč, ali ji po potrebi omogočiti dokončanje prizadevanj za izkoreninjenje navedenega organizma.
- (12) Ciper se je začasno priznaval kot varovano območje glede škodljivih organizmov *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch), *Ips sexdentatus* Börner in *Leptinotarsa decemlineata* Say do 31. marca 2006.

⁽¹⁾ UL L 169, 10.7.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2006/14/ES (UL L 34, 7.2.2006, str. 24).

⁽²⁾ UL L 127, 9.5.2001, str. 38. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/18/ES (UL L 57, 3.3.2005, str. 25).

- (13) Iz podatkov, ki jih je predložil Ciper, je razvidno, da je treba začasno priznavanje varovanega območja v navedeni državi glede škodljivih organizmov *Daktulosphaira vitifoliae* (Fitch), *Ips sexdentatus* Börner in *Leptinotarsa decemlineata* Say podaljšati za dve leti in tako navedeni državi zagotoviti potreben čas za predložitev podatkov, ki dokazujejo, da navedeni škodljivi organizmi niso navzoči, ali ji po potrebi omogočiti dokončanje prizadevanj za izkoreninjenje navedenih organizmov.
- (14) Direktivo 2001/32/ES je zato treba ustrezno spremeniti.
- (15) Ukrepi iz te direktive so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za zdravstveno varstvo rastlin –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2001/32/ES se spremeni:

1. Člen 1 se nadomesti:

„Člen 1

Območja v Skupnosti, ki so naštet v Prilogi, so priznana kot varovana območja, v smislu prvega pododstavka člena 2(1)(h) Direktive 2000/29/ES v zvezi s škodljivim(-i) organizmom(-mi), ki so naštet ob njihovih imenih v Prilogi k tej direktivi.“

2. Člen 2 se črta.

3. Priloga se spremeni:

(a) V točki 2 naslova (a) se besede v oklepajih za besedo „Portugalska“ nadomestijo z naslednjimi besedami „Azores, Beira Interior, Beira Litoral, Entre Douro e Minho, Madeira, Ribatejo e Oeste (občine Alcobaça, Alenquer, Bombarral, Cadaval, Caldas da Rainha, Lourinhã, Nazaré, Obidos, Peniche in Torres Vedras) in Trás-os-Montes“.

(b) V točkah 3.1, 11 in 13 naslova (a) se za besedo „Ciper“ dodajo besede „(do 31. marca 2008)“.

(c) Točka 2 naslova (b) se nadomesti z:

„— Španija, Estonija, Francija (Korzika), Italija (Abruzzi; Basilicata; Kalabrija; Campania; Furlanija–Julijska krajina; Lazio; Ligurija; Marche; Molise; Piedmont;

Sardinija; Sicilija; Toskana; Umbrija; Valle d'Aosta), Latvija, Portugalska, Finska, Združeno kraljestvo (Severna Irsko, Otok Man in Kanalski otoki),

— in do 31. marca 2008 Irsko, Italija (Apulija, Emilia-Romagna): pokrajina Forlì-Cesena (razen območja pokrajine severno od državne ceste št. 9 – Via Emilia), Parma, Piacenza, Rimini (razen območja pokrajine severno od državne ceste št. 9 – Via Emilia), Lombardija, Benečija: razen v pokrajini Rovigo občine Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli, Pontecchio Polesine, Arquà Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesse Umbertoiano, Castelguglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusina, Pincara, Stienta, Gaiba, Salara, v pokrajini Padova občine Castelbaldo, Barbona, Piacenza d'Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani, Masi, v pokrajini Verona občine Palù, Roverchiara, Legnago, Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza, Angiari), Litva, Avstrija (Burgenland, Koroška, Spodnja Avstrija, Tirolska (okrajna uprava Lienz), Štajerska, Dunaj), Slovenija (razen gorenjske in mariborske regije), Slovaška (razen občin Blahová, Horné Mýto in Okoč (Dunajská Streda), Hronovce in Hronské Kľačany (Levice), Velké Ripňany (Topoľčany), Málíneč (Poltár), Hrhov (Rožňava), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätuš in Zátín (Třebíšov))“.

(d) V točki 1 naslova (d) se izbriše beseda „Litva“.

(e) V točki 3, naslova (d) se za besedo „Malta“ dodajo besede „(do 31. marca 2008)“.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 30. aprila 2006. Besedilo navedenih predpisov in primerjalno razpredelnico med navedenimi predpisi in to direktivo takoj sporočijo Komisiji.

Države članice uporabljajo te predpise od 1. maja 2006.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo glavnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 24. marca 2006

Za Komisijo
Markos KYPRIANOU
Član Komisije

II

(Akti, katerih objava ni obvezna)

KOMISIJA

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 13. maja 2003

o državni pomoči Nemčije za Kahla Porzellan GmbH in Kahla/Thüringen Porzellan GmbH

(notificirano pod dokumentarno številko C(2003) 1520)

(Besedilo v nemškem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2006/239/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega pododstavka člena 88(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu vsem zainteresiranim strankam, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenimi členi ⁽¹⁾, in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

I. POSTOPEK

- (1) 16. novembra 1998 in 24. marca 1999 je Komisija prejela pritožbe konkurentov o domnevni nepravilni uporabi državnih pomoči, ki jih je dežela Turingija dodelila podjetjema Kahla Porzellan GmbH (Kahla I) in Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (Kahla II), obe iz Thüringena v Nemčiji.
- (2) Po obsežni korespondenci in srečanjih s predstavniki Nemčije je Komisija 15. novembra 2000 sprožila formalni postopek preiskave zaradi začasnih pomoči, dodeljenih podjetjema. Istočasno je bila Nemčija pozvana, naj predloži zadostne podatke, da bo mogoče ugotoviti, ali so nekateri ukrepi pomoči v skladu z odobrenimi programi pomoči, po katerih so bili domnevno dodeljeni.
- (3) Sklep Komisije o sprožitvi postopka je bil objavljen v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* ⁽²⁾. Komisija je pozvala zainteresirane stranke, naj predložijo svoje pripombe glede zadevne pomoči. 31. julija 2001 je Komisija prejela pripombe podjetja Kahla II, ki so bile posredovane Nemčiji z dopisom z dne 7. avgusta 2001.

⁽¹⁾ UL C 185, 30.6.2001, str. 45 in UL C 26, 30.1.2002, str. 19.

⁽²⁾ UL C 185, 30.6.2001, str. 45.

- (4) 26. marca 2001 je Nemčija odgovorila na uredbo o predložitvi podatkov, predložila je podatke o pomočeh in obvestila Komisijo o nadaljnjih pomočeh za podjetje, ki pa niso bile priglašene. Komisija je 28. maja 2001 zahtevala dodatne informacije, ki jih je prejela dne 31. junija 2001. Dodatne informacije so bile posredovane 9. avgusta 2001.
- (5) Z dopisom z dne 30. novembra 2001 je Komisija Nemčiji sporočila, da je v skladu s členom 88(2) Pogodbe ES postopek razširila na pomoči, ki niso usklajene z odobrenimi programi pomoči, v okviru katerih so bile domnevno dodeljene, in na pomoči, o katerih Komisija prej ni bila obveščena.
- (6) 10. decembra 2001 je bil primer podrobno obravnavan s predstavniki Nemčije in podjetja.
- (7) Sklep Komisije o razširitvi postopka je bil objavljen v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* ⁽³⁾. Komisija je pozvala zainteresirane stranke, naj predložijo svoje pripombe glede zadevne pomoči. Komisija je prejela pripombe prejemnika pomoči (Kahla II). Te pripombe so bile posredovane Nemčiji z dopisom z dne 6. marca 2002. Nemčiji je bila dana možnost, da predloži svoje pripombe.
- (8) 30. januarja je Nemčija odgovorila na sklep o razširitvi formalnega postopka preiskave in posredovala izčrpne informacije. Z dopisom z dne 30. aprila 2002 so bile zahtevane dodatne informacije. Nemčija je posredovala svoj odgovor z dopisom z dne 29. maja 2002, ki je bil evidentiran istega dne.
- (9) Z dopisom z dne 28. februarja 2002 je Komisija prejela pripombo podjetja Kahla II, ki je bila posredovana Nemčiji z dopisom z dne 6. marca 2002. 18. marca 2002 je prispela nova pritožba, da je Kahla II prejela nadaljnje pomoči. Ta informacija je bila Nemčiji posredovana z dopisom z dne 30. aprila 2002. Odgovor Nemčije na pritožbo je prispel dne 29. maja 2002.
- (10) 24. julija 2002 je bil primer znova obravnavan s predstavniki Nemčije. Po tem srečanju je Nemčija dne 7. avgusta 2002 posredovala dodatna pojasnila. 30. julija 2002 je Kahla II še naprej vztrajala na svojih prejšnjih utemeljitvah. Z dopisom z dne 1. oktobra 2002, evidentiranim istega dne, je Nemčija posredovala dodatno pripombo.

II. OPIS

A. Zadevno podjetje

- (11) Kahla II je naslednik podjetja Kahla I. Tako Kahla I kot Kahla II izdelujeta posodo iz porcelana in fine keramike. Njun sedež se nahaja v regiji prejemnici pomoči po členu 87(3)(a) Pogodbe ES.

Kahla I

- (12) Podjetje je bilo v skladu z nemško uredbo o pretvorbi državnih kombinatov, podjetij in obratov v kapitalske družbe (UmwandVO) 1. marca 1990 ustanovljeno s pretvorbo VEB Vereinigte Porzellanwerke Kahla v dve družbi z omejeno odgovornostjo. Ena izmed teh družb je Kahla I. 23. aprila 1991 je Treuhandanstalt (THA) privatiziral Kahlo I s prodajo gospodu Hoffmannu (75,1 % glavnice) in gospodu Ueingu (24,9 % glavnice) za 2 DEM. Pogodba o privatizaciji je bila sklenjena z edinima ponudnikoma, potem ko je THA objavil načrtovano prodajo na svojem seznamu podjetij za prodajo (Hoppenstedt) in navezal stike z združenji keramične industrije in gospodarsko zbornico. Nemčija je izjavila, da bi bila likvidacija podjetja za THA predraga. Pogodba o privatizaciji je po navedbah Nemčije začela veljati šele 11. decembra 1992.

⁽³⁾ UL C 26, 30.1.2002, str. 19.

- (13) Nemčija je posredovala naslednje podatke o poslovanju (prihodek in izid iz rednega poslovanja v mio DEM).

Tabela 1

	1991	1992	1993
Zaposleni	1 561	827	696
Prihodek	25,4	29,3	27,9
Izid iz rednega poslovanja	-29,5	-25,8	-13,4

- (14) 9. avgusta 1993 je podjetje prijavilo stečaj. Stečajni postopek je bil sprožen 29. septembra 1993.
- (15) Po navedbah Nemčije je stečajni upravitelj od sprožitve stečajnega postopka iskal investitorje, ki bi prevzeli premoženje. Po mnenju stečajnega upravitelja bi bilo mogoče najbolj ugodno ceno za premoženje doseči tako, da bi se podjetje prodalo kot še vedno delujoče podjetje.

Kahla II

- (16) Novembra 1993 je zasebni investitor, g. G. Raithel, ustanovil podjetje Kahla II. Januarja 1994 je stečajni upravitelj prodal nepremičnine, stroje, opremo in zaloge podjetja Kahla I v stečaju gospodu G. Raithelu, ki je obdržal tudi 380 zaposlenih.
- (17) Kupnina je sprva znašala 7,391 milijona DEM. Pogodba je bila 5. oktobra 1994 spremenjena, tako da je bila kupnina v višini 2,05 milijona DEM za obrat, ki naj bi se financirala iz nepovratnih sredstev v višini 2,5 milijona DEM (glej ukrep 15), plačljiva ob podpisu spremenjene pogodbe. Zakonske pravice, blagovna znamka, patentirani vzorci ter strokovno znanje in izkušnje so bili preneseni za 1 DEM. Seznam strank in naročila so bili preneseni brezplačno. Kupnina v višini 2,136 milijona DEM za zaloge naj bi bila poravnana v 10 obrokih od 1. marca 1994. Zemljišče naj bi bilo prodano brez dajatev za 3,205 milijona DEM, plačljivo v roku 14 dni.
- (18) Po navedbah Nemčije so se obroki plačevali do leta 1996. Leta 1999 je bil plačan znesek v višini 1 milijona DEM, potem ko je stečajni upravitelj dvignil hipoteko na del zemljišča. Končna cena je znašala 6,727 milijona DEM. Po navedbah Nemčije je bilo zmanjšanje cene za zaloge v višini 0,664 milijona DEM posledica škode, ki je bila ugotovljena po prodaji. Razpoložljivi podatki kažejo, da je bila prodaja večinoma financirana z državno pomočjo. Lastna sredstva brez elementov pomoči so znašala le 55 000 DEM.
- (19) Prodajo zemljišča je 18. julija 1994 ⁽⁴⁾ odobril THA in 19. oktobra 1995 njegov pravni naslednik, zvezni urad Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (BvS).
- (20) Prodajna pogodba je poleg tega predvidevala, da bi Thüringer Industriebeteiligungs GmbH & Co. KG („TIB“), podjetje v državni lasti, ki ga je ustanovila dežela Turingija in ga nadzorovala preko sklada, prevzel tiho družabništvo v Kahli II v višini 49 %. To se je zgodilo 5. marca 1994.

⁽⁴⁾ V primeru stečaja podjetij, ki so bila prej last THA, se je zemljiška posest prenesla nazaj na THA, ki pa je moral vrednost vključiti v stečajno maso.

- (21) Nemčija je predložila naslednje podatke o poslovanju podjetja (prihodek in izid iz rednega poslovanja v mio DEM).

Tabela 2

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Zaposleni	380	369	327	323	307	327	322
Prihodek	23	29	32	39	34	35,8	41,6
Izid iz rednega poslovanja[...] (*)							

(*) Poslovna skrivnost. Indeksirano (za leto 1994):

1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
-100	-181	3	70	78	11	186

B. Finančni ukrepi

(a) Finančni ukrepi za Kahlo I

- (22) Podjetju Kahla I so bili od njegove ustanovitve pa do stečaja dodeljeni naslednji finančni ukrepi iz državnih sredstev (v mio DEM).

Tabela 3

Ukrepi za podjetje Kahla I

				Znesek
Ukrepi pred privatizacijo				
1		THA	Jamstvo za izvoz	4,5
Ukrepi med privatizacijo				
2	23.4.1991	THA	Prevzem okoljske odgovornosti	37,7
3	23.4.1991	THA	Prevzem starih dolgov	31,1
4	23.4.1991	THA	Jamstva	24,9
Ukrepi po privatizaciji				
5	12.1991	Dežela	Neposredna investicijska podpora	1,825
6	5.10.1992	THA	Posojilo	4,3
7	1.12.1992	THA	Posojilo	1,8
8	1993	THA	Izkupiček od uporabe zemljišč	5,676
9		Stadtsparkasse Jena	Kredit	3,9
10	1992–1995	Dežela	Investicijska sredstva	0,035
Skupaj				115,736

- (23) Ukrepi 1: Jamstvo za izvoz, dodeljena pred privatizacijo, ki po trditvah Nemčije nikoli ni bila uporabljena.
- (24) Ukrepi 2 in 3: Prevzem dolgov s strani THA iz kreditov banke Dresdner Bank AG pred 1. julijem 1990 in iz posojil, ki jih je THA dodelil pred privatizacijo.

- (25) Ukrep 4: Nemčija navaja, da so bila ta jamstva THA dodeljena za zavarovanje investicij, kritje izgub in kredite, ki jih je dodelila banka Dresdner Bank AG. Za ta jamstva je podjetje zastavilo različna zavarovanja, ki jih THA po sprožitvi stečajnega postopka ni uveljavljal. Kot dodatno zavarovanje je bila THA upravičena do uporabe zemljišč podjetja, ki niso bila nujno potrebna za poslovanje. Ta zemljišča so bila ocenjena na 13,3 milijona DEM. Izkupiček naj bi bil uporabljen za poplačilo kreditov, za katere je THA nudil jamstvo. Nemčija priznava, da krediti, zavarovani s temi jamstvi, s soglasjem THA nikoli niso bili vrnjeni. V času uveljavljanja so ta jamstva skupaj z obrestmi znašala 24,9 milijona DEM.
- (26) Ukrep 5: Decembra 1991 je podjetje od dežele Turingije dobilo investicijsko podporo v višini 1,825 milijona DEM.
- (27) Ukrep 6: 5. oktobra 1992 je THA za preprečitev stečaja odobril posojilo v višini 4,2 milijona DEM.
- (28) Ukrep 7: 1. decembra 1992 je THA za preprečitev stečaja zagotovil nadaljnje posojilo v višini 1,8 milijona DEM.
- (29) Ukrep 8: Izkupički od uporabe zemljišč podjetja, omenjenih v ukrepu 3, so znašali skupaj 5,676 milijona DEM. Leta 1993 so bili 3,4 milijona DEM od celotnega izkupička dani na razpolago podjetju Kahla I, namesto da bi bil znesek uporabljen za poplačilo kreditov, ki jih je zavaroval THA. Nemčija navaja, da je bilo plačilo tega zneska THA sicer preloženo, ni pa bilo opuščeno, saj je bil celotni znesek v višini 5,676 milijona DEM vključen v stečajno maso. Zato znašajo sredstva THA, ki jih je dobilo podjetje in ki niso bila uporabljena za poplačilo kreditov, 5,676 milijona DEM. Nemčija temu ni oporekala.
- (30) Ukrep 9: Dva kredita Kreis- in Stadtparkasse Jena v višini 3,9 milijona DEM. Ta dva kredita z obrestno mero 13,25 % oz. 17,25 % sta bila zavarovana s hipotekama v višini 10 milijona DEM.
- (31) Ukrep 10: V času med 1992 in 1995 so bila plačana investicijska sredstva v višini 0,035 milijona DEM.
- (32) Kahla I je iz državnih sredstev skupno prejela finančno podporo v višini 115,736 milijona DEM. Kljub tej finančni podpori je bil 29. septembra 1993 sprožen stečajni postopek. Nemčija navaja, da je THA kot del stečajne mase vnesel obveznosti v višini 41,2 milijona DEM. Ta znesek vsebuje ukrepe 3, 6, 7 in 8, vključno z obrestmi.
- (33) 27. septembra 1993 se je THA odločil, da se bo odpovedal uveljavljanju zavarovanj podjetja za jamstva, omenjena v ukrepu 4. 18. julija 1994 se je THA oz. njegova naslednica BvS odpovedal zakonitemu prevzemu zemljiške posesti. Po navedbah Nemčije bi ta ukrep pomenil poravnave z drugimi upniki in s tem dodatne stroške.

- b) *Finančni ukrepi za KAHLO II*
- (34) Podjetju Kahla II so bili iz državnih sredstev od njegove ustanovitve do leta 1999 dodeljeni naslednji finančni ukrepi (v mio DEM).

Tabela 4

Ukrepi za podjetje Kahla II

				Znesek
Ukrepi 1994–1996				
11	5.4.1994	TIB	Udeležba	1,975
12	5.4.1994	TIB	Posojilo delničarja	6,0
13	25.3.1994	<i>Dežela</i>	90-odstotno jamstvo za posojila (18–22)	
14	25.3.1994	<i>Dežela</i>	90-odstotno jamstvo za posojilo v višini 6,5 mio DEM zasebne banke	5,85
15	10.5.1994	<i>Dežela</i>	MPS zavarovanje investicijskih sredstev	2,5
16	4./5.6.1994	Deutsche Ausgleichsbank (DtA) – posojilo za lastniški kapital	Posojilo	0,2
17	5./6.1994	ERP program za ustanovitev podjetja	Posojilo	1,8
18	3./4.1995	ERP sanacijski program	Posojilo 1	2,0
19	3./4.1995	Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW) – program za mala podjetja	Posojilo	1,0
20	6./26.4.1995	DtA program za okolje	Posojilo	1,73
21	7./26.4.1995	ERP program za varčevanje z energijo	Posojilo	3,45
22	3./25.4.1996	ERP sanacijski program	Posojilo 2	2,0
23	13.2.1996	<i>Dežela</i>	90-odstotno jamstvo za posojilo v višini 1 mio DEM zasebne banke	0,9
24	1994–96/97	<i>Dežela</i>	Neposredna investicijska podpora	3,36
25	1994–96	<i>Dežela</i>	Investicijska sredstva	0,838
26	1994–96	Zavod za zaposlovanje	Podpora za spodbujanje zaposlovanja	1,549
27	1994–96		Različne podpore	0,492
Ukrepi od leta 1997				
28	1997–99	<i>Dežela</i>	Neposredna investicijska podpora	1,67
29	1997–99	<i>Dežela</i>	Investicijska sredstva	0,365
30	3./5.1999	<i>Dežela</i>	90-odstotno jamstvo za posojilo v višini 2,32 mio DEM zasebne banke	0,042
31	1997–99	Zavod za zaposlovanje	Podpora za spodbujanje zaposlovanja	0,851
32	1997–99		Različne podpore	0,352
33	1994–99		Posebna amortizacija	0,104
Skupaj				39,028

- (35) Ukrep 11: Marca 1994 je TIB za 1,975 milijona DEM kupil 49-odstotni delež podjetja Kahla II. 31. decembra 1999 je TIB prenehal z udeležbo v podjetju in prenesel svoje deleže podjetja Kahla II na g. G. Raithela in njegovega sina, g. H. Raithela, za vsoto [...] (*).
- (36) Ukrep 12: Marca 1994 je TIB dodelil posojilo delničarja v višini 6 milijonov DEM. Nemčija pojasnjuje, da to posojilo TIB ne daje dodatne glasovalne pravice. Posojilo je imelo 12 % obrestno mero, pri čemer je bila višina obresti omejena na 50 % letnega presežka. Komisija navaja, da je podjetje Kahla II začelo ustvarjati manjši dobiček šele od leta 1996. Dogovorjena ni bila nikakršna premija za tveganje. Nemčija navaja, da je bilo posojilo skupaj z obrestmi v višini 1,631 milijona DEM odplačano 29. decembra 1999.
- (37) Ukrepa 13 in 23: Dežela Turingija je marca 1994 zagotovila 90-odstotno izredno jamstvo za investicijske kredite do višine 13,5 milijona DEM. Ko so krediti zapadli, je jamstvo v skladu z ukrepom 13 zajemalo kredite 18 do 22. Jamstvo po ukrepu 23 je zajemalo kredit, ki ga je februarja 1996 v višini 1 milijona DEM dodelila zasebna banka po obrestni meri 6,1 %.
- (38) Ukrep 14: Nadaljnje 90-odstotno izredno jamstvo za kredite za gibljiva sredstva, ki ga je marca 1994 odobrila dežela Turingija v višini 6,5 milijona DEM. Kredit je septembra 1995 odobrila zasebna banka z obrestno mero 8,5 %. To jamstvo je bilo postopoma znižano in se je 31. decembra 1999 izteklo.
- (39) Za ta jamstva je podjetje plačalo letno dajatev v višini 0,75 %, ki pa se je od junija 1995 znižala na 0,5 %.
- (40) Ukrep 15: Podpora za mala in srednje velika podjetja (MSP), prvotno v višini 2 milijonov DEM, pozneje v višini 2,5 milijona DEM, ki je bila dodeljena 10. maja 1994.
- (41) Ukrep 16: Posojilo za lastniški kapital v višini 0,2 milijona DEM, ki je bilo investitorju, g. Raithelu, domnevno dodeljeno v okviru programa pomoči ⁽⁵⁾ junija 1994 v zvezi z ustanovitvijo podjetja Kahla II. V okviru tega programa je moral investitor ta znesek podjetju zagotoviti v obliki lastniškega kapitala. Po navedbah Nemčije je bilo posojilo vrnjeno 30. septembra 2001.
- (42) Ukrep 17: Posojilo v višini 1,8 milijona DEM, ki je bilo domnevno dodeljeno maja 1994 v okviru programa za ustanovitev podjetij ⁽⁶⁾.
- (43) Ukrep 18: Investicijsko posojilo v višini 2 milijonov DEM, ki je bilo domnevno dodeljeno marca 1995 ⁽⁷⁾ v okviru sanacijskega programa.
- (44) Ukrep 19: Investicijsko posojilo v višini 1 milijona DEM, ki je bilo marca 1993 ⁽⁸⁾ dodeljeno s strani Kreditanstalt für Wiederaufbau.
- (45) Ukrep 20: Investicijsko posojilo v višini 1,73 milijona DEM, ki je bilo aprila 1995 dodeljeno v okviru programa za okolje.
- (46) Ukrep 21: Investicijsko posojilo v višini 3,45 milijona DEM, ki je bilo domnevno dodeljeno aprila 1995 ⁽⁹⁾ v okviru programa za okolje.

(*) Poslovna skrivnost, 30–40 % večja od kupnine TIB-a.

⁽⁵⁾ N 213/93, UL C 302, 9.11.1993, str. 6.

⁽⁶⁾ N 108c/1994, SG(94) D/17293 z dne 1. decembra 1994. UL C 390, 31.12.1994, str. 14.

⁽⁷⁾ N 108b/1994, SG(94) D/17293 z dne 1. decembra 1994. UL C 390, 31.12.1994, str. 13.

⁽⁸⁾ KfW-Mittelstandsprogramm, NN 109/93, SG(94), D/372 z dne 14. januarja 1994. UL C 373, 29.12.1994, str. 3.

⁽⁹⁾ Program za okolje, N 563d/94, SG(94), D/17530 z dne 5. decembra 1994. UL C 390, 31.12.1994, str. 16.

- (47) Zaradi padca tržnih obrestnih mer je bil 30. marca 1998 neplačani znesek posojil v okviru ukrepov 18 do 21 v višini 7,329 milijona DEM pretvorjen v posojilo pod tržnimi pogoji banke Hypovereinbank. Obrestna mera za to novo posojilo je znašala 5,9 %, tj. nad referenčno obrestno mero v višini 5,49 %. Komisija vendarle ugotavlja, da je bilo 90-odstotno jamstvo iz ukrepa 13 dano na razpolago za to novo posojilo pod tržnimi pogoji.
- (48) Ukrep 22: Investicijsko posojilo v višini 2 milijonov DEM, ki je bilo domnevno dodeljeno v okviru sanacijskega programa marca 1996 ⁽¹⁰⁾.
- (49) Ukrep 23: glej odstavek (37).
- (50) Ukrep 24: Oktobra 1994 je podjetje Kahla II od dežele Turingije prejelo investicijsko podporo v višini 3,36 milijona DEM za investicije v obdobju od 1994 do 1996 ⁽¹¹⁾.
- (51) Ukrep 25: Med letoma 1994 in 1996 je podjetje prejelo investicijska sredstva v višini 0,838 milijona DEM ⁽¹²⁾.
- (52) Ukrep 26: Podpora za spodbujanje zaposlovanja v višini 1,549 milijona DEM v letih 1994 do 1996.
- (53) Ukrep 27: Med letoma 1994 in 1996 je podjetje prejelo podporo za udeležbo na sejmih v višini 122 414 DEM, podporo za oglaševanje v višini 0,03 milijona DEM, podporo za raziskave in razvoj v višini 0,318 milijona DEM in podporo za integracijo delavcev v višini 0,021 milijona DEM.
- (54) Ukrep 28: Decembra 1996 so bila odobrena nadaljnja investicijska sredstva v višini 1,67 milijona DEM za leta 1997 do 1999.
- (55) Ukrep 29: Podjetje je prejelo investicijska sredstva v višini 0,365 milijona DEM za obdobje od 1997 do 1999.
- (56) Ukrep 30: Maja 1999 je zasebna banka dodelila posojilo v višini 2,32 milijona DEM; to posojilo je bilo pokrito z 90-odstotnim izrednim jamstvom, ki ga je marca 1994 dodelila dežela Turingija za investicijske kredite do vsote 13,5 milijona DEM (glej ukrepe 13 do 23). To posojilo je bilo dodeljeno z obrestno mero 4,6 %.
- (57) Ukrep 31: Nadaljnja sredstva za spodbujanje zaposlovanja v višini 0,851 milijona DEM.
- (58) Ukrep 32: Glede na letno poročilo je podjetje med letoma 1997 in 1999 prejelo sredstva za udeležbo na sejmih, za oglaševanje in za integracijo delavcev v višini 342 910 DEM ter podporo za stroške osebja v povezavi z dejavnostmi raziskav in razvoja v višini 8 602 DEM. Tako znaša skupna vsota sredstev 0,352 milijona DEM.
- (59) Nemčija je po razširitvi formalnega postopka preiskave nadalje pojasnila, da je podjetje upoštevalo ureditev, ki dovoljuje odpis investicij, najprej v večjem, nato pa sčasoma v manjšem obsegu (*posebna amortizacija*). Nemčija priznava, da je ta ukrep dejansko predstavljal prednost za podjetje, saj s tem niso bile povezane le izgube v prvih letih, temveč tudi manjše plačilo davka. Nastalo izgubo dohodka v državni blagajni, ki jo je država utrpela zaradi zmanjšanja davkov, je treba obravnavati kot finančni ukrep države v korist podjetja Kahla II (v nadaljevanju: ukrep 33).

⁽¹⁰⁾ Prim. opombo 7.

⁽¹¹⁾ 23. Okvirni načrt naloge Skupnosti za izboljšanje gospodarske strukture, N 157/94, SG(94) D/11038 z dne 1. avgusta 1994.

⁽¹²⁾ N 561/92, SG(92) D/16623 z dne 24. novembra 1992 in N 494/A/1995, SG(95) D/17154 z dne 27. decembra 1995.

C. Načrt

- (60) Po navedbah Nemčije je bil 25. marca 1994 sestavljen načrt za financiranje potreb podjetja Kahla II. Prvotno načrtovani stroški so bili zmanjšani za okoli 2 milijona DEM. V Tabeli 5 je podroben prikaz, povzet po podatkih, ki jih je posredovala Nemčija (v mio DEM).

Tabela 5

Stroški	Načrtovani	Izvedeni (1994–1996)
Zemljišče	3,200	3,200
Stavbe		
Stroji/oprema	2,050	2,050
Blago	2,136	1,472
Obnova strojev	14,650	14,977
Nematerialno premoženje		
Gibljava sredstva	14,854	12,709
Skupaj	36,890	34,408

- (61) Za pokritje teh stroškov je bil marca 1994 sestavljen načrt financiranja, ki je bil pozneje večkrat spremenjen. V Tabeli 6 je podroben prikaz, povzet po podatkih, ki jih je posredovala Nemčija. Ukrepi, prikazani v poševnem tisku, se nanašajo na domnevna zasebna sredstva (v mio DEM).

Tabela 6

Ukrep	Načrt financiranja	25.3.1994	26.4.1995	25.4.1996	Izvedeno
11	Udeležba TIB	1,950	1,975	1,975	1,975
12	Posojilo delničarja (TIB)	6,000	6,000	6,000	6,000
15	podpora za MSP	2,000	2,500	2,500	2,500
	posojila	13,500			
18	— sanacijski program		2,000	2,000	2,000
19	— program za mala podjetja		1,000	1,000	1,000
20	— program za okolje		1,730	1,730	1,730
21	— program za varčevanje z energijo		3,450	3,450	3,450
22	— sanacijski program			2,000	2,000
	— bančno posojilo		5,320	3,320	1,000
(14)	kredit za gibljava sredstva, dodeljen s strani banke	6,500	6,500	6,500	6,500
24	investicijska podpora	3,370	3,340	3,340	3,360
25	investicijska sredstva	1,020	1,020	1,020	0,838
	<i>g. Raithel (lastnik)</i>	2,550	0,055	0,055	0,055
16	— posojilo za lastniški kapital		0,200	0,200	0,200
17	— program za ustanovitev podjetij		1,800	1,800	1,800
	Skupaj	36,890	36,890	36,890	34,408

- (62) Ugotovi se, da je bila udeležba TIB (ukrep 11) leta 1995 v primerjavi s prvotno predvidenim zneskom zvišana za 0,25 milijona DEM. Nadalje se ugotovi, da je prvotni načrt predvideval posojila v višini 13,5 milijona DEM. Za ta posojila in za kredit za gibljiva sredstva s strani zasebne banke v višini 6,5 milijona DEM je dežela prevzela 90-odstotno jamstvo (ukrepa 13 in 14). Leta 1994 je bil dodeljen kredit za gibljiva sredstva. Posojila v skupni višini 13,5 milijona DEM so bila dodeljena leta 1995 (ukrepi 18–22) in učinkovito pokrita z 90-odstotnim jamstvom.
- (63) Glede domnevnih zasebnih sredstev se ugotovi, da je bil prvotno predvideni prispevek investitorja v višini 2,555 milijona DEM zmanjšan na 2,055 milijona DEM, tj. za 0,5 milijona DEM. Podpora za MSP (ukrep 15) je bila zvišana za 0,5 milijona DEM, torej natanko za znesek, za katerega je bil zmanjšan prispevek investitorja. Ko je bil domnevni prispevek zasebnega investitorja dejansko vključen, je bil le-ta sestavljen iz gotovinskega zneska v višini 0,055 milijona DEM iz lastnih sredstev investitorja in dveh posojil v višini 2 milijonov DEM, ki sta bili dodeljeni s strani državnih bank na podlagi odobrenega programa pomoči (ukrepa 16 in 17).
- (64) Ugotovi se, da podatki v Tabeli 6, ki jih je posredovala Nemčija, ne vsebujejo podrobnosti o podpori, dodeljeni v okviru ukrepov 26 in 27, in posebni amortizaciji, za katero Nemčija priznava, da je podjetju zagotavljala ugodnosti (ukrep 33). V ločeni tabeli, ki je bila posredovana 30. januarja 2002, je Nemčija navedla, da v letih 1994 in 1995 odpisane investicije skupaj znašajo 3,603 milijona DEM.
- (65) Nemčija je posredovala naslednjo dodatno tabelo z različnimi investicijami, ki jih je podjetje izvedlo v letih 1997 in 1998 (v mio DEM).

Tabela 7

Stroški	Načrtovani	Izvedeni
Stroji/oprema	5,580	
Nematerialno premoženje	0,150	
Skupaj	5,73	6,769

- (66) Financiranje teh stroškov, ki ga je posredovala Nemčija, je podrobno prikazano v Tabeli 8 (v mio DEM).

Tabela 8

Ukrep	Financiranje	Načrtovano	Izvedeno
	Lastni prispevek	1,318	2,406
28	Investicijska podpora	1,670	1,670
29	Investicijska sredstva	0,279	0,292
	Drugi viri	2,400	2,400
	Skupaj	5,730	6,769

- (67) Ugotovi se, da Tabela 8, kot je bila posredovana s strani Nemčije, ne vsebuje podrobnosti o podpori v okviru ukrepov 31 in 32. Glede financiranja stroškov v Tabeli 7 Nemčija navaja, da je podjetje v okviru posebne amortizacije (ukrep 33) odpisalo investicije do višine 0,743 milijona DEM. Nazadnje omenjeni znesek je domnevno vključen v razdelku „Drugi viri“ v Tabeli 8.

- (68) Nemčija je posredovala nadaljnji investicijski načrt⁽¹³⁾, v katerem so podrobno navedene investicije, izvedene med letoma 1994 in 2000, in investicije, načrtovane za obdobje 2000 do 2003. Ta načrt omenja veliko število zlasti strojev in opreme, v katere je podjetje investiralo. Skupni stroški za obdobje 1994-2000 so predstavljeni v Tabeli 9, kot jo je posredovala Nemčija (v mio DEM).

Tabela 9

1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	Total
8,504	4,540	1,933	1,846	4,923	1,370	0,790	23,906

- (69) Komisija ugotavlja, da ta nazadnje omenjeni investicijski načrt zajema del investicij, opisanih v Tabelah 5 do 8. V zvezi s tem znašajo investicije, izvedene v obdobju od 1994 do 1996, skupaj 14,977 milijona DEM. To se ujema z dejansko izvedenimi investicijami, predstavljenimi v Tabeli 5 v razdelku „Obnova strojev“. Za leti 1997 in 1998 ustreza skupni znesek investicij po Tabeli 7 izvedenim investicijam.

D. Analiza trga

- (70) Kahla I in Kahla II izdelujeta posodo iz fine keramike in porcelana za gospodinjsko uporabo. Podjetje Kahla II se je razširilo in danes izdeluje tudi za gospodarski sektor, zlasti za hotele in za področje notranjega oblikovanja. Izdelke tudi izvažajo.
- (71) V sektorju namiznega in okrasnega porcelana obstaja med državami članicami intenzivna trgovinska menjava. Medtem ko se okrasni porcelan izdeluje po vsej Evropi, so izdelovalci namiznega porcelana močno regionalno zgoščeni v severni Bavarski (Nemčija), v Staffordshireu (Velika Britanija) in v Limousinu (Francija). Poleg velikega števila MSP obstaja tudi precej velikih podjetij. K slednjim spadajo Villeroy & Boch (Nemčija/Luksemburg), Hutschenreuther in Rosenthal (Nemčija) in Royal Doulton in Wedgwood (Velika Britanija), ki izdelajo več kot tretjino vse proizvodnje v Skupnosti. Za pokrivanje posebnih potreb hotelov in gostinske dejavnosti je nastal „sektor hotelskega porcelana“ z lastnim trdnim porcelanom. Velika Britanija, Nemčija in Italija so glavne dežele proizvajalke in porabnice. Tesno sodelovanje s končnim potrošnikom in potrebna konkurenca pri oblikovanju zaznamujeta to zelo delovno intenzivno panogo z veliko paletto izdelkov. Prodaja v tretje države nominalno presega uvoz Skupnosti, vendar je uvoz količinsko večji od izvoza, predvsem zaradi izjemno poceni uvoza s Kitajske⁽¹⁴⁾.
- (72) V industriji porcelana obstajajo presežne kapacitete. Izdelava in poraba sta v letih od 1984 do 1991 beležili nenehno rast, temu pa je v letih 1992 in 1993 sledil upad. Do pričakovanega izboljšanja v letu 1994 ni prišlo. V zadnjih letih je bila trgovinska bilanca pozitivna, toda delež uvoza se je zelo povečal, še zlasti pri posodi za domačo uporabo. Rast izvoza ne more nadomestiti povečane konkurence v tem sektorju. Ravno nasprotno, močna konkurenca in presežne kapacitete se krepijo zaradi vstopa novih udeležencev trga iz JV Azije in vzhodne Evrope (zlasti iz Češke republike in Madžarske), ki imajo zaradi trgovinskega sporazuma z Evropsko unijo veliko korist⁽¹⁵⁾.

⁽¹³⁾ Posredovan kot Priloga 17 k dopisu z dne 15. marca 2001, evidentiran s strani Komisije 26. marca 2001 (A/32477).

⁽¹⁴⁾ Podatki s spletne strani Cerame-Unie (<http://www.cerameunie.com>).

⁽¹⁵⁾ Panorama evropske industrije 1997, 9–20; NACE (Rev. 1). Glej tudi Odločbo Komisije (ES) št. 1999/157 o zadevi C 35/97, Triptis Porzellan GmbH (UL L 52, 27.2.1999, str. 48.).

III. RAZLOGI ZA SPROŽITEV IN RAZŠIRITEV FORMALNEGA POSTOPKA PREISKAVE

- (73) Pri sprožitvi formalnega postopka preiskave je Komisija finančne ukrepe za podjetji Kahla I in Kahla II preiskala ob upoštevanju člena 87(1) Pogodbe ES in člena 61(1) Sporazuma o evropskem gospodarskem prostoru. Ukrepi so zajemali državna sredstva in so izkrivljali ali bi lahko izkrivljali konkurenco med državami članicami in so dajali prednost tema podjetjema. V svoji predhodni presoji je Komisija izrazila mnenje, da sta podjetji Kahla I in Kahla II podjetji v težavah. Komisija je nadalje dvomila o tem, ali je država ravnala kot tržno usmerjeni podjetnik, saj je tema podjetjema zagotovila finančna sredstva. V predhodni presoji so bili takšni ukrepi obravnavani kot državna pomoč.
- (74) Ker je Komisija resno dvomila o združljivosti teh pomoči s skupnim trgom, je zaradi začasne pomoči za podjetji Kahla I in Kahla II sprožila formalni postopek preiskave. Poleg tega je Nemčija trdila, da je bilo v skladu z odobrenimi programi pomoči dodeljenih več ukrepov pomoči. Po podatkih, ki so bili predloženi, Komisija ni mogla določiti, ali so ti ukrepi v skladu z odobrenimi programi pomoči, po katerih naj bi bile te pomoči domnevno dodeljene. Zato je Komisija v okviru sprožitve formalnega postopka preiskave Nemčiji izdala uredbo o predložitvi podatkov, da bi razjasnila to točko.
- (75) Informacije, ki jih je Nemčija posredovala kot odgovor na uredbo o predložitvi podatkov, so pregnale dvome le glede nekaterih ukrepov, domnevno dodeljenih po odobrenem programu pomoči. Poleg tega je Komisija pri več podrobnostih o ukrepih ugotovila, da o njih ni bila seznanjena. Zato je Komisija razširila formalni postopek preiskave, da bi ocenila ukrepe, ki očitno še vedno niso v skladu z odobrenimi programi pomoči, in ukrepe, s katerimi je bila seznanjena šele po sprožitvi formalnega postopka preiskave.

IV. PRIPOMBE NEMČIJE

- (76) V dopisu z dne 11. novembra 1999 je Nemčija menila, da Komisiji ni bilo treba priglasiti nobenega od zgoraj navedenih finančnih ukrepov. Nemčija je trdila, da je Kahla II od februarja 1994 novoustanovljeno podjetje in da ni nadaljevala poslovne dejavnosti podjetja Kahla I. Po navedbah Nemčije podjetje Kahla II ni v težavah. Nemčija je pri tem vztrajala ves čas postopka. Da bi podkrepila te utemeljitve, je Nemčija predložila dve poročili z dne 29. novembra 1993 in 11. januarja 1994, ki sta ju pripravila svetovalec. Po razširitvi formalnega postopka preiskave je Nemčija posredovala poročilo z dne 21. januarja 2002, ki ga je pripravil drug svetovalec.
- (77) Nemčija je najprej ugotovila, da večine finančnih ukrepov pravnih oseb ni mogoče obravnavati kot pomoči, ker so državni organi delovali kot tržno usmerjeni podjetnik, ko so podjetju Kahla II odobrili finančno pomoč. Ostali finančni ukrepi za podjetje Kahla II, ki ne bi spadali v načelo tržno usmerjenega zasebnega investitorja, so po mnenju Nemčije bodisi vključeni v odobrene programe pomoči ali pa jih je mogoče označiti kot pomoči de minimis. Nemčija je posredovala izčrpne informacije in dokazila.
- (78) Po sprožitvi formalnega postopka preiskave je Nemčija priznala, da bi nekateri ukrepi lahko predstavljali pomoči in da nekateri ukrepi ne bi spadali v področje uporabe odobrenih programov pomoči ter pravil de minimis, ki jih vsebujeta Sporočilo Komisije o pomočeh de minimis⁽¹⁶⁾ in Uredba Komisije (ES) št. 69/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomoči de minimis⁽¹⁷⁾. Nemčija vendarle zavzema stališče, da je pomoč v tem primeru investicijska pomoč, ki je v skladu z regionalno omejitvijo. Nadalje je Nemčija k tej temi predložila več investicijskih načrtov in dopolnjene informacije, vključno z oceno intenzivnosti pomoči ukrepov.

⁽¹⁶⁾ UL C 68, 6.3.1996, str. 9.

⁽¹⁷⁾ UL L 10, 13.1.2001, str. 30.

- (79) V zaključku je Nemčija izjavila, da bi morala Komisija, če ne bi sprejela nobenega od navedenih utemeljitev - še zlasti za ukrep 26 -, preveriti, ali je pomoč mogoče obravnavati kot pomoč za zaposlovanje, združljivo s skupnim trgov.
- (80) Nemčija je v dopisu z dne 1. oktobra 2002 v nasprotju s prejšnjimi utemeljitvami pojasnila, da bi morali biti zadevni ukrepi pomoči v primeru, če bi Komisija Kahlo II obravnavala kot podjetje v težavah, ocenjeni kot pomoč za prestrukturiranje na podlagi smernic Skupnosti za državne pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah ⁽¹⁸⁾ (smernice za prestrukturiranje).

V. PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANK

- (81) Po sprožitvi in razširitvi postopka je Komisija prejela pripombe podjetja Kahla II, ki so bile posredovane Nemčiji z dopisoma z dne 7. avgusta 2001 in 6. marca 2002. Utemeljitev podjetja Kahla II se v veliki meri ujema z utemeljitvami Nemčije.
- (82) Poleg tega je prispela nova pritožba, da je podjetje Kahla II prejelo nadaljnjo pomoč. Ta informacija je bila posredovana Nemčiji z dopisom z dne 30. aprila 2002. 29. maja 2002 je Nemčija odgovorila in izjavila, da podjetje ni dobilo nobene druge podpore kot tisto, s katero je bila Komisija seznanjena.
- (83) 30. julija 2002 je podjetje Kahla II Komisiji posredovalo novo pripombo, ki ni vsebovala nobenih novih dejstev ali dokazov. V pripombi je Nemčija še naprej vztrajala pri svojih prejšnjih utemeljitvah, da podjetje nikoli ni bilo v težavah, da določenih ukrepov ni mogoče označiti kot pomoči in da morajo biti začasne pomoči obravnavane kot združljive regionalne pomoči.

VI. PRESOJA

A. Zadevno podjetje

- (84) Ob sprožitvi formalnega postopka preiskave Komisija na podlagi razpoložljivih podatkov ni mogla določiti, ali sta bili podjetji Kahla I in Kahla II neodvisni podjetji ali v kolikšni meri je mogoče podjetje Kahla II označiti kot naslednico podjetja ali kot *Auffanglösung*. Zato je bila Nemčija pozvana, naj predloži zadostne podatke, da bi se ta točka razjasnila.
- (85) Komisija je v razširitvi formalnega postopka preiskave prišla do sklepa, da sta Kahla I in Kahla II različni pravni osebi. Podjetje Kahla II je bilo obravnavano kot *Auffanggesellschaft*, ker je bilo ustanovljeno s strani g. G. Raithela kot navidezno podjetje, ki bi nadaljevalo dejavnosti in prevzelo premoženje Kahle I, ki je bila v likvidaciji. V posredovanih dokazilih je podjetje Kahla II opisano kot *Auffanggesellschaft* in Komisija je ugotovila, da je prišlo do sprememb nadzora, lastniških razmerij in pravne osebe. Nemčija temu mnenju ni oporekala.
- (86) Prodaja premoženja podjetju Kahla II ni potekala z javnim in brezpogojnim razpisom. Nemčija pojasnjuje, da so bili udeleženci na trgu obveščeni o nameri prodaje premoženja. Po besedah Nemčije je stečajni upravitelj po pogajanjih z dvema potencialnima investitorjema za najbolj ugodnega ponudnika izbral g. G. Raithela. Po navedbah stečajnega upravitelja so bili razlogi za izbor izkušnje ponudnika na trgu porcelana in dejstvo, da je bila njegova ponudba precej višja od ponudbe drugega ponudnika, ki je po navedbah Nemčije ponudil 1 DEM. Komisija zato ugotavlja, da je g. G. Raithel res ponudil več kot 1 DEM, vendar naj bi se ponujeni znesek financiral iz državnih sredstev. Iz razpoložljivih informacij izhaja, da je g. G. Raithel prispeval 55 000 DEM iz lastnih sredstev, kar je več kot 1 DEM. Na podlagi razpoložljivih informacij se Komisija strinja z Nemčijo, da je bil g. G. Raithel najboljši ponudnik.

⁽¹⁸⁾ UL C 368, 23.12.1994, str. 12 in UL C 288, 9.10.1999, str. 2.

- (87) Komisija priznava, da je vrednost zemljišča podjetja Kahla I temeljila na mnenju neodvisnih strokovnjakov. Nemčija je pojasnila, da vrednost opreme in zalog – skupaj okoli 3,5 milijona DEM – ni bila ugotovljena na podlagi mnenja, ker so obstajale praktične težave in ker je bil velik del opreme v slabem stanju in bi ga bilo treba nadomestiti. Ob upoštevanju teh dejstev je Komisija sklenila, da ni razlogov za dvom glede tega, ali je cena za premoženje Kahle I ustrezala tržni ceni.
- (88) Kasnejša prodaja 49-odstotnega deleža TIB-a Kahli II in vprašanje, ali to ravnanje ustreza ravnanju tržno usmerjenega podjetnika, bosta obravnavana v naslednjih odstavkih. Komisija vendarle ugotavlja, da prodaja tega deleža g. G. Raithelu in njegovemu sinu 31. decembra 1999 ni potekala z javnim, preglednim in brezpogojnim razpisom.
- (89) TIB je finančna institucija v državni lasti. V skladu z veljavno sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti in politike Komisije je Komisija mnenja, da prodajna cena za delež v lasti države ne vsebuje elementov državne pomoči, dokler je predmet prodaje ponujen v okviru javnega, na noben pogoj vezanega in nediskriminatornega razpisnega postopka. Države članice pa nikakor niso zavezane k upoštevanju tega postopka pri prodaji deležev v državni lasti.
- (90) Če se takšen postopek ne izvede, lahko prodajna cena vsebuje elemente državne pomoči. Komisija lahko zato preveri, kadar je to primerno, ali prodajna cena ustreza vrednosti deleža v državni lasti. V zvezi s tem Komisija ugotavlja, da je bila prodajna cena za deleže, prodane g. G. Raithelu in njegovemu sinu, višja od zneska, ki ga je za te deleže skoraj šest let prej odštel TIB. Nadalje se ugotavlja, da delež predstavlja manjšinski delež. Treba je tudi poudariti, da v zvezi s sprožitvijo in razširitvijo formalnega postopka preiskave nobena zainteresirana stranka ni vložila pritožbe zaradi samovoljne izključitve iz prodaje in ni predložila ponudbe za udeležbo. Zato po mnenju Komisije pri prodaji tega državnega deleža ni dokazov o pomoči.

B. Pomoči v smislu člena 87(1) Pogodbe ES

- (91) Kahla I in Kahla II sta prejeli finančno pomoč iz državnih sredstev, ki je obema podjetjema dajala prednost pred konkurenti. V dokumentaciji zapisana dejstva kažejo, da je mogoče, ker ustanove pod državnim nadzorom dodeljujejo posojila in deleže v državni lasti zasebnim podjetjem, kot TIB Kahli II, njihove dejavnosti pripisati državi. V tej zvezi se je mogoče sklicevati na poročilo svetovalca z dne 29. novembra 1993, po katerem je treba na celoten načrt prestrukturiranja Kahle gledati v luči prizadevanja regionalnih oblasti, da bi zagotovile delovna mesta pri Kahli⁽¹⁹⁾. Ker je trg izdelkov iz porcelana zelo konkurenčen evropski proizvodni trg, na katerem obstajajo presežne kapacitete, bi lahko finančne ugodnosti, ki nekemu podjetju zagotavljajo boljši položaj v primerjavi z njegovim konkurentom, izkrivljale konkurenco in negativno vplivale na trgovino med državami članicami.
- (92) Glede podjetja Kahla I je Komisija v razširitvi formalnega postopka preiskave sklenila, da ukrepi 2, 3 in 9 ne predstavljajo pomoči. Ostali ukrepi, dodeljeni s strani Nemčije, so še vedno označeni kot pomoči v smislu člena 87 (1) Pogodbe ES. Nemčija temu mnenju ni oporekala, zato se to mnenje ohrani.

⁽¹⁹⁾ „Na načrt *Auffanggesellschaft* Kahla je potrebno gledati pod posebnimi strukturnopolitičnimi pogoji dežele Turingije, zlasti z vidika prizadevanj deželne vlade, da v okviru možnosti finančne podpore ohrani obstoječa delovna mesta“, poročilo Röls Bühler Stüppes Hauck & Partner, posredovano kot Priloga 1 k dopisu z dne 31. januarja 2000, evidentiranim 3. aprila 2000 pod št. A/32839.

- (93) Glede podjetja Kahla II je Nemčija še vedno mnenja, da gre za novoustanovljeno podjetje, ki ni nadaljevalo dejavnosti podjetja Kahla I in ki nikoli ni bilo v težavah. Zato so javni organi pri dodelitvi finančne podpore delovali kot tržno usmerjeni podjetnik. Komisija bo najprej preverila, ali so javne ustanove, ki so Kahli II dodelile finančno pomoč, delovale kot tržno usmerjeni podjetnik. Nato bo Komisija raziskala vprašanje težav podjetja.

Tržno usmerjeni podjetnik

- (94) Nemčija je predložila dve poročili, ki sta ju pripravila svetovalca, da bi podkrepila svojo tezo, da so javne ustanove, ki so Kahli II zagotovile finančna sredstva, ravnale kot tržno usmerjeni investitor.
- (95) Kot je razloženo v odstavku 91, predlaga prvo poročilo z dne 29. novembra 1993 načrt za prestrukturiranje za *Auffanggesellschaft* v luči prizadevanj deželne vlade, da bi ohranila delovna mesta pri Kahli⁽²⁰⁾. Do prestrukturiranja naj bi prišlo v obdobju med 1994 in 1997, skupni stroški naj bi znašali 18,779 milijona DEM. Prag dobička naj bi bil dosežen leta 1996 s pozitivnim rezultatom v višini 0,101 milijona DEM.
- (96) Drugo poročilo je bilo pripravljeno 11. januarja 1994 za TIB, še preden je le-ta prevzel svoj 49-odstotni delež v podjetju. Raziskava je pokazala, da je bil cilj TIB-a ohranitev in ustvarjanje delovnih mest v Turingiji⁽²¹⁾. V raziskavi je bilo navedeno, da je ponovna vzpostavitev rentabilnosti mogoča le s prestrukturiranjem s podporo javnih organov. Prag dobička naj bi bil dosežen leta 1996 s pozitivnim rezultatom v višini 1,394 milijona DEM. Poleg tega je bilo v raziskavi omenjeno, da javna obveznost v korist Kahle II vključuje visoka tveganja in izključena je bila vsaka možnost, da bi lahko podjetje vrnilo finančno podporo pred letom 1998.
- (97) Na podlagi tega poročila Komisija sklene, da državne finančne institucije – zlasti TIB – ob dodelitvi finančne pomoči Kahli II niso ravnale kot tržno usmerjeni podjetnik. Ti dve poročili jasno dokazujeta, da je bil cilj deželne vlade in njenih finančnih institucij ohraniti delovna mesta. To pa ni glavni cilj tržno usmerjenega podjetnika. Poročili predvidevata izgubo za najmanj dve leti in ne obravnavata morebitnih nadomestil za udeležbo javnih organov, kot je to obvezno pri vsakem tržno usmerjenem podjetniku.
- (98) Zlasti glede udeležbe TIB-a lahko Komisija ohrani svoje stališče, da ta ni v skladu z načelom tržno usmerjenega podjetnika in jo je zato mogoče obravnavati kot pomoč. Dejstvo, da je TIB svoj delež pet let kasneje prodal večinskima lastnikoma g. G. Raithelu in njegovemu sinu, in sicer za višjo ceno, kot je zanj plačal leta 1994, ne spremeni tega sklepa. Ravnanje TIB-a je treba presoјati predhodno z upoštevanjem morebitnih tveganj in pričakovanih prihodkov. Na podlagi takrat razpoložljivih poročil so bila ta tveganja visoka⁽²²⁾, vendar niso bili sprejeti nobeni ukrepi za njihovo preprečitev in ni bila opravljena analiza bodočih prihodkov. Poleg tega je bil ustvarjeni dobiček TIB-a majhen.

⁽²⁰⁾ Prim. opombo 19.

⁽²¹⁾ „Cilj TIB-a je ohranitev in ustvarjanje delovnih mest v industriji v deželi Turingija“, poročilo avtorja Arthurja Andersena, posredovano kot Priloga 2 k dopisu z dne 31. marca 2000, evidentiranim dne 3. aprila 2000 pod št. A/732839.

⁽²²⁾ „Obstaja veliko tveganj, ki lahko povzročijo neuspeh tega načrta“ in „Odločitev za udeležbo v podjetju Kahla/Thüringen Porzellan GmbH je zato mogoče načelno podpirati ob zavedanju nenehnih visokih tveganj. Hkrati pa to pomeni zavrnitev drugih izdelovalcev porcelana iz Turingije, da ne bi ogrozili uspeha načrta“, poročilo Arthurja Andersena (glej opombo 23).

- (99) V nasprotju z izjavami Nemčije pogoji udeležbe TIB-a niso primerljivi s pogoji zasebnega investitorja, Raithela. Raithel je v podjetje domnevno investiral 2,055 milijona DEM. Vendar je iz njegovih sredstev izviralo le 0,055 milijona DEM. Preostala 2 milijona DEM sta izvirala iz državnih sredstev v obliki dveh posojil, ki sta bili dodeljeni g. Raithelu (ukrepa 16 in 17). Poleg tega je bilo eno posojilo (ukrep 16) vključeno v jamstvo zvezne vlade za banko Deutsche Ausgleichsbank, ki je posojilo dodelila, drugo posojilo (ukrep 17) je bilo zavarovano s prvo hipoteko na zemljišče podjetja Kahla II ⁽²³⁾. TIB pa je podjetju dal na razpolago 1,975 milijona DEM iz lastnih sredstev v obliki udeležbe. Ta znesek je predstavljal lastni kapital, ki bi bil v primeru stečaja podrejen. Tveganje, ki ga je prevzel TIB, je tako precej večje od tveganja zasebnega investitorja. Kot bo razloženo v odstavku 111, je imel g. G. Raithel zato pravico, da odstopi od pogodbe, če udeležba TIB-a ali/in drugi ukrepi ne bi bili uresničeni, medtem ko TIB ni imel takšne pravice. Udeležba TIB-a tako ni v skladu z načelom zasebnega investitorja.
- (100) Glede ostalih ukrepov, ki jih je izvedla Nemčija, bi tržno usmerjeni podjetnik zaradi posebnega položaja podjetja in zaradi dejstva, da je le-to dejavno na trgu, na katerem obstajajo presežne kapacitete, finančno podporo dodelil le ob upoštevanju teh dejstev.
- (101) Komisija bo najprej proučila kredite, ki so jih dodelili TIB in državne banke. Ti krediti so prikazani v Tabeli 10.

Tabela 10

Ukrep	Znesek (v DEM)	Obrestna mera	Referenčna obrestna mera	Zavarovanja
12	6 mio	12 % ⁽²⁴⁾	6,62 %	—
16	0,2 mio	0 %-5 % ⁽²⁵⁾	6,62 %	jamstva zvezne vlade
17	1,8 mio	5,5 %	6,62 %	prva hipoteka na zemljišče za 1,8 mio DEM; subsidiarna hipoteka na zemljišče za 20 mio DEM
18	2 mio	6,5 %	8,28 %	druga hipoteka na zemljišče za 1,8 mio DEM, druga in tretja hipoteka za več kot 20 mio DEM, izročitev strojev in pravic tretji osebi, izročitev zalog, izročitev terjatev proti kupcem, 90-odstotno jamstvo dežele Turingija
19	1 millón	6,75 %	8,28 %	kot ukrep 18
20	1,73 mio	6,65 %	8,28 %	kot ukrep 18
21	3,45 mio	6,65 %	8,28 %	kot ukrep 18
22	2 mio	5 %	7,33 %	kot ukrep 18

⁽²³⁾ Naj se opomni, da je bil nakup premoženja Kahle II financiran predvsem s pomočmi.

⁽²⁴⁾ Posojilo je imelo obrestno mero 12 %, toda plačilo obresti je bilo omejeno na 50 % letnega dobička.

⁽²⁵⁾ Prva tri leta je obresti prevzela zvezna vlada. Obrestna mera je v 4. letu znašala 2 %, v 5. letu 3 % in v 6. letu 5 %.

- (102) Tabela 10 dokazuje, da državne finančne institucije niso delovale kot tržno usmerjeni podjetnik. Zlasti glede posojila delničarja TIB-a (ukrep 12) se ugotovi, da je dogovorjena obrestna mera znašala 12 %, da pa je bila višina obresti omejena na 50 % letnega presežka. V poročilih je bilo poudarjeno, da Kahla II najmanj prvi dve leti ne bo ustvarjala dobička. To se je dejansko tudi zgodilo. Določena ni bila nobena višja obrestna mera, s katero bi se nadomestila leta, v katerih ni bilo mogoče odplačevati obresti. Zato je TIB namerno dodelil posojilo delničarja, ki ni bilo povezano z dodatnimi glasovalnimi pravicami, ne da bi zahteval kakršno koli zavarovanje in z obrestno mero 0 % za obdobje najmanj dveh let. Določena ni bila nobena premija tveganja za kompenzacijo, kot je bilo predvideno v poročilu, na podlagi katerega je bilo dodeljeno posojilo (in udeležba) delničarja. Preostala posojila so bila (kot kaže tabela) dodeljena za nižjo obrestno mero od referenčne obrestne mere. Zavarovanja so dodelili nemški organi ali pa so bila vsa posojila zavarovana z istim premoženjem. Premoženje ni bilo neodvisno ocenjeno, tako da je njegova dejanska vrednost dvomljiva. Poleg tega je treba opomniti, da je bilo to premoženje financirano z državno podporo.
- (103) Garancijska pogodba je predvidevala, da g. G. Raithel zagotovi podrejeno jamstvo v višini 0,7 milijona DEM, razen če bi bilo mogoče dokazati, da je zagotovil osebno jamstvo za posojilo za lastniški kapital (ukrep 16). Posojilna pogodba za ukrep 16 nikakor ne nakazuje zagotovitve osebnega jamstva, temveč garancijo vlade. Toda Komisija nikoli ni bila seznanjena s tem, da je bilo to jamstvo v višini 0,7 milijona DEM zagotovljeno. Nasprotno, po informacijah Komisije je bilo posojilo zavarovano z garancijo vlade in ne z osebnim jamstvom. Tudi če bi osebno jamstvo bilo zagotovljeno, bi bilo v primerjavi z ostalim zavarovanjem podrejeno in bi pokrilo dokaj majhen del morebitnega velikega tveganja neplačila. Zato lahko Komisija sklene le to, da državne banke in institucije niso delovale kot tržno usmerjeni podjetnik. Poleg tega Nemčija sama označuje posojila iz ukrepov 16 do 22 kot pomoč⁽²⁶⁾, čeprav kot obstoječo pomoč. Komisija je tako kot Nemčija mnenja, da ta posojila predstavljajo pomoči. Njihova opredelitev kot obstoječe pomoči bo preučena v naslednjih odstavkih.
- (104) Glede podpore (ukrepi 15, 24–29, 31–32) je Komisija mnenja, da noben tržno usmerjeni podjetnik ne bi dodelil nepovratne podpore. Nemčija temu dejstvu ni oporekala. Glede 90-odstotnih jamstev dežele (ukrepi 13, 14, 23 in 30) Nemčija sama priznava, da le-ta predstavljajo pomoči. Zaradi s tem povezanega visokega tveganja in odsotnosti ustrezne premije za tveganje se Komisija popolnoma strinja s tem mnenjem. Zato tega vprašanja ni potrebno še naprej obravnavati. Po besedah Nemčije spadajo ta jamstva med pravila de minimis. To bo obravnavano v oddelku D presoje.
- (105) Zato Komisija ne more ugotoviti, ali so finančne institucije dodelile podporo Kahli II pod pogoji, primerljivimi s pogoji tržno usmerjenega podjetnika. Zato bodo ukrepi Nemčije kot že poprej obravnavani kot pomoči v smislu člena 87(1) Pogodbe ES.

⁽²⁶⁾ Po razširitvi postopka je Nemčija spremenila svoje stališče in posojil iz ukrepov 16 in 17 ni označila kot pomoči, čeprav so bila domnevno dodeljena v okviru odobrenega programa pomoči in izplačana neposredno g. G. Raithelu.

Podjetje v težavah

- (106) Kahla II je *Auffanglösung*, torej novoustanovljeno podjetje, ki je prevzelo premoženje podjetja, ki je v stečaju. Čeprav so *Auffanglösungen* novoustanovljena podjetja, lahko ta podjetja, ki so nastala predvsem v vzhodni Nemčiji, obravnavamo kot podjetja v težavah. Razlog za to je dejstvo, da ta navidezna podjetja prevzamejo premoženje podjetja, ki se nahaja v stečaju, hkrati nadaljujejo njegovo dejavnost in to praviloma tako, da pred tem ne izvedejo sprejemljivega prestrukturiranja. *Auffanglösungen* torej „podedujejo“ vrsto strukturnih pomanjkljivosti in potrebujejo temeljite spremembe, da bi lahko delovale v tržnem gospodarstvu. K tem spremembam spadajo investicije za zamenjavo in modernizacijo starih strojev in opreme, spremembe v strukturi podjetja (tradicionalno veliki konglomerati, ki delujejo v okviru planskega gospodarstva), zmanjševanje števila zaposlenih (vzhodnonemški konglomerati so praviloma imeli preveč zaposlenih), novo usmeritev v izdelkih, trženje itd. Poleg tega je potrebno ponovno pridobiti zaupanje kupcev, dobaviteljev in kreditnih institucij, saj je *Auffanglösung* naslednica propadlega podjetja. V tem smislu niso primerljiva z drugimi novoustanovljenimi podjetji.
- (107) Prilagoditev se praviloma doseže s prestrukturiranjem, ki v večini primerov vključuje državno pomoč. Ob upoštevanju posebnega položaja novih dežel je Komisija sprejela prilagodljiv in velikodušen pristop, ki tem novim podjetjem do konca leta 1999 omogoča, da koristijo pomoči za prestrukturiranje. To ravnanje je kodificirano ⁽²⁷⁾ v opombi 10 smernic za prestrukturiranje iz leta 1999. Na podlagi posebnega položaja so *Auffanggesellschaften* izjeme od pravila, da novoustanovljena podjetja v skladu s smernicami za prestrukturiranje niso upravičena do pomoči za reševanje in prestrukturiranje.
- (108) V okviru drugega postopka ⁽²⁸⁾ je Nemčija z dopisoma z dne 5. marca in 6. maja 1999 izrecno navedla, da Kahla II predstavlja podjetje v težavah. Dve leti kasneje je Nemčija z dopisom z dne 26. septembra 2001 ugovarjala svojim prejšnjim navedbam in trdila, da se Kahla II nikoli ni nahajala v težavah. V zvezi s tem postopkom Nemčija zastopa stališče, da Kahla II ne more biti obravnavana kot podjetje v težavah, saj niso izpolnjeni vsi pogoji, navedeni v smernicah za prestrukturiranje.
- (109) Komisija opozarja, da smernice za prestrukturiranje ne dajejo jasne opredelitve podjetja v težavah, temveč navajajo značilne simptome. V primeru Kahle II je to v točki 2.1 smernic za prestrukturiranje (1994) omenjeno splošno merilo, po katerem se določi, ali se podjetje nahaja v težavah, izpolnjeno: podjetja v težavah so podjetja, „ki si ne morejo opomoči sama ali s sredstvi lastnikov deležev ali tujega kapitala“. To je navedeno v poročilih ⁽²⁹⁾, razpoložljivih v času ustanovitve Kahle II in v času dodelitve pomoči (čas, pomemben za presojo): v njih je Kahla II obravnavana kot podjetje v težavah, vsebujejo pa tudi opis prestrukturiranja za ponovno vzpostavitev rentabilnosti ⁽³⁰⁾. Naknadno je to potrjeno z dejstvom, da podjetje po razpoložljivih informacijah od bank nikoli ni prejelo finančnih sredstev brez državne pomoči ⁽³¹⁾.
-
- ⁽²⁷⁾ Čeprav, kot je to pojasnjeno v odstavku 163, to ravnanje ni uporabno za pomoči, ki so bile dodeljene med 1994 in 1996. Opomba 10 smernic za prestrukturiranje (1999) kodificira ravnanje Komisije in pravi: Edine izjeme od pravila, da novoustanovljena podjetja niso upravičena do pomoči za reševanje in prestrukturiranje, „so tista podjetja, ki so bila do 31. decembra 1999 v okviru privatizacije pod okriljem BvS (Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben) ali podjetja, ki so izhajala iz prevzema premoženja in podobni primeri v novih zveznih deželah“.
- ⁽²⁸⁾ C 69/98, SG(98) D/11285 z dne 4. decembra 1998.
- ⁽²⁹⁾ „Izračuni poslovnega načrta kažejo, da *Auffanggesellschaft* (...) ni sposobna sama nositi stroškov prestrukturiranja, ki so v primerjavi z načrtovanim prihodkom ogromni“. Poročilo Röls Bühler Stüppes Hauck & Partner (glej opombo 21).
- ⁽³⁰⁾ „Namen našega dela je oceniti možnost in potrebo po sanaciji podjetja, ki deluje znotraj *Auffanggesellschaft*, ob upoštevanju dolgotrajne ohranitve delovnih mest in ob upoštevanju finančnih sredstev, ki jih lahko zagotovi TIB kot potencialen družabnik“, poročilo Arthurja Andersena (glej opombo 23).
- ⁽³¹⁾ Vsa posojila zasebnih bank, s katerimi je bila Komisija seznanjena, so bila pokrita z 90-odstotnimi državnimi jamstvi.

- (110) Dejansko nekateri kazalci, predstavljeni v smernicah za prestrukturiranje, niso predvideni za *Auffanglösungen*, saj le-te predstavljajo novoustanovljena podjetja, pri katerih ni mogoče preveriti razvoja poslovanja v preteklosti. Zato takšna podjetja v času ustanovitve ne trpijo zaradi zmanjšanja rentabilnosti, vse večjih izgub, zmanjšanja prihodkov, povečanja zalog, zmanjšane denarnega toka, naraščajočih stroškov obresti itd. Tukaj Komisija opominja, da *Auffanglösungen* predstavljajo izjeme od pravila, da novoustanovljena podjetja ne morejo biti opredeljena kot podjetja v težavah in zato ne morejo prejeti pomoči za prestrukturiranje.
- (111) Po drugi strani pa so nekateri kazalci dejansko uporabni za *Auffanglösungen*, zlasti nizka čista vrednost sredstev. V primeru Kahle II Komisija opomni, da je Kahla II naslednica podjetja, ki je v stečaju, in je zato verjetno izgubila zaupanje številnih kupcev, dobaviteljev in finančnih institucij. Tako je bil celo nakup premoženja odvisen od državne podpore. Kupna pogodba o premoženju Kahle I je predvidevala, da ima g. G. Raithel, novi investitor, pravico do odstopa od pogodbe, če financiranje, ki je vključevalo različne državne ukrepe (kot npr. udeležba TIB-a in državna posojila), ni bilo zavarovano⁽³²⁾. Poleg tega je Kahla II prevzela premoženje Kahle I, ki nikoli ni izvedla uspešnega prestrukturiranja in je zaradi tega morala prijaviti stečaj. Naknadno je jasno, da so se prenesle tudi strukturne težave, saj Kahla II ni prejela nobenega zasebnega financiranja brez državne pomoči.
- (112) Nadaljnji kazalec je preveliko število zaposlenih. Ker je državna podpora, dodeljena *Auffanglösungen*, praviloma povezana z ohranitvijo delovnih mest, prinaša s seboj za določeno obdobje dodatne težave, saj je treba ohraniti določeno število delovnih mest. Kot je dokazano v poročilih, omenjenih v odstavku 91, je glavni cilj deželne vlade ohraniti delovna mesta. V naslednjih letih je Kahla II zmanjšala število zaposlenih, iz česar je mogoče sklepati, da je imela na začetku preveč zaposlenih.
- (113) Ker so *Auffanglösungen* prisiljene izvesti prestrukturiranje, da bi lahko bile dejavne v tržnem gospodarstvu, prihaja v prvih letih do izgub, denarni tok v prvih letih ne narašča, potrebne investicije pa s seboj prinašajo velike dolgove in visoke obresti. Tako je bilo tudi pri Kahli II. Nemčija procesa, kateremu je bila podvržena Kahla II, nikoli ni označila kot prestrukturiranje podjetja v težavah, vendar Komisija ugotavlja, da je bilo prestrukturiranje predlagano v obeh poročilih novembra 1993 in januarja 1994, in sicer kot nujno za ponovno vzpostavitev rentabilnosti podjetja. Poleg tega je Kahla II v poročilu Project Management Eschbacha (PME), ki ga je Nemčija predložila v povezavi z drugim postopkom⁽³³⁾, opisana kot podjetje, ki je v procesu prestrukturiranja, ki se ne bo končal pred letom 1996⁽³⁴⁾. Komisija je prišla do sklepa, da takšen proces ni značilen za zdravo podjetje.

⁽³²⁾ „Kupec ima pravico, da odstopi od pogodbe brez nadaljnjih finančnih posledic (...), če (...) nadaljnje financiranje ni potrjeno do 31. 12. 1994; to velja tudi za le delno financiranje“. Finančni ukrepi v tej pogodbi zadevajo posojila ERP in KfW v višini 2,5 milijona DEM, udeležbo TIB-a v višini 7,95 milijona DEM, bančno posojilo v višini 13,35 milijona DEM in 90-odstotno jamstvo dežele v višini 20 milijonov DEM (kupna pogodba med upraviteljem Kahle I in Günterjem Raithelom, izpogajana dne 26. januarja 1994.

⁽³³⁾ C 36/2000, Graf von Henneberg Porzellan GmbH.

⁽³⁴⁾ „Ker je Kahla v prestrukturiranju in bo za konsolidacijo zagotovo potrebovala celo leto 1996, je prezgodaj za razmišljanje o preusmeritvi obsega proizvodnje“. Poročilo PME z dne 24. avgusta 1995.

- (114) Nemčija je tudi mnenja, da je do izgub, ki so nastale v prvih letih obstoja Kahle II, prišlo zgolj zaradi programa amortizacije (ukrep 33). Komisija meni, da je do večjih izgub lahko prišlo zaradi tega programa amortizacije, vendar pa bi podjetje brez državne podpore zagotovo utrpelo precej višje izgube in bi verjetno izginilo s trga. Ugotovi se, da je bila državna podpora, navedena v poročilih iz let 1993 in 1994, ki jih je predložila Nemčija, obravnavana kot odločilna za obstoj podjetja in ponovno vzpostavitev rentabilnosti.
- (115) Nemčija je za podkrepitev utemeljitev, da Kahla II nikoli ni bila v težavah, predložila poročilo, ki ga je 21. januarja 2002 pripravil svetovalec.

Tabela 11

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Prihodki (v mio DEM)	23,19	28,95	31,46	39,10	34,34	35,81	41,60
Dobiček iz poslovanja pred obdavčitvijo (v mio DEM)	[...] (*)						
Denarni tok (v mio DEM)	[...]						
Zaloge	[...]						
Izkoriščenost zmogljivosti v %	[...]						
Lastni kapital v %	[...]						
Tuji kapital v %	[...]						

(*) Poslovna skrivnost. Glej tabelo v odstavku 21.

- (116) Komisija ugotavlja, da Tabela 11 predstavlja naknadno oceno zgodovine podjetja. Koristno je navesti, da so bile najpomembnejše napovedi v letu 1994 razpoložljivega poročila pravilne: do izgub naj bi prihajalo najmanj prvi dve leti. Vendar mora Komisija svojo presojo predhodno izvesti, tj. ugotoviti, ali je Nemčija od leta 1994 izpolnila svoje dolžnosti v skladu s Pogodbo ES in priglasila pomoč. Če bi Nemčija izpolnila svoje dolžnosti, bi Komisija svojo presojo sestavila na podlagi poročil, razpoložljivih v tistem času. Kot je navedeno v odstavkih 95, 96 in 113, ti poročili temeljita na premisi, da mora podjetje ponovno vzpostaviti rentabilnost, in navajata, da je bila za uresničitev teh ciljev državna pomoč odločilna. Na podlagi teh poročil bi Komisija Kahlo II (Auffanglösung) v skladu s svojo stalno prakso označila kot podjetje v težavah. Ta sklep ne more biti naknadno spremenjen, saj so bile te težave v kratkem času odpravljene z dodelitvijo znatne pomoči.
- (117) Komisija na podlagi v zadevnem času razpoložljivih poročil sklene, da si Kahla II ni bila sposobna opomoči z lastnimi močmi ali s finančnimi sredstvi pod tržnimi pogoji. Komisija zlasti ugotavlja, da je Nemčija to dejstvo leta 1999 izrecno priznala. Poleg tega bi podjetje brez državne pomoči verjetno izginilo s trga. Dejstvo, da noben kazalec, naveden v smernicah za prestrukturiranje, ni uporaben za Kahlo, ni pomembno: te smernice vsebujejo neizčrpen seznam značilnih simptomov, ne pa izčrpnega in zbirnega seznama meril.

- (118) Posledično ostaja Komisija pri svojem mnenju, da je Kahla II v času od 1994 do konca 1996 predstavljala podjetje v težavah, dokler ni bil dosežen, najverjetneje zaradi dodeljene pomoči, rahlo pozitiven rezultat in je delež lastnega kapitala začel naraščati. Komisija je mnenja, da pomanjkljivo zasebno financiranje brez državne podpore in razpoložljivi podatki to potrjujejo.

C. Pomoči, ki so domnevno vključene v odobreni program pomoči

- (119) Del ukrepov pomoči za Kahlo I in Kahlo II je bil domnevno vključen v odobreni program pomoči. Ker Komisija resno dvomi, da so ti ukrepi pomoči v skladu z odobrenimi programi pomoči, v okviru katerih naj bi bili dodeljeni, je od Nemčije s pomočjo uredbe o predložitvi podatkov v skladu s členom 10(3) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽³⁵⁾ zahtevala, naj predloži vse za presojo potrebne dokumente, podatke in dejstva. Zaenkrat so informacije, ki jih je posredovala Nemčija, nezadostne za presojo o tem, ali so ti ukrepi zajeti v ustreznem programu. Komisija ima pravico, da odloči na podlagi razpoložljivih informacij.
- (120) V razširitvi formalnega postopka preiskave je Komisija sklenila, da ukrepi 1, 4, 5, 6, 7 in 10 predstavljajo za Kahlo II obstoječo pomoč, ki je ni potrebno še enkrat oceniti. Komisija je potrdila svoje mnenje, da ukrep 8 ni bil dodeljen v okviru odobrenega programa pomoči in ga je zato mogoče označiti kot začasno pomoč.
- (121) Glede Kahle II je Komisija v razširitvi formalnega postopka preiskave sklenila, da ukrepa 28 in 29 predstavljata za Kahlo II obstoječo pomoč, ki je Komisija ne bo ponovno ocenila. Komisija je potrdila svoje mnenje, da ukrepi 11, 12 in 20 niso bili dodeljeni v okviru programa pomoči, ki ga je odobrila Komisija. Glede ostalih ukrepov, domnevno dodeljenih po odobrenih programih pomoči, bo Komisija delno preučila začasne presoje, opravljene v sklepu o sprožitvi in razširitvi formalnega postopka preiskave.
- (122) Ukrepi 13, 14, 23 in 30: Ta 90-odstotna državna jamstva so temeljila na programu, ki Komisiji nikoli ni bil priglašen. Program je bil evidentiran pod št. NN 46/97, vendar ga Komisija nikoli ni odobrila. Kot je navedeno v razširitvi formalnega postopka preiskave, je ta jamstva mogoče označiti kot začasne pomoči. Komisija je v svoji odločbi o smernicah za jamstva dežele Turingije ⁽³⁶⁾ tudi navedla, da Turingija ne sme več uporabljati tega nepriglašene programa.
- (123) Glede elementa pomoči teh jamstev Nemčija trdi, da bi moral zaradi dogovora med Nemčijo in Komisijo element pomoči jamstva znašati 0,5 % zneska, ki ga zajema to jamstvo. Komisija navaja, da se ta dogovor nanaša na 80-odstotna državna jamstva, ki so v skladu z odobrenim programom pomoči. Zadevna jamstva to mejo prekrakujejo za 10 % in niso bila dodeljena v okviru odobrenega programa pomoči, temveč v okviru nepriglašene programa, ki ga Komisija nikoli ni odobrila. Poleg tega je dogovor iz svojega področja uporabe izključil podjetja v težavah. Zato 0,5 odstotka v nasprotju z navedbami Nemčije ni mogoče uporabiti pri teh jamstvih.

⁽³⁵⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

⁽³⁶⁾ NN 25/95, SG (96) D/11031 z dne 16. decembra 1996.

- (124) Ob upoštevanju jamstev v okviru ukrepov 13, 14 in 23 na podlagi sporočila Komisije o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državne pomoči v obliki jamstev⁽³⁷⁾ velja naslednje: „Če je pri prevzemu jamstva zelo verjetno, da kreditojemalec svojih obveznosti ne bo mogel izpolniti, npr. ker je v finančnih težavah, je lahko vrednost jamstva tako visoka kot sam znesek, ki ga jamstvo učinkovito zajema“. Kot je navedeno v oddelku B presoje (odstavki 106–118), je bila Kahla II v času dodelitve teh ukrepov podjetje v težavah. To pomeni, da pri jamstvih, dodeljenih do leta 1996, element pomoči teh jamstev lahko znaša 90 % ustreznih kreditov.
- (125) Glede ukrepa 30, ki je bil dodeljen v času, ko podjetje ni bilo več v težavah, je Nemčija ponovno mnenja, da bi moral biti ekvivalent pomoči na podlagi dogovora med Nemčijo in Komisijo, omenjenega v odstavku 123, določen pri 0,5 %. Komisija ponovno opozarja, da se ta dogovor nanaša na 80-odstotna državna jamstva, ki so bila dodeljena v okviru odobrenega programa pomoči. V omenjenem primeru je jamstvo prekorajilo 80-odstotno mejo za 10 % in ni bilo dodeljeno v okviru odobrenega programa pomoči. Zato tukaj ni mogoče uporabiti ekvivalenta pomoči 0,5 %. V času dodelitve tega jamstva je dežela Turingija soglašala s tem, da bodo jamstva odvisna od odločbe Komisije o smericah za jamstva dežele Turingije⁽³⁸⁾, po kateri mora pri 80-odstotnih jamstvih, dodeljenih v okviru odobrenega programa pomoči, element pomoči znašati med 0,5 % in 2 %. Čeprav tudi ta odločba zadeva 80-odstotna jamstva, ki so bila dodeljena v okviru odobrenega programa pomoči, je po mnenju Komisije primerno, da se ta program tukaj uporabi podobno. Ob upoštevanju dejstva, da je jamstvo zajemalo velik del s posojilom povezanih tveganj, kar se je odražalo z nizko obrestno mero, ki so jo določile zasebne banke, bo za jamstva Komisija uporabila v tem programu najvišjo dovoljeno obrestno mero v višini 2 %.
- (126) Na podoben način se Komisiji zdi primerno, da za 90-odstotno jamstvo po ukrepu 13 uporabi element pomoči v višini 2 %, in sicer od 30. marca 1998, ko so bila posojila po ukrepih 18-21 spremenjena v posojila pod tržnimi pogoji. Obrestna mera posojila pod tržnimi pogoji je znašala 5,9 %. Preden so bila posojila v okviru ukrepov 18–21 spremenjena, je obrestna mera znašala med 6,5 % in 6,75 %. Posojila, dodeljena iz državnih sredstev, so bila spremenjena v zasebna posojila ravno v času, ko je podjetje za zasebno posojilo lahko dobilo nižjo obrestno mero kot za posojila iz državnih sredstev. S tem v zvezi je treba poudariti, da je bila ta sprememba mogoča le zato, ker je bilo za to novo posojilo zagotovljeno 90-odstotno jamstvo.
- (127) Nemčija trdi, da ta jamstva spadajo pod pravila de minimis. Uporaba pravil de minimis je obravnavana v oddelku D presoje.
- (128) Ukrep 15: Podpora v višini 2,5 milijona DEM je bila domnevno dodeljena v okviru odobrenega programa pomoči⁽³⁹⁾. V razširitvi formalnega postopka preiskave je Komisija pomotoma navedla, da je ta program predviden le za MSP. Nemčija je pravilno opozorila, da so pod posebnimi pogoji do pomoči v okviru tega programa upravičena tudi velika podjetja. Vendar pa ta program iz svojega področja uporabe izrecno izključuje podjetja v težavah.

⁽³⁷⁾ UL C 71, 11.3.2000, str. 14, točka 3.2.

⁽³⁸⁾ NN 25/95, SG (96) D/11031 z dne 16. decembra 1996.

⁽³⁹⁾ N 408/93, SG (93) D/19245 z dne 26. novembra 1993 (UL C 213, 19.8.1992, str. 2).

- (129) Komisija je zaradi zlorabe nedavno sprejela negativno odločbo glede tega programa, ker je bil med drugim uporabljen za podjetja v težavah ⁽⁴⁰⁾. V svoji odločbi je Komisija izrecno navedla, da je Nemčija Kahlo II uvrstila med podjetja v težavah, ki so v nasprotju s posebnimi določbami, ki jih je odobrila Komisija, uporabila ta program. Komisija je glede omenjenega programa v svoji odločbi navedla, da je njena odločba glede programa neodvisna od njene odločbe v zadevnem primeru, v okviru katerega je bila proučena posamezna uporaba. V zadevni odločbi Komisija zastopa stališče, da je bila Kahla II v času dodelitve tega ukrepa pomoči podjetje v težavah. Zato se ohranja stališče, da je to pomoč mogoče označiti kot novo pomoč.
- (130) Ukrep 16: Posojilo v višini 0,2 milijona DEM je bilo domnevno odobreno v okviru programa za posojila za lastniški kapital ⁽⁴¹⁾. Ta program je bil namenjen le za MSP. Ker pa je imela Kahla II več kot 250 zaposlenih in v času dodelitve tega ukrepa ni bila MSP, pomoč očitno ni v skladu s tem programom. Nemčija je nedavno opozorila, da posojilo ni bilo dodeljeno podjetju, temveč g. G. Raithelu. Komisija je v odobritvi programa, v okviru katerega je bilo posojilo dodeljeno, navedla, da investitorji takšno podporo dobijo le pod pogojem, da jo kot kapital vložijo v podjetje. To pa je g. G. Raithel tudi storil. Posledično je bil namen tega posojila podpora podjetju, čeprav je bilo posojilo dodeljeno posamezniku. Zato je posojilo mogoče oceniti kot novo pomoč za Kahlo II.
- (131) Ukrepi 17, 18, 19 in 22: Komisija je ob preučitvi prišla do sklepa, da so pogoji programa, po katerem so bila posojila dodeljena ⁽⁴²⁾, v zadevnem primeru izpolnjeni. Zato predstavljajo ti krediti obstoječo pomoč, ki je Komisiji ni več potrebno oceniti.
- (132) Ukrep 21: To posojilo je bilo domnevno dodeljeno v okviru odobrenega programa pomoči ⁽⁴³⁾. Program je predvideval posojila v višini največ 2 milijonov DEM za podjetja v novih deželah. Zadevno posojilo to mejo presega. Zato Komisija ne more ugotoviti, ali so bili pogoji, navedeni v zadevnem programu, izpolnjeni. Ob upoštevanju subvencioniranih obresti, zmanjšane vrednosti danih zavarovanj in dodelitve 90-odstotnega jamstva, ki zajema skoraj celotno izredno tveganje, je Komisija mnenja, da je to posojilo v času dodelitve morda predstavljalo pomoč v celotni višini zneska.
- (133) Ukrepa 24 in 25 sta bila dodeljena v okviru odobrenih programov pomoči, in sicer za pokritje investicij, ki so podrobno prikazane v Tabeli 5. Poleg tega iz informacij, ki jih je posredovala Nemčija, izhaja, da je del investicijske pomoči, dodeljene v okviru programa posebne amortizacije (ukrep 33), prav tako služil za pokritje investicij. Nemčija je dokazovala, da so vsi ti ukrepi v skladu s programi, po katerih so bili domnevno dodeljeni. Zato predstavljajo ukrepi 24, 25 in 33 obstoječe pomoči, ki jih Komisiji ni potrebno še enkrat oceniti.

⁽⁴⁰⁾ C 69/98, SG (2002) D/34461 z dne 19. junija 2002 (doslej še neobjavljeno).

⁽⁴¹⁾ ERP – Eigenkapitalhilfeprogramm, N 213/93, SG(93) D/16665 z dne 13. oktobra 1993.

⁽⁴²⁾ ERP – Existenzgründungsprogramm, N 108c/1994, (glej opombo 6).

ERP – Aufbauprogramm, N 108b/1994, (glej opombo 7).

KfW – Mittelstandsprogramm, NN 109/93, SG(94), (glej opombo 8).

⁽⁴³⁾ ERP – Umweltprogramm, N 563d/94, (glej opombo 9).

- (134) Ukrep 26: Podpora za spodbujanje zaposlovanja v povezavi z okoljskimi investicijami, ki je bila domnevno dodeljena v okviru odobrenega programa, se ne šteje za pomoč⁽⁴⁴⁾. Kot je bilo navedeno v razširitvi formalnega postopka preiskave, je bil program – kar zadeva njegove elemente okolja – namenjen odstranitvi nevarnosti za okolje v podjetjih v državni lasti. Podpora tako torej ni v skladu s programom, na podlagi katerega je bila domnevno dodeljena. Z dopisom z dne 29. julija 1994⁽⁴⁵⁾ je Nemčija Komisiji pojasnila, kako je potrebno razlagati to določbo. Nemčija je jasno navedla, da je takšne ukrepe mogoče izvajati le v občinah, mestih itd. Podjetja v rokah THA so bila pred privatizacijo prav tako upravičena do te pomoči, saj so bila do takrat obravnavana kot državna podjetja⁽⁴⁶⁾. Komisija je zastopala stališče, da ti ukrepi ne predstavljajo pomoči, saj nobenemu podjetju ne dajejo prednosti⁽⁴⁷⁾.
- (135) Kahla II je bila v času dodelitve tega ukrepa zasebno podjetje in zato ni bila upravičena do pomoči. Poleg tega Komisija opominja, da je bil del te podpore dodeljen s strani dežele Turingija, medtem ko ima po zadevnem programu pravico do dodelitve takšne podpore le Zvezni zavod za zaposlovanje. Zato Komisija ne more ugotoviti, ali so ti ukrepi predstavljali obstoječe pomoči⁽⁴⁸⁾.
- (136) Po razširitvi formalnega postopka preiskave je Nemčija spremenila svojo utemeljitev in trdila, da ti ukrepi podjetju niso dajali nikakršne prednosti. Najprej je Nemčija navedla, da so bili ti ukrepi dodeljeni za odstranjevanje stare opreme, kar naj bi domnevno imelo velik pomen za okolje. Vendar Komisija ne more sprejeti, da odstranitev stare opreme za podjetje ni predstavljalo prednosti. Tovrstna dela so nujno vodila k povečanju razpoložljivih površin in zato k zvišanju vrednosti podjetja.
- (137) Nemčija je nedavno trdila, da so bili ukrepi predvideni za odstranitev nevarnosti za okolje, ki so nastale v juliju leta 1990. Glede na izkušnje Komisije takšni ukrepi ne predstavljajo pomoči. Vendar Nemčija ni predložila nobenega dokaza o kakršni koli nevarnosti, ki naj bi nastala pred julijem 1990. Poleg tega je Kahla I domnevno odstranila takšne nevarnosti, ko je leta 1991 prejela podporo (ukrep 2) v višini zneska, potrebnega za odstranitev nevarnosti. Nemčija nikoli ni predložila dokaza, da nevarnosti za okolje še niso bile odstranjene, ko je bilo premoženje podjetja Kahla I prodano. Tudi če bi temu bilo tako, bi moral kupec ustrezno preveriti, ali premoženje ne vsebuje takšnih nevarnosti. Če temu ni bilo tako, ni bil dovolj pazljiv in zato ni sprejemljivo, da se pozneje zahteva državna podpora v ta namen. Če bi bil izveden ustrezen nadzor, bi bila obstoj takšnih nevarnosti in potreba po sredstvih za odstranitev upoštevana v nakupni ceni, pozneje pa se ne bi zahtevala državna podpora.

⁽⁴⁴⁾ NN 117/92, SG(95) D/341 z dne 13. januarja 1995.

⁽⁴⁵⁾ Evidentirano dne 29. julija 1994 pod št. A/33865.

⁽⁴⁶⁾ „Nosilci ukrepov po členu 124h Zakona o spodbujanju zaposlovanja na področju dekontaminacije in izboljšanja okolja so osebe javnega prava, predvsem regionalne ali lokalne oblasti (mesta, okrožja, občine itd.) in javna podjetja v lasti THA“. Dopis z dne 29. julija 1994, (glej opombo 52).

⁽⁴⁷⁾ „To pomeni, da so ukrepi, ki so v interesu podjetja, neprimeri za pomoč“. Dopis z dne 29. julija 1994, citirano v opombi 52.

⁽⁴⁸⁾ Primerjaj tudi odločbo v zadevi C 36/2000, SG(2001) D/292014.

- (138) Nemčija je tudi navedla, da podjetje zadevnih del morda ne bi izvedlo, če bi vedelo, da ti ukrepi predstavljajo pomoči, ali pa bi zaposlilo svoje osebje ali manj osebja ali drugo osebje. Nemčija trdi, da je bilo dejstvo, da Komisija programa ni uvrstila med pomoči in ga potrdila, že zadosten razlog za upravičeno pričakovanje, da ukrepi ne predstavljajo pomoči. Komisija te utemeljitve ne more sprejeti, saj je odobritev programa temeljila na priglasitvi in na dodatnih informacijah, ki jih je posredovala Nemčija. Zato Nemčija ne more zavestno ravnati v nasprotju s priglasitvijo in uveljavljati kršitve proti zakonitemu pričakovanjem. Tudi upravičenec ne more uveljavljati takšnih pričakovanj, če je v nemškem programu jasno predvideno, da ti ukrepi ne morejo biti izvedeni v interesu posameznega podjetja in da je imel samo Zvezni zavod za zaposlovanje pravico dodeliti takšno podporo, medtem ko je v tem primeru del podpore dodelila dežela Turingija.
- (139) Nemčija je v zaključku trdila, da ta podpora predstavlja splošen ukrep, ki lahko koristi vsem podjetjem v Nemčiji brez diskriminacije. Vendar Komisija ugotavlja, da je ta trditev v nasprotju z vsemi poprej posredovanimi informacijami. Iz določb nemškega prava (člen 249h Zakona o spodbujanju zaposlovanja) in iz vseh Komisiji predloženih dokumentov, ki so Komisiji omogočili, da program ne označi kot pomoč in ga odobri, jasno izhaja, da takšni ukrepi ne morejo koristiti prav vsem podjetjem. Nasprotno se nemško pravo in vsi dokumenti, ki jih je posredovala Nemčija in ki naj bi Komisiji omogočili presojo določb, nanašajo na osebe javnega prava in izrecno izključujejo ukrepe za posamezno podjetje. Ta določba vsebuje jasno selektivno komponento, ki implicira, da ukrep ne more biti ocenjen kot splošen ukrep.
- (140) Ukrep 27: Podpora za različne namene, ki je bila dodeljena v letih 1995 in 1996. Ker ni bila navedena nobena pravna podlaga, jo je Komisija začasno ocenila kot novo pomoč. Nemčija je trdila, da je bila podpora za raziskave in razvoj v višini 0,318 milijona DEM dodeljena v okviru odobrenega programa pomoči ⁽⁴⁹⁾. Na podlagi razpoložljivih informacij so te pomoči v skladu s tem programom in zato predstavljajo obstoječe pomoči, ki jih ni treba ponovno oceniti.
- (141) Glede podpore za integracijo delavcev v višini 0,021 milijona DEM Nemčija zastopa stališče, da le-ta ne predstavlja pomoči v smislu člena 87(1) Pogodbe ES, saj je bila predvidena le za spodbujanje zaposlovanja invalidnih oseb. Vendar Komisija poudarja, da pomoči ne predstavljajo le ukrepi, ki veljajo za posameznike v skladu s smernicami za pomoči za zaposlovanje ⁽⁵⁰⁾ (smernice za zaposlovanje) na podlagi objektivnih meril, ne da bi pri tem dajali prednost posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga. Kljub uredbi o predložitvi podatkov zlasti glede te točke Nemčija ni predložila dokazil. Zato je Komisija na podlagi posredovanih informacij sklenila, da so ti ukrepi predstavljali državno pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES.
- (142) Preostala podpora za udeležbo na sejmih v višini 0,122 milijona DEM in podpora za oglaševanje v višini 0,030 milijona DEM spadata domnevno pod pravila de minimis. V nadaljevanju se preuči, ali so v skladu s pravili de minimis.
- (143) Ukrepa 28 in 29: Kot je bilo navedeno v razširitvi formalnega procesa preiskave so bili ti ukrepi na podlagi razpoložljivih informacij ocenjeni kot obstoječe pomoči. Poleg tega iz informacij, ki jih je posredovala Nemčija, sledi, da je del investicijske pomoči, dodeljene v okviru programa posebne amortizacije (ukrep 33), prav tako služil pokritju teh investicij. Nemčija je dokazala, da so vsi ti ukrepi v skladu s programi, v okviru katerih so bili domnevno dodeljeni. Zato predstavljajo obstoječe pomoči, ki jih Komisiji ni treba ponovno oceniti.

⁽⁴⁹⁾ N 660/93, SG D/21632 z dne 31. decembra 1993 in N 477/91, SG(91) D/22704 z dne 25. novembra 1991.

⁽⁵⁰⁾ UL C 334, 12.12.1995, str. 4.

- (144) Ukrep 31: Nadaljnja podpora za spodbujanje zaposlovanja, ki je bila dodeljena v okviru odobrenega programa pomoči ⁽⁵¹⁾. Na podlagi informacij, ki jih je posredovala Nemčija, je Komisija mnenja, da je ta podpora v skladu s programom, po katerem je bila dodeljena. Zato predstavlja podpora obstoječe pomoči, ki jih Komisiji ni treba ponovno oceniti.
- (145) Ukrep 32: Podpora za različne namene. Ker ni bila navedena pravna podlaga, je Komisija podporo začasno označila kot nove pomoči. Vendar je Nemčija trdila, da je bila podpora za raziskave in razvoj v višini 0,009 milijona DEM dodeljena v okviru odobrenega programa pomoči ⁽⁵²⁾. Vendar pa je ta program namenjen le MSP. Po razpoložljivih informacijah ni bila Kahla II med 1997 in 1999 nikoli uvrščena med MSP, zlasti, ker je imela vedno več kot 250 zaposlenih, niti po tem, ko je zmanjšala število vajencev. Zato pomoči ne spadajo v področje uporabe programa, po katerem so bile dodeljene, in jih je treba označiti kot nove pomoči.
- (146) Glede podpore za integracijo delavcev je Nemčija ponovno pojasnila, da le-ta ne predstavlja pomoči v smislu člena 87(1) Pogodbe ES, saj je bila predvidena za spodbujanje zaposlovanja invalidnih oseb. Kot v primeru podpore, omenjene v ukrepu 27, tudi tukaj Nemčija kljub uredbi o predložitvi podatkov, zlasti glede te točke, ni predložila nobenega dokazila. Po podatkih v letnih poročilih podjetja ⁽⁵³⁾ je podpora za integracijo delavcev znašala 0,119 milijona DEM za leti 1997 in 1998 in neznan znesek podpore za sejme in čas uvajanja 0,121 milijona DEM za leto 1999. Zato je Komisija na podlagi razpoložljivih informacij sklenila, da so ti ukrepi prestavljali državno pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES.
- (147) Preostala podpora za udeležbo na sejmih in podpora za oglaševanje v višini 0,103 milijona DEM za leti 1997 in 1998 in neznan del podpore za sejme, navedene v letnem poročilu 1999, ter podpora za integracijo v višini 0,121 milijona DEM za leto 1999 domnevno spadajo pod pravila de minimis. V oddelku D presoje se preuči, ali so v skladu s pravili de minimis.
- (148) Glede na zgoraj navedeno predstavljajo ukrepi 17, 18, 19, 22, 24, 25, del ukrepa 27, ukrepi 28, 29, 31 in 33 obstoječe pomoči, ki jih Komisiji ni treba ponovno oceniti.

D. Domnevni ukrepi de minimis

- (149) Ukrepi 13, 14, 23, del ukrepa 27, ukrep 30 ter del ukrepa 32 spadajo domnevno pod pravila de minimis ⁽⁵⁴⁾. Po teh pravilih znaša najvišji skupni znesek pomoči de minimis 100 000 EUR v triletnem obdobju od prve pomoči de minimis. Ta znesek zajema vse vrste državnih pomoči, ki so bile dodeljene kot pomoči de minimis, in ne vpliva na možnost, da prejemnik na podlagi s strani Komisije odobrenih programov prejme druge pomoči. Zadevni obdobji sta od 25. marca 1994 do 25. marca 1997 in od 25. marca 1997 do 25. marca 2000.
- (150) Ukrepi 13, 14, 23 in del ukrepa 27 iz obdobja od 1994 do 1997 spadajo domnevno pod pravila de minimis.

⁽⁵¹⁾ NN 107/97, veljavno od 1. aprila 1997, odobreno z dopisom SG(98) 1049 z dne 6. februarja 1993.

⁽⁵²⁾ NN 331/96, SG(97) D/482 z dne 23. januarja 1997.

⁽⁵³⁾ Poročili o reviziji letnih računovodskih izkazov podjetja Kahla/Thüringen Porzellan GmbH za leta 1997, 1998 in 1999.

⁽⁵⁴⁾ Glej opombi 16 in 17.

- (151) Čeprav znaša del v okviru ukrepa 27 dodeljene podpore, ki domnevno spada pod pravila *de minimis*, tj. podpore za udeležbo na sejnih v višini 122 000 DEM in podpore za oglaševanje v višini 30 000 DEM, skupaj 152 000 DEM (77 716 EUR), bi moral biti ta znesek združen z ekvivalentom pomoči dodeljenih jamstev iz ukrepov 13, 14 in 23. Kot je navedeno v odstavku 124, je lahko vrednost jamstva enaka znesku, ki je z jamstvom učinkovito pokrit ⁽⁵⁵⁾. To pomeni, da je element pomoči teh jamstev v času dodelitve znašal morda celo 90 % ustreznih kreditov, kar pa daleč presega mejo pravil *de minimis*. Zato ni sprejemljivo, da vsi ti ukrepi spadajo pod pravila *de minimis*.
- (152) Za obdobje od 1997 do 2000 spadata jamstvo v okviru ukrepa 30 in del ukrepa 32 domnevno pod pravila *de minimis*.
- (153) Glede jamstva, dodeljenega po ukrepu 30, je mogoče element pomoči določiti na 41 760 DEM, če je uporabljen ekvivalent pomoči v višini 2 %, kot je to pojasnjeno v odstavku 125. Del ukrepa 32, ki domnevno spada pod pravila *de minimis*, zajema podporo za udeležbo na sejnih v višini 294 000 DEM in podporo za zmanjšanje stroškov v višini 114 000 DEM. Poleg tega je treba prišteti novo vrednost jamstva po ukrepu 13 od trenutka, ko je pokrilo posojila pod tržnimi pogoji. Kot je pojasnjeno v odstavku 47, ta posojila skupaj znašajo 7,329 milijona DEM. Če se tudi tukaj uporabi ekvivalent pomoči v višini 2 % za znesek posojil, ki so zajeta z jamstvom, znaša element pomoči 131 922 DEM. Zato znašajo ukrepi iz obdobja od 1997 do 1999, ki domnevno spadajo pod pravila *de minimis*, skupaj 581 682 DEM. Ta znesek močno presega mejo pravil *de minimis*.
- (154) Zato Komisija ne more sprejeti, da vsi ti ukrepi spadajo pod pravila *de minimis*. Posledično predstavljajo pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES.

E. Nove pomoči

- (155) Zaradi zgoraj navedenega so ukrep 8 za Kahlo I in ukrepi 11, 12, 13, 14, 15, 16, 20, 21, 23, 26, 27, 30 in 32 za Kahlo II označeni kot nove pomoči. Na podlagi razpoložljivih podatkov Komisija ne more ugotoviti, ali so v skladu z odobrenimi programi pomoči.

F. Združljivost s skupnim trgom

- (156) V Pogodbi ES so predvidene nekatere izjeme od osnovnega načela splošne nezdružljivosti državnih pomoči s skupnim trgom. Izjeme od določb, navedene v členu 87(2) Pogodbe ES, v zadevnem primeru niso uporabne, saj ukrepi pomoči ne predstavljajo niti pomoči socialnega značaja za posameznega potrošnika niti pomoči za povrnitev škode, nastale zaradi naravnih nesreč ali drugih izjemnih dogodkov, niti pomoči za gospodarstvo določenih območij Zvezne republike Nemčije, prizadetih zaradi delitve Nemčije. Morebitne izjeme od temeljne nezdružljivosti s skupnim trgom so določene v členu 87(3)(a) in 87(3)(c) Pogodbe ES. Člen 87(3)(a) Komisiji dovoljuje odobritev pomoči za gospodarski razvoj določenega območja. Člen 87(3)(c) Pogodbe ES predvideva odobritev državnih pomoči za spodbujanje razvoja določenih gospodarskih panog ali gospodarskih območij, dokler se pogoji trgovanja ne spremenijo tako, da so v nasprotju s skupnim interesom. Komisija je objavila različne smernice, v katerih so natančno razloženi pogoji, pod katerimi so lahko pomoči odobrene na podlagi te določbe.

⁽⁵⁵⁾ N. m., glej opombo 37.

Pomoči, dodeljene do konca leta 1996

- (157) Nemčija ne oporeka temu, da je treba pomoči za Kahlo I oceniti v okviru smernic za prestrukturiranje (1994), čeprav se zadevno podjetje nahaja na območju, kjer se regionalna pomoč lahko dodeli v skladu s členom 87(3)(a) Pogodbe ES. Prednostni namen pomoči namreč ni bil regionalne narave, temveč ponovna vzpostavitev dolgoročne rentabilnosti podjetja v težavah. Komisija na tem mestu opozarja, da je treba oceniti le pomoč, dodeljeno v okviru ukrepa 8.
- (158) Glede Kahle II Nemčija trdi, da je bil cilj ukrepov, ki so bili označeni kot pomoči, ki niso zajete v odobrene programe pomoči ali ki ne spadajo pod pravila de minimis, regionalne narave. Komisija na tem mestu opozarja, dačasne pomoči, ki jih je treba oceniti, zajemajo ukrepe 11, 12, 13, 14, 15, 16, 20, 21, 23, 26, 27, 30 in 32.
- (159) Komisija je mnenja, da smernice za nacionalno regionalno pomoč⁽⁵⁶⁾ (smernice za regionalno pomoč) niso uporabne za oceno združljivosti pomoči, dodeljenih med letoma 1994 in 1996, s skupnim trgov. V opombi 10 teh smernic je določeno: „Začasne pomoči za podjetja v težavah urejajo posebna pravila in se ne obravnavajo kot regionalna pomoč.“ Ta posebna pravila so smernice za prestrukturiranje.
- (160) Komisija ugotavlja, da sedanje smernice za regionalno pomoč v času dodelitve pomoči niso bile veljavne. Pravila, ki so veljala v času dodelitve in ki so navedena v opombi 2 teh smernic, jasno določajo, da se takšne pomoči ne sme dodeliti, če se s tem kršijo posebne določbe za pomoči za podjetja v težavah. Kot je pojasnjeno v zgoraj omenjenem oddelku B presoje (odstavki 106–118), je Komisija ugotovila, da je bila Kahla II do leta 1996 podjetje v težavah. Zatočasne pomoči ne morejo biti ocenjene po teh določbah. To je tudi jasno na podlagi vrste stroškov, ki so bili vključeni v pomoči. Komisija opozarja na Tabelo 5, po kateri je bilo 80 % odhodkov porabljenih za obnovo strojev in za gibljiva sredstva. To so značilni odhodki v okviru prestrukturiranja, vendar ne v okviru projekta investiranja.
- (161) Glede na zgoraj navedeno Komisija ne more ugotoviti, ali je mogočečasne pomoči, dodeljene za Kahlo II do leta 1996, označiti kot s skupnim trgov združljive regionalne pomoči.
- (162) Nemčija je nedavno trdila, da je treba pomoči v okviru ukrepa 26 označiti kot pomoči za zaposlovanje. Smernice za zaposlovanje⁽⁵⁷⁾ predvidevajo pomoči za ustvarjanje novih delovnih mest. Po navedbah Nemčije je bila podpora uporabljena za odstranitev dela opreme Kahle II. Ta dela so opravljali brezposelni, kar je omogočiločasno zaposlenost brezposelnih. Vendar pa ta dela niso vodila k trajni zaposlitvi. Te pomoči tudi ni mogoče označiti kot pomoč za ohranjanje delovnih mest, saj se je število zaposlenih v podjetju znatno zmanjšalo (s 380 leta 1994 na 327 leta 1996). Poleg tega pojasnila Nemčije glede uporabe pomoči, namreččasna zaposlitev brezposelnih, jasno dokazujejo, da Kahla II ni obdržala delovnih mest. Zato je Komisija mnenja, da ukrepa 26 na podlagi smernic za zaposlovanje ni mogoče odobriti kot pomoči za zaposlovanje. To mnenje Komisije velja tudi glede pomoči, dodeljenih pred začetkom veljavnosti smernic, saj so le-te zgolj potrdile obstoječo prakso. Pomoč za zaposlovanje ne more biti odobrena, če se delovna mesta niti ne ustvarijo niti ohranijo.

⁽⁵⁶⁾ UL C 74, 10.3.1998, str. 9.

⁽⁵⁷⁾ Glej opombo 50.

- (163) Ker je bilo podjetje v času dodelitve začasne pomoči v težavah, je zdaj treba proučiti, ali je po smernicah za prestrukturiranje pomoč za Kahlo II do leta 1996 in pomoč za Kahlo I mogoče označiti za združljivi s skupnim trgov. Komisija je mnenja, da nobene od smernic Skupnosti, kot so npr. smernice za raziskave in razvoj, za varstvo okolja, za mala in srednje velika podjetja ali za usposabljanje, niso uporabne. Ker so bili vsi ukrepi pomoči dodeljeni pred začetkom veljavnosti revidirane različice smernic za prestrukturiranje, so uporabne smernice z dne 23. decembra 1994⁽⁵⁸⁾. Izpolnjevanje najpomembnejših pogojev, navedenih v teh smernicah, bo ocenjeno po vrsti.
- (164) Pomoči za prestrukturiranje so praviloma kombinacija pomoči za tekoče poslovanje za kritje izgub, socialnih stroškov, gibljivih sredstev itd. in materialnih investicij. To je mogoče jasno dokazati s pomočjo namena ukrepov pomoči za Kahlo I in s pomočjo ukrepov, ki so bili do leta 1996 dodeljeni Kahli II⁽⁵⁹⁾.
- (165) Glede pomoči za Kahlo I, kot je poudarjeno v sprožitvi in razširitvi formalnega postopka preiskave, Komisija nikoli ni prejela načrta za prestrukturiranje. Ob odsotnosti načrta za prestrukturiranje pogoji, ki so nujni za odobritev prestrukturiranja v skladu s smernicami za prestrukturiranje, zlasti obstoj načrta za prestrukturiranje ob dodelitvi pomoči, niso izpolnjeni⁽⁶⁰⁾. Zato je treba pomoč, dodeljeno v skladu z ukrepom 8, označiti kot nezdružljivo s skupnim trgov.
- (166) Glede pomoči, ki so bile med letoma 1994 in 1996 dodeljene za Kahlo II, je Komisija v sklepu o sprožitvi in razširitvi formalnega postopka preiskave navedla, da so obstajali znaki, ki so kazali na to, da je podjetje izvedlo prestrukturiranje. Poročili, ki ju je posredovala Nemčija, opisujeta ukrepe za ponovno vzpostavitev sposobnosti preživetja: nova usmeritev izdelkov, zmanjševanje števila zaposlenih, zamenjava starih strojev in opreme, zaprtje proizvodnih obratov, investicije za ohranitev tehničnih in okoljskih standardov in vzpostavitev distribucijskega omrežja. Med formalnim postopkom preiskave je Nemčija navedla, da so bili ti ukrepi del prvega poslovnega načrta, ki pa so ga pozneje še nadalje razvili, in odklonila opis teh ukrepov kot načrt za prestrukturiranje. V dopisu z dne 1. oktobra 2002 je Nemčija pojasnila, da je te ukrepe treba označiti kot načrt za prestrukturiranje, če Komisija Kahlo II označi kot podjetje v težavah.
- (167) Vendar pa ni razvidno, katerega izmed posredovanih dokumentov je mogoče označiti kot ustrezen načrt za prestrukturiranje. Komisija upošteva, da je bilo prvo poročilo pripravljeno pred prodajo premoženja in da je bilo namenjeno izključno TIB-u za odločitev o smotnosti prevzema deleža v podjetju. Čeprav sta obe poročili predlagali vrsto ukrepov, ki so bili potrebni za sposobnost preživetja podjetja, je te ukrepe po besedah Nemčije nadalje razvil investitor. Če bi ta poročila obravnavali kot načrt za prestrukturiranje, potem je jasno, da predlagani ukrepi ne predstavljajo dokončne različice načrta, zlasti pri pregledu stroškov predlaganih ukrepov. Prvo poročilo je predvidevalo skupne stroške v višini 30,945 milijona DEM, ki so vključevali investicije, nakup premoženja, pokritje izgub in plačilo obresti za posojila. Drugo poročilo je predlagalo ukrepe za prestrukturiranje v višini 27,727 milijona DEM, ki so vključevali investicije (vključno s prevzemom premoženja),

⁽⁵⁸⁾ Pod točko 7.5 smernic za prestrukturiranje (1999) je navedeno: „Za vse pomoči za reševanje in prestrukturiranje, ki so bile dodeljene brez odobritve Komisije in tako v nasprotju s členom 88(3) Pogodbe ES, bo Komisija proučila združljivost s skupnim trgov“, in sicer „na podlagi smernic, veljavnih v času dodelitve pomoči“.

⁽⁵⁹⁾ Primerjaj zlasti Tabelo 5.

⁽⁶⁰⁾ Sodba Sodišča Evropskih skupnosti z dne 22. marca 2000 v zadevi C-17/99, Francija proti Komisiji, [2001] PSES, I-2481, odst. 27.

pokritje izgub in gibljiva sredstva. Niti v prvem niti v drugem poročilu se predvideni stroški ne ujemajo s stroški, ki jih je Nemčija opisala v „investicijskem načrtu“ in podrobno predstavila v Tabeli 5, na podlagi katere je bila pomoč domnevno dodeljena. V obeh poročilih seznam ukrepov, predvidenih za financiranje teh stroškov, zanemarja številne ukrepe pomoči, ki so bili podjetju dejansko dodeljeni (prim. Tabela 4), kar velja tudi za „investicijski načrt“ (Tabela 5). Če bi enega izmed teh dokumentov označili kot načrt za prestrukturiranje, lahko Komisija ugotovi, da načrt ni bil dokončna različica ali pa da je podjetje prejelo preveč pomoči.

- (168) Tudi če bi te dokumente lahko označili kot načrt za prestrukturiranje, jih torej ne moremo označiti kot dokončno različico takšnega načrta. Poleg tega ni razvidno, v kolikšni meri so bili predlagani ukrepi dejansko izpeljani.
- (169) Da bi ugotovila, ali so bila merila, navedena v smernicah za prestrukturiranje, izpolnjena, potrebuje Komisija podatke o tem, kateri ukrepi prestrukturiranja so bili izvedeni za ponovno vzpostavitev dolgoročne rentabilnosti podjetja⁽⁶¹⁾. Ne glede na večkratne zahteve Komisije Nemčija nikoli ni posredovala dokončne različice načrta za prestrukturiranje za Kahlo II ali predložila podatkov o tem, kateri ukrepi za prestrukturiranje so bili izvedeni. Ker ta načrt ni bil predložen, ni mogoče preučiti meril teh smernic.
- (170) Po drugi strani Komisija ugotavlja, da zasebni prispevek k skupnim stroškom ni bil znaten. Treba je opomniti, da je Komisija od Nemčije formalno zahtevala, naj posreduje informacije o vsakem prispevku (danem ali načrtovanem) zasebnega investitorja. V dopisu z dne 1. oktobra 2002 Nemčija opisuje domnevno zasebno financiranje v skladu s poročilom z dne 29. novembra 1993. Financiranje vključuje udeležbo g. G. Raithela v višini 2,055 milijona DEM, 0,986 milijona DEM obresti za posojila g. G. Raithela, denarni tok v višini 2,217 milijona DEM in kapitalski vložek TIB-a v višini 7,975 milijona DEM.
- (171) Domnevni prispevek investitorja je vključeval dve posojili z ugodnimi obrestmi iz državnih sredstev (ukrepa 16 in 17) v skupni višini 2 milijonov DEM in znesek v višini 0,055 milijona DEM, ki ga je investitor vložil v podjetje iz lastnih sredstev kot lastniški kapital. Le zadnji prispevek je bil v celoti zasebne narave. Posojilo v višini 0,2 milijona DEM v okviru ukrepa 16 je bilo zavarovano z jamstvom zvezne vlade. Posojilo v višini 1,8 milijona DEM v okviru ukrepa 17 je bilo zavarovano s hipoteko na nepremičnine podjetja Kahla II. Nakup tega premoženja je bil financiran z državnimi pomočmi. Spričo dejstva, da so bila ta posojila dodeljena iz državnih sredstev in ob upoštevanju zagotovljenih zavarovanj, posojil v okviru ukrepov 16 in 17 ni mogoče označiti kot prispevka zasebnega investitorja. Komisija nikoli ni prejela nobenih informacij glede novih domnevnih plačil obresti v višini 0,986 milijona DEM. Verjetno se nanašajo na plačilo obresti g. G. Raithela za obe posojili v okviru ukrepov 16 in 17. Toda ta plačila ne financirajo stroškov prestrukturiranja. Glede denarnega toka Komisija ugotavlja, da načrtovanega dobička, ki naj bi ga podjetje ustvarilo, ni mogoče označiti kot znaten prispevek v smislu smernic za prestrukturiranje. Poleg tega Komisija ni seznanjena, ali je bil ta denarni tok dejansko ustvarjen in ali je bil porabljen za kritje stroškov prestrukturiranja.

⁽⁶¹⁾ Glej opombo 59.

- (172) Ker je podjetje pričelo ustvarjati dobiček, je investitor 30. marca 1998 del državnih posojil pretvoril v zasebna posojila. Ta prispevek je bil v času dodelitve pomoči negotov in je bil vložen šele po prestrukturiranju. Zato je mogoče domnevati, da je bil poznejši prispevek mogoč le zaradi izboljšanja finančnega položaja podjetja, ki je bil posledica državnih pomoči. Komisija dodaja, da je bil prispevek mogoč le zaradi 90-odstotnega jamstva, zagotovljenega za kritje tega posojila ⁽⁶²⁾. Poleg tega se je to zgodilo, ko je bilo prestrukturiranje končano, in je še vedno nejasno, kateri viri so bili porabljeni v ta namen. Zaradi odsotnosti analize stroškov prestrukturiranja ni mogoče sklepati, ali je bil zasebni prispevek znaten.
- (173) Pomoči za prestrukturiranje se lahko dodelijo le na podlagi prepričljivega načrta za prestrukturiranje, ki zajema tudi ukrepe za izravnavo morebitnih negativnih vplivov pomoči in znaten prispevek iz lastnih sredstev. Ker kljub uredbi o predložitvi podatkov ni indicev, da so bile pomoči dodeljene pod temi pogoji, se lahko domneva, da ti pogoji niso izpolnjeni. Zato predstavljajočasne pomoči, dodeljene Kahli II do leta 1996, s skupnim trgov nezdržljive pomoči za prestrukturiranje.
- (174) Glede na zgoraj navedeno Komisija ne more ugotoviti, ali sočasne pomoči, dodeljene Kahli II do leta 1996, združljive s skupnim trgov.

Pomoči, dodeljene Kahli II po letu 1997

- (175) Zaradi doseženega skromnega izida iz rednega poslovanja je Komisija mnenja, da Kahle II po letu 1997 ni več mogoče označiti kot podjetje v težavah. V skladu z zahtevo Nemčije Komisija v okviru smernic za regionalno pomoč oceni pomoči, dodeljene Kahli II. Komisija opozarja, da se to nanaša zgolj na ukrepa 30 in 32, ki ju je potrebno označiti kotčasne pomoči, saj so ostali ukrepi obstoječa pomoč.
- (176) V skladu s smernicami za regionalno pomoč ima lahko ena samačasna pomoč za le eno podjetje velik vpliv na konkurenco na zadevnem trgu, je pa zelo verjetno, da le malo prispeva k regionalnemu razvoju. Te pomoči v splošnem spadajo med določene ali sektorske industrijske politike in odstopajo od smisla in namena politike regionalnih pomoči kot takih. Zato te pomoči ne izpolnjujejo pogojev, navedenih v smernicah za regionalno pomoč, dokler se ne dokaže nasprotno. Komisija ugotavlja, da je trg porcelana zasičen in da v tej panogi obstajajo presežne kapacitete. To še krepi negativno sprejemanječasne pomoči, saj bi imela vsaka investicijska pomoč verjetno negativen vpliv na to panogo.
- (177) Regionalne pomoči stremijo k produktivnim investicijam (začetne investicije) ali pa k ustvarjanju delovnih mest, povezanem z investicijami. Pod začetne investicije spadajo vlaganje v osnovna sredstva ob ustanovitvi novih podjetij, ob širitvi obstoječega podjetja, ob izvajanju temeljnih sprememb izdelka ali proizvodnega postopka obstoječega podjetja (z racionalizacijo, diverzifikacijo ali modernizacijo).
- (178) Komisija najprej ugotavlja, da je del zadevnih pomoči (ukrep 32) sestavljen iz podpore, ki je bila domnevno dodeljena za raziskave in razvoj, integracijo delavcev, udeležbo na sejmih in za zniževanje stroškov. Ti odhodki ne predstavljajo investicij. Po drugi strani je ukrep 30 jamstvo za posojilo, ki bi lahko bilo uporabljeno za investicije, čeprav te točke Nemčija nikoli ni uveljavljala.

⁽⁶²⁾ Posojilna pogodba je kot zavarovanja predvidevala subsidiarno enake hipoteke, kot so navedene v Tabeli 10, in subsidiarno odstop življenjskega zavarovanja g. G. Raithela v višini 1,8 milijona DEM.

- (179) Komisija je Nemčijo izrecno in uradno pozvala, naj predloži opis izpeljanih ali načrtovanih investicij. Kot odgovor na vprašanje, ali je bila začetna investicija izpeljana, je Nemčija predložila zgolj investicijske načrte, predstavljene v Tabelah 7 in 9. Nemčija ni posredovala opisa domnevnega investicijskega projekta. V teh načrtih je navedeno, da so bili kupljeni stroji in da so bile izvedene investicije v obstoječo opremo. Ker ni bila podana nobena nadaljnja razlaga, Komisija ne more sklepati, da so te investicije povezane z razširitvijo podjetja ali izvajanjem temeljitih sprememb izdelka ali proizvodnega postopka.
- (180) Tudi če bi temu bilo tako, Komisija nima nobenih informacij, na katere bi se lahko oprla. Posledično ni mogoče določiti upravičenih stroškov. Zato je nemogoče določiti, ali je glede na kumulacijo z ostalimi investicijskimi pomočmi, ki so zajete v odobrene programe pomoči (ukrepi 28, 29 in del ukrepa 33), največja dovoljena intenzivnost pomoči v višini 35 % upoštevana.
- (181) Poleg tega mora po točki 4.2 smernic za regionalno pomoč prispevek prejemnika pomoči za zagotovitev donosne in zdrave produktivne investicije znašati najmanj 25 %. Ta najmanjši prispevek ne sme vsebovati pomoči. To ne velja, na primer, če gre za posojilo s subvencioniranimi obrestmi ali če je posojilo zavarovano z državnimi jamstvi, ki vsebujejo elemente pomoči.
- (182) Komisija je Nemčijo izrecno in formalno pozvala, naj jo obvesti o vsakem izvedenem in načrtovanem prispevku investitorja. Po razpoložljivih podatkih je investitor 30. marca 1998 državna posojila pretvoril v posojila pod tržnimi pogoji. Vendar obstaja dvom glede možnosti, da se ta posojila oceni kot zasebni prispevek brez kakršne koli pomoči, ker so le-ta povezana s prej omenjenimi ukrepi pomoči. Tudi ta posojila pod tržnimi pogoji so bila pokrita z 90-odstotnim državnim jamstvom. Po Tabeli 8 znaša lastni prispevek k investicijam, domnevno izvedenim med letoma 1997 in 1998, skupaj 2,406 milijona DEM. Vendar glede izvora tega prispevka ni bilo predloženo nobeno pojasnilo. Ker takšnega pojasnila ni, Komisija ne more sklepati, da je prispevek prejemnika pomoči znašal najmanj 25 % vseh investicijskih stroškov.
- (183) Teh ukrepov tudi ni mogoče označiti kot s skupnim trgom združljive pomoči za tekoče poslovanje, saj pogoji, navedeni v smernicah za nacionalno regionalno pomoč, niso izpolnjeni. V skladu s temi pogoji se takšne pomoči lahko dodelijo, če so upravičene zaradi njihovega prispevka k regionalnemu razvoju ter njihove narave in če je njihova višina primerna za izravnavo pomanjkljivosti. Nemčija ni dokazala nobene od teh točk. Nemčija tudi ni dokazala, da so pomoči časovno omejene in se postopoma zmanjšujejo.
- (184) Komisija ne more ugotoviti, ali investicije, ki jih je Kahla II domnevno izvedla od leta 1997, predstavljajo upravičene investicije v smislu smernic za nacionalno regionalno pomoč. Poleg tega ni nobenega dokaza, da 25 % skupnih stroškov ne vsebuje pomoči in je pokritih s strani prejemnika pomoči. Komisija tudi ne more ugotoviti, ali je imela pomoč pozitivne učinke na regijo ali trg. Posledično Komisija ne more ugotoviti, ali je mogoče pomoči v smislu smernic za regionalno pomoč označiti kot združljive s skupnim trgom.

SKLEP

- (185) Komisija ugotavlja, da je Nemčija pomoči dodelila v nasprotju s členom 88(3) Pogodbe ES. Na podlagi razpoložljivih informacij Komisija ne more ugotoviti, ali sočasne pomoči za Kahlo I in Kahlo II združljive s skupnim trgom.

- (186) V skladu s členom 14 Uredbe (ES) št. 659/1999⁽⁶³⁾ je potrebno zahtevati povrnitev pomoči, nezdružljivih s skupnim trgov, razen če je terjatev pomoči v nasprotju s katerim koli načelom prava Skupnosti. V tem primeru po mnenju Komisije to ni tako. Dejstva tega primera ne kažejo na to, da bi upravičenec lahko uveljavljal legitimna pričakovanja.
- (187) Zato je treba zahtevati povračilo vseh nezakonitih in nezdružljivih pomoči, ki sta jih prejeli Kahla I in Kahla II. Glede ukrepov pomoči, ki so že bili vrnjeni, je treba vendarle zahtevati povračilo v takšnem obsegu, da je vrnjeni znesek manjši od dolgovanega, ki vključuje plačilo obresti po veljavni referenčni obrestni meri za regionalne pomoči.
- (188) Izterjava pomoči vključuje obresti od trenutka, ko je prejemnik prejel pomoč, do trenutka izterjave. Obresti se izračunajo na podlagi referenčne obrestne mere, ki se uporablja za izračun ekvivalenta dotacij za regionalne pomoči –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

1. Državna pomoč Nemčije za Kahla Porzellan GmbH v okviru ukrepa 8: izkupiček od uporabe zemljišč, namenjen poplačilu kreditov, ki jih je zavaroval Treuhand, je nezdružljiv s skupnim trgov.
2. S skupnim trgov so nezdružljive naslednje državne pomoči Nemčije za Kahla/Thüringen Porzellan GmbH:
 - a) Ukrep 11: kapitalska udeležba TIB-a;
 - b) Ukrep 12: Posojilo delničarja TIB-a;
 - c) Ukrepi 13, 14, 23 in 30: 90-odstotno jamstvo dežele Turingije;
 - d) Ukrep 15: podpora dežele Turingije;
 - e) Ukrep 16: posojilo za lastniški kapital državne banke;
 - f) Ukrep 21: posojilo državne banke;
 - g) Ukrep 26: podpora za spodbujanje zaposlovanja;
 - h) Ukrep 27: ukrepi za integracijo delavcev, za udeležbo na sejmih in za oglaševanje;
 - i) Ukrep 32: ukrepi za raziskave in razvoj, integracijo delavcev, udeležbo na sejmih in zmanjšanje stroškov.

⁽⁶³⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

Člen 2

1. Nemčija sprejme vse potrebne ukrepe, da od prejemnika izterja zneske, izplačane v okviru jamstva, navedenega v členu 1. Če je bila pomoč že vrnjena, se izterjava izvede v takšnem obsegu, da je vrnjeni znesek manjši od zneska, ki vključuje plačilo obresti na podlagi referenčne obrestne mere, ki je veljala v času dodelitve pomoči.

2. Izterjava pomoči se izvede v skladu s postopki nacionalnega prava, v kolikor le-to omogoča takojšnjo in učinkovito izvršitev odločbe. Pomoč, ki jo je treba vrniti, vključuje obresti od datuma, ko je prejemnik pomoč prejel, do datuma, ko jo je dejansko vrnil. Obresti se izračunajo na podlagi referenčne obrestne mere, ki se uporablja za izračun ekvivalenta dotacij.

Člen 3

Nemčija obvesti Komisijo v dveh mesecih od uradnega obvestila o tej odločbi o ukrepih, sprejetih za izvajanje te odločbe.

Člen 4

Ta odločba je naslovljena na Zvezno republiko Nemčijo.

V Bruslju, 13. maja 2003

Za Komisijo
Mario MONTI
Član Komisije

ODLOČBA KOMISIJE**z dne 16. novembra 2004****o državni pomoči Nemčije za proizvajalce žitnega žganja***(notificirano pod dokumentarno številko C(2004) 3953)***(Besedilo v nemškem jeziku je edino verodostojno)****(Besedilo velja za EGP)**

(2006/240/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega pododstavka člena 88(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu zainteresiranim strankam, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenimi členi ⁽¹⁾, in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

še kmetijski proizvajalci. Trdijo, da nov program kmetijskim proizvajalcem žitnega žganja neizpodbitno prinaša korist, ovrednoteno kot pomoč, ki je nezdružljiva s pravili Skupnosti o konkurenci.

(3) Komisija je Nemčijo 3. januarja 2001 prvič zaprosila za podrobnejše informacije o spornih spremembah. Nemčija je odgovorila v pismu z dne 14. februarja, v katerem je opozorila na dejstvo, da je Komisiji zadevne ukrepe pomoči prijavila že leta 1976 in da nov zakon služi izključno izboljšanju obstoječega mehanizma. Komisija se je 16. marca 2001 na Nemčijo obrnila z vrsto nadaljnjih vprašanj, nakar je slednja zaprosila za podaljšanje roka, ki ga je Komisija odobrila v pismu z dne 9. aprila 2001.

(4) Nemčija je odgovorila 24. aprila 2001, Komisija pa je 19. novembra predložila svoje prve zaključke in pripombe. Nemčija je v pismu z dne 19. decembra 2001 podkrepila svoje ugotovitve z dne 14. februarja 2001 in znova zagotovila, da so zadevne pomoči v skladu s pravnimi predpisi Skupnosti.

I. POSTOPEK

(1) S pismom z dne 22. novembra 2000 je šest nemških industrijskih proizvajalcev, ki pripadajo Zvezi industrijskih proizvajalcev žitnega žganja, po spremembi nemškega Zakona o alkoholnem monopolu z dne 2. maja 1976 z Zakonom o konsolidaciji proračuna (Haushaltssanierungsgesetz – „HSanG“) z dne 22. decembra 1999 Komisiji predložilo pritožbo ⁽²⁾.

(2) Pritožniki so hoteli pokazati, da je nemška zakonodajna oblast s spremembo Zakona o alkoholnem monopolu ⁽³⁾ uvedla program, ki krši člen 87 Pogodbe ES, saj industrijske in kmetijske proizvajalce žitnega žganja, ki so bili do tedaj brez razlike upravičeni do pomoči, obravnava neenako, tako da naj bi bili do pomoči upravičeni samo

(5) Komisija je v pismu z dne 22. februarja 2002 Nemčijo v skladu s členom 17(2) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽⁴⁾ zaprosila, naj poda svoje stališče in predloži primerne predloge o tem, kako bi zakonodajo v zvezi s pomočmi za proizvajalce žitnega žganja uskladili s členom 87(1) Pogodbe ES. Nemčija je 19. marca 2002 Komisiji pisno sporočila, da se ji tovrstni ukrepi ne zdijo potrebni, saj se ne more strinjati z zaključki Komisije. To velja zlasti za zaključek, da je žitno žganje industrijski in ne kmetijski proizvod.

(6) Komisija je z Odločbo z dne 19. junija 2002 Nemčiji predlagala vrsto primernih ukrepov za spremembo nemškega zakona o pomočeh za proizvajalce žitnega žganja. Nemčija je v pismih z dne 19. in 23. julija 2002 Komisiji sporočila, da njen predlog zavrača in zato ne bo izvedla primernih ukrepov v določenih rokih.

⁽¹⁾ UL C 269, 8.11.2003, str. 2.

⁽²⁾ Zvezni uradni list („Bundesgesetzblatt“) 1999, del I, št. 58, izdan v Bonnu 28. decembra 1999. Z Zakonom o konsolidaciji proračuna je bil v celoti spremenjen nemški alkoholni monopol. Zakon je stopil v veljavo 1. oktobra 2000.

⁽³⁾ Zakon o alkoholnem monopolu („Branntweinmonopolgesetz“), 2. maj 1976.

⁽⁴⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 1, kakor je bila spremenjena z Aktom o pristopu 2003.

- (7) Komisija je zato v skladu s členom 19 Uredbe (ES) št. 659/1999 z dne 16. oktobra 2002 sklenila, da bo zaradi zadevnih ukrepov pomoči sprožila formalni postopek preiskave. Sklep je bil 11. septembra 2002 objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽⁵⁾, pri čemer so bile vse zainteresirane stranke pozvane, naj podajo pripombe glede zadevnih ukrepov.
- (8) Nemčija je 12. novembra 2002 izrazila mnenje o sprožitvi postopka.
- (9) Od tretjih strank je Komisija skupaj prejela 54 komentarjev, med njimi stališče s približno 2 000 podpisi. Komentarje je skupaj s prošnjo za podajo stališča 7. februarja posredovala Nemčiji. Nemčija je 26. februarja 2003 Komisijo prosila za podaljšanje roka za predložitev odgovora, ki ga je slednja 27. februarja odobrila. Odgovor Nemčije je Komisija na koncu prejela v pismu z dne 19. marca 2003.
- (10) 5. junija 2003 je na prošnjo Nemčije prišlo do srečanja; v ta namen je Nemčija Komisiji 4. junija 2003 predložila predhodno pismo; 2. julija 2003 je sledilo novo pismo.
- (11) Pritožniki so Komisiji pred srečanjem, ki se je zgodilo na njihovo prošnjo 29. avgusta 2003, dne 13. avgusta 2003 pisno podali svoje pripombe.
- (12) Komisija je 5. marca 2004 Nemčiji posredovala pismo pritožnikov z dne 13. avgusta 2003. Nemčija je odgovorila v pismu z dne 5. aprila 2004.
- (14) Nemčija je 9. aprila 1976 Komisiji priglasila spremenjen Zakon o alkoholnem monopolu ⁽⁹⁾ v skladu s členom 93(3) Pogodbe ES (zdaj člen 88(3)) v povezavi s členom 4 Uredbe Sveta št. 26 z dne 4. aprila 1962 o uporabi nekaterih pravil konkurence v proizvodnji in trgovini s kmetijskimi proizvodi ⁽¹⁰⁾. V členu 4 navedene uredbe piše: „Določbe člena 93(1) in prvega stavka člena 93(3) Pogodbe se uporabijo za pomoči, dodeljene za proizvodnjo ali trgovino s proizvodi, naštetimi v Prilogi II k Pogodbi [zdaj in v nadaljevanju Priloga I Pogodbe ES; poudarek s strani Komisije]“ ⁽¹¹⁾. Države članice imajo tako preprosto obveznost obveščanja, pri čemer ni potrebna odobritev s strani Komisije.
- (15) V svoji priglasitvi Komisiji je Nemčija poudarila, da bo še naprej izpolnjevala zakonske obveznosti glede nakupa proizvodov domačih žganjarn po stroškovni ceni.
- (16) V priglasitvi iz leta 1976 ni bilo dogovora o razlikovanju po vrstah proizvodov, t.j. med nevtralnimi in aromatiziranim alkoholom, kot je žitno žganje. Komisija ni izrazila mnenja o vsebini priglasitve.
- (17) V skladu s spremembo zakona iz leta 1976 je z Zvezno monopolno upravo za žganje (Bundesmonopolverwaltung für Branntwein – „BfB“), delujočo v okviru Ministrstva za finance, vladal monopol pri nakupu in trženju žganja. BfB kupi alkohol po zakonsko zajamčenih cenah, ga rektificira ⁽¹²⁾ in proda po tržnih cenah. Izvzeto je žitno žganje.

II. OPIS ZADEVNEGA PROGRAMA

A. Nemški alkoholni monopol in njegov razvoj

- (13) Nemški alkoholni monopol je bil uveden z Zakonom z dne 8. aprila 1922 ⁽⁶⁾ in spremenjen zaradi sodne prakse Sodišča Evropskih skupnosti, med drugim sodbe z dne 17. februarja 1976 v primeru 45/75 (Rewe-Zentrale) ⁽⁷⁾ –

⁽⁵⁾ UL C 308, 11.9.2002, str. 6.

⁽⁶⁾ Reichsgesetzblatt I, str. 335, 405.

⁽⁷⁾ ZOdl. 1976, str.181 (odstavek 27). V tej sodbi je Sodišče predvsem razsodilo, da je člen 37 (zdaj člen 31) Pogodbe kršen v primeru, „ko dajatve na uvožen proizvod odstopajo od dajatev na podoben domač proizvod, ki je neposredno ali posredno podvržen monopolu“.

⁽⁸⁾ Zakon o spremembi Zakona o alkoholnem monopolu, Zvezni uradni list („Bundesgesetzblatt“) I N 50, 7. maj 1976, str. 1145.

⁽⁹⁾ Priglasitev je zadevala vse proizvode, zajete v monopolu, vključno z žitnim žganjem.

⁽¹⁰⁾ UL 30, 20.4.1962, str. 62/993, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 49 (UL 53, 1.7.1962, str. 62/1571).

⁽¹¹⁾ Priloga II Pogodbe je z začetkom veljavnosti Amsterdamske pogodbe postala Priloga I. Vendar je vsebina ostala nespremenjena.

⁽¹²⁾ Rektifikacija: predelava alkohola z destilacijo, filtracijo in drugimi postopki...

- (18) Za žitno žganje je z Zakonom z dne 2. maja 1976 podobno nalogo kot BfB prejela nemška družba za trženje žitnega žganja *Kornbranntwein-Vermarktung GmbH* – („DKV“) ⁽¹³⁾, ustanovljena 14. junija 1930, vendar izključno za nakup in trženje žitnega žganja. Z Zakonom iz leta 1976 je DKV prejela izključno pravico za prevzem največjega dela domače produkcije žitnega žganja po zakonsko zajamčenih cenah, ki krijejo stroške proizvajalcev, industrijskih ali kmetijskih ⁽¹⁴⁾, ter za trženje žitnega žganja po tržnih cenah, po potrebi po njegovi predelavi in/ali rektifikaciji. Do leta 2000 je 80 % žitnega žganja, proizvedenega v Nemčiji, tržila DKV, ostalih 20 % pa žganjarne same ⁽¹⁵⁾.
- (19) DKV v zameno za izpolnjevanje zakonske naloge, ki ji jo nalaga člen 82 Zakona o alkoholnem monopolu, prejema povračilo, ki je zaradi neupoštevanja tržne cene izračunano v skladu s Smernicami za določanje cen pri javnih naročilih na podlagi lastnih stroškov (LSP).
- (20) Nemški proizvajalci žitnega žganja, ki so upravičeni do pomoči, so zavezani, da družbi DKV dostavljajo proizvode v višini svojih pravic za žganje, ki jih vsako leto določijo vladne službe. Lahko proizvajajo tudi večjo količino alkohola, za katero pa ni več zajamčene cene. Kmetijske žganjarne so (iz očitnih razlogov v nasprotju z industrijskimi žganjarnami) po zakonu zavezane, da predelajo prvine (žito), ki jih proizvedejo same, in stranske proizvode, nastale pri destilaciji, izkoristijo nadalje v svojem kmetijskem obratu, t.j. na primer drože, nastale pri destilaciji, uporabijo za živinsko krmo, gnojevko pa za gnojilo.
- (21) Nekatere žganjarne/proizvajalci pa izkoriščajo in tržijo svojo celotno ali del proizvodnje tudi same, ne da bi se obrnili na DKV. V tem primeru v okviru pravic za žganje, ki so jim dodeljene, od DKV prejmejo protivrednost stroškov rektifikacije, skladiščenja in trženja, ki jih je DKV prihranila. Ti proizvajalci so torej v finančnem smislu enakovredni tistim, ki svojo proizvodnjo predajo DKV.
- (22) S HSanG so bile opravljene spremembe monopola z namenom omejitve pomoči. Kot prvo je bil omejen krog prejemnikov pomoči in deloma je bil spremenjen mehanizem za dodeljevanje pomoči. Po začetku veljav-
- nosti HSanG so ugodnosti starega programa v celoti deležne izključno kmetijske žganjarne, saj so bile v skladu s členom 40(5) spremenjenega Zakona o alkoholnem monopolu pravice za žganje za industrijske žganjarne za poslovna leta od 2000/2001 do 2005/2006 določene na 50 od 100 običajnih pravic za žganje ⁽¹⁶⁾. Po zakonsko predvidenem prehodnem roku do poslovnega leta 2005/2006 so do pomoči upravičene le še kmetijske žganjarne.
- (23) Industrijske žganjarne, ki v skladu s členom 58a Zakona o alkoholnem monopolu, spremenjenega s HsanG, po poslovnem letu 2006/2007, t.j. po 30. septembru 2006, sploh ne smejo več biti udeležene pri monopolu, pa se lahko že po letu 2001 prostovoljno izključijo iz monopola. Da bi izravnala neizogibne izgube pri industrijskih žganjarnah, je zakonodajna oblast predvidela, da morajo tisti, ki so se predčasno izključili iz monopola, prejeti zneske izravnave. Iz tega razloga se je večina industrijskih žganjarn odločila za predčasno izključitev iz monopola.
- (24) Zaradi enakega obravnavanja lahko po zakonu na prošnjo monopol zapustijo tudi kmetijske žganjarne; v tem primeru prejmejo enake zneske izravnave kot industrijske žganjarne.
- (25) DKV mora do 30. septembra 2006 izpolniti nalogo, ki ji je bila dodeljena z Zakonom z dne 2. maja 1976; zatem bi lahko svojo nalogo prevzela BfB.

B. Opis zadevnih pomoči

Izravnava proizvodnih stroškov

- (26) Odprava monopola izvoza alkohola v drugi polovici 70-ih let prejšnjega stoletja in odprtje trga sta nemudoma privedla do občutnega povečanja nemškega uvoza alkohola in hkrati do občutnega znižanja prodajnih cen alkohola, ne da bi se to znižanje cen pokazalo tudi pri proizvajalcih.
- (27) Monopol se je (prek DKV in BfB) prilagodil novim tržnim pogojem in svoje prodajne cene spustil na konkurenčno raven. Prodajna cena alkohola je tako s povprečnih 333 DEM/hl v letu 1976 padla na 115 DEM/hl v obdobju 1999/2000.

⁽¹³⁾ Družba civilnega prava DKV (GmbH), ustanovljena z Uredbo Monopolnega urada rajha („Reichsmonopolamt“, danes Zvezni monopolni organ - „Bundesmonopolbehörde“) in danes delujoča pod Ministrstvom za finance, ima v lasti izključne pravice za trženje žitnega žganja.

⁽¹⁴⁾ Do začetka veljavnosti Zakona z dne 28. decembra 1999.

⁽¹⁵⁾ Po navedbah DKV je bilo v poslovnem letu 2000/2001, t.j. leto dni po začetku veljavnosti HSanG, 24 %, in v poslovnem letu 2001/2002 40,6 % proizvodnje žitnega žganja proizvedene na odprtem trgu.

⁽¹⁶⁾ Poslovno leto se vsakokrat začne 1. oktobra in se konča 30. septembra naslednjega leta.

(28) Za obdobje 1999/2000 je zakonsko določena prevzemna cena, ki jo je morala proizvajalcem žitnega žganja plačati DKV, znašala 263 DEM na hektoliter alkohola (v primerjavi z 296 DEM/hl, ki jo BfG plačuje proizvajalcem drugih vrst žganja). Ta prevzemna cena je izračunana tako, da so stroški proizvajalcev kriti. Referenčni stroški tvorijo povprečne proizvodne stroške vestnega proizvajalca za en hektoliter alkohola. V istem obdobju je prodajna cena DKV za žitno žganje znašala 157 DEM/hl (v primerjavi s 93 DEM/hl za nevtralni alkohol).

(29) Dokazano je, da je tako cilj sistema izravnave odpraviti posledice primanjkljaja, ki bremeni monopol prodaje alkohola in s tem tudi DKV. Po navedbah Nemčije so subvencije, dodeljene proizvajalcem žitnega žganja za obdobje med 1. oktobrom in 30. septembrom 1999, znašale 36,6 milijonov DEM (18,7 milijonov EUR).

(30) Razlika med nabavno in prodajno ceno na trgu (tržna cena) nedvomno predstavlja pomoč. Tega Nemčija ne izpodbija.

Zneski izravnave pri predčasni izključitvi iz monopola

(31) Sistem, predviden v členu 58a Zakona o alkoholnem monopolu, naj bi proizvajalcem žitnega žganja olajšal izstop iz monopola. Kot je bilo navedeno že zgoraj (glej odstavek 22), žganjarne, ki so se pripravljene predčasno izključiti iz monopola, v zameno za predčasen izstop in namesto pomoči za tekoče poslovanje za izravnavo proizvodnih stroškov do septembra 2006 prejmejo upadajoče porazdeljene zneske izravnave, ki se jih vsakokrat izplača v prvih štirih mesecih poslovnega leta. Z zneski izravnave imajo proizvajalci, ki to želijo, možnost, da se kljub izključitvi iz monopola še naprej udeležujejo na tako imenovanem „prostem“ trgu žitnega žganja⁽¹⁷⁾. Gre torej za preusmeritev prej obstoječih pomoči, ki jo proizvajalci lahko uporabljajo po lastni volji.

(32) Ne gre pozabiti, da so to možnost izbrale skoraj vse industrijske in tudi nekatere kmetijske žganjarne.

⁽¹⁷⁾ „Svodobni“ trg žitnega žganja je v poslovnem letu 2001/2002 predstavljal 40,8 % trga.

Financiranje pomoči

(33) Primanjkljaj kot posledico razlike med nabavno ceno in prodajo proizvodov po nemški tržni ceni krijejo sredstva iz zveznega proračuna. Zaradi tega je bil povišan davek na alkohol. Gre za trošarino, ki se odmerja tako na domač kot na uvožen alkohol.

Trg v številkah

(34) Ob koncu poslovnega leta 1999/2000 (pred uvedbo Zakona) je bilo 68 industrijskih ter 409 kmetijskih žganjarn, ki so skupaj proizvedle 253 000 hektolitrov žitnega žganja. 1. oktobra 2001 je bilo po spremembi na trgu dejavnih le še 11 industrijskih žganjarn s skupno proizvodnjo 5 000 hektolitrov. Število kmetijskih žganjarn se je zmanjšalo na 340, skupna proizvodnja pa je znašala 142 000 hektolitrov.

(35) 57 industrijskih žganjarn, ki so se predčasno izključile iz monopola, je ob koncu poslovnega leta 2001/2002 skupaj prejelo zneske izravnave v višini 5,9 milijona EUR, šest kmetijskih žganjarn pa 0,6 milijona EUR. 47 žganjarn, ki svojo proizvodnjo (skupaj 5 400 hektolitrov žitnega žganja) tržijo same, so v ta namen prejele pomoči v višini 315 000 EUR. Nazadnje pa je DKV v poslovnem letu 2001/2002 prejela subvencijo v višini 6,6 milijona EUR.

C. Pripombe tretjih strank

(36) Po objavi sklepa o začetku postopka je Komisija prejela 54 stališč s strani tretjih strank, med njimi fizičnih oseb, podjetij, zvez in poklicnih združenj. Prevladujoča večina (47) zavrača ukrepe, ki jih je predlagala Komisija in predstavljajo izhodišče za ta postopek; tri stališča so deloma pozitivna, štiri pa v celoti.

(37) Štiri pozitivna stališča izvirajo od predstavnikov industrije žganih pijač. Ti so celo mnenja, da Komisija v svoji odločitvi za sprožitev postopka še ni ukrepala dovolj in da je treba alkoholni monopol temeljito spremeniti.

Kmetijski proizvajalci

- (38) Vseh 35 kmetijskih žganjarn je stališče Komisije sprejelo odklonilno. Pri večini gre za mala kmetijska družinska podjetja. V splošnem izpodbijajo mnenje Komisije, da gre pri žitnem žganju za industrijski proizvod. Po njihovem mnenju gre nedvomno za kmetijski proizvod. Kritika je namenjena tudi pojmu, ki ga uporablja Komisija, „žitno žganje“ („Kornbranntwein“); ustrežnejši izraz za proizvod, dostavljen DKV, naj bi bil surovi alkohol („Rohalkohol“) ali tudi žitni surovi alkohol „Kornrohalkohol“. Alkohol, dostavljen DKV, namreč ni piten proizvod, temveč ga je treba še predelati oziroma rektificirati. V določeni meri trdijo, da položaj kmetijskih proizvajalcev ni primerljiv s položajem industrijskih proizvajalcev, saj niso podvrženim enakim obveznostim. V tej zvezi so podrobno obravnavane različne stopnje procesa proizvodnje žitnega žganja, ki izhaja iz sistema krožnega gospodarjenja (pridelovanje žita, žganje, uporaba drož za živilsko krmo, uporaba gnojevke za gnojilo pri pridelovanju žita), ki zahteva strogo ekološko postopanje. Kmetijske žganjarne so tako mnenja, da bi bilo v njihovem primeru še naprej treba uporabljati predpise Pogodbe ES, ki veljajo za kmetijske proizvode, in da so neizogibno v slabšem položaju kot kmetijski obrati, ki svoj alkohol predajo BfB, če se namesto tega zanje uporabljajo strožja pravila o konkurenci Pogodbe ES. Odprava monopola s 1. januarjem 2004 jih bo zagotovo uničila, saj so mnoge izmed njih opravile naložbe, katerim potem ne bodo več kos. Poleg tega je žganjarna v nekaterih primerih osrednji del kmetijskega obrata, zaradi česar je z njenim propadom pred propadom celotni obrat. Tudi poklicno združenje, ki zastopa kmetijske žganjarne, ki žitno žganje tržijo same, slednjega uvršča med kmetijske proizvode in meni, da Komisija temu ne sme oporekati. Nazadnje je v številnih komentarjih zavzeto mnenje, da ukrepi pomoči ne morejo izkrivljati konkurence in ovirati trgovine med državami članicami, saj je žitno žganje alkohol, ki se lahko proizvaja le na nemškem jezikovnem območju.

Pritožnica in industrijske žganjarne

- (39) Delovna skupina industrijskih proizvajalcev žitnega žganja odločitev o sprožitvi postopka kritizira, ker je v njem predlagana ukinitve vseh vrst pomoči, tako v korist kmetijskih kot tudi industrijskih žganjarn. Sprožila je postopek, vendar obžaluje, da Komisija dvomi v zneske izravnave za industrijske žganjarne, ki naj bi bili spodbuda za predčasen izstop iz monopola. Zneski izravnave po mnenju pritožnice ne predstavljajo pomoči v smislu člena 87(88) Pogodbe ES. Prej gre za protivednost pravic za žganje, katerim se morajo odreči industrijske žganjarne, ne pa tudi kmetijske. Že iz razlogov zaščite zakonitih pričakovanj je bila ponujena odobritev zneskov izravnave, predvidenih v HsanG, in poleg tega nujno, da se zadevnim žganjarnam do izteka prehodnega roka ponudi priložnost, da pod gospodarsko sprejemljivimi pogoji preusmerijo svojo dejavnost, zlasti ker zneski še

zdaleč niso tako veliki kot izgube, pogojene z novim zakonom. Poleg tega pa izplačila ne ovirajo trgovine med državami članicami, saj ne gre za izkrivljanje konkurence, kajti vsi člani poklicnega združenja so opustili proizvodnjo žitnega žganja, ker se na subvencioniranem trgu ni mogoče uveljaviti, ne da bi subvencije prejeli oni sami. Pritožnica pa stoji za svojim stališčem, da so pomoči za kmetijske žganjarne zaradi neenakega obravnavanja neupravičene. Tri industrijske žganjarne so se oglasile neposredno z zahtevkom, da se določbe HSAnG o izplačilu zneskov izravnave v zameno za predčasno izključitev iz monopola obdržijo.

Druga stališča

- (40) Ostala stališča, med drugim stališče izvedenca, ki navaja, da je sodeloval pri pripravi osnutkov Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 z dne 29. maja 1989 o določitvi splošnih pravil o opredelitvi, opisu in predstavitvi žganih pijač⁽¹⁸⁾, ali zveze potrošnikov, ki je zbrala 2 000 podpisov, strogo zavračajo stališče, ki ga Komisija zastopa v odločitvi o začetku postopka, pri čemer se večinoma poslužujejo istih trditev kot kmetijski proizvajalci žitnega žganja in opozarjajo zlasti na dejstvo, da je žitno žganje proizvod, ki ga je še naprej treba uvrščati med kmetijske proizvode, in da Komisija ne sme dvomiti v tradicionalne metode proizvodnje teh proizvodov. DKV trdi, da mora Komisija, če bo v svoji končni odločbi vztrajala pri primernih ukrepih, ki jih je predlagala, pri določanju roka za uveljavitev odločbe upoštevati načelo sorazmernosti in prehodni rok podaljšati preko 1. januarja 2004, da bi zadevnim podjetjem omogočila preusmeritev njihovih dejavnosti.

D. Pripombe Nemčije

- (41) Nemčija ne zanika, da ima sistem nadomeščanja proizvodnih stroškov s strani DKV značaj pomoči za tekoče poslovanje. Vendar je mnenja, da mora biti žitno žganje še naprej zajeto v določbah Pogodbe ES, ki veljajo za kmetijske proizvode, in ga Komisija ne sme obravnavati kot industrijski proizvod. Nikakor se ne strinja z mnenjem Komisije, da žitni destilati, proizvedeni v okviru monopola, ne predstavljajo kmetijskega proizvoda, ki

⁽¹⁸⁾ UL L 60, 12.6.1989, str. 1; Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

sodi med etilni alkohol, temveč žgano pijačo, označeno kot žganje, in s tem industrijski proizvod. Svoje stališče utemeljuje z dejstvom, da je vsebina Priloge I Pogodbe ES jasna in da v vsebino besedila Pogodbe ES ni mogoče podvomiti s predpisom izvedenega prava, kot ga prikazuje Uredba (EGS) št. 1576/89.

- (42) V podkrepitev svoje trditve Nemčija navaja, da je Sodišče s potrditvijo nediskriminacijskega značaja davka na alkohol v več sodbah (med drugim v sodbi z dne 13. marca 1979 v zadevi 91/78, Hansen GmbH & Co/Hauptzollamt Flensburg⁽¹⁹⁾, in z dne 15. januarja 1985 v zadevi 253/83, Sektellerei C.A Kupferberg & Cie KG a.A/Hauptzollamt Mainz⁽²⁰⁾ priznalo združljivost tega davka z določbami členov 37 in 95 (zdaj člena 31 in 90)⁽²¹⁾ in s tem posredno tudi členov 87 in 88 Pogodbe ES.
- (43) Glede zneskov izravnave za žganjarne, ki so se odločile za predčasen izstop iz monopola, Nemčija navaja, da gre zaradi dolgoletne vključenosti žganjarn v alkoholnem monopolu za potrebno spodbudo, potem ko je pojasnila, da v nasprotju s trditvijo pritožnice pri pravicah za žganje ne gre za sredstva. Poleg tega imajo tudi kmetijske žganjarne zaradi enakega obravnavanja možnost, da se izključijo iz monopola, in sicer pod enakimi pogoji kot industrijske žganjarne.
- (44) Nemčija opozarja na dejstvo, da je, če bo Komisija ostala pri svoji oceni, tako v primeru pomoči za tekoče poslovanje za žganjarne, ki so ostale v monopolu, kot tudi zneskov izravnave v zameno za predčasno izključitev iz monopola, večletni prehodni rok zaradi tradicionalne vključenosti proizvajalcev žitnega žganja v alkoholnem monopolu in s tem povezane zaščite zakonitih pričakovanj nujno potreben. Ta čas žganjarne, bodisi industrijske bodisi del kmetijskega obrata, potrebujejo, da svoje proizvodne strukture prilagodijo prostemu trgu ali svoje poslovanje preusmerijo na druge proizvodne dejavnosti. Nemčija je zato predlagala prehodni rok do 30. septembra 2006. Komisiji je navedla konkretne razloge, zakaj bi bilo treba prehodni rok 1. januar 2004, ki ga je Komisija prvotno predvidela v okviru primernih ukrepov, podaljšati najmanj do poslovnega leta 2005/2006. Kakršna koli drugačna odločitev bi povzročila zaprtje številnih industrijskih in kmetijskih žganjarn ter izgubo mnogih delovnih mest.

⁽¹⁹⁾ ZOdl. 1979, str. 935.

⁽²⁰⁾ ZOdl. 1985, str. 157.

⁽²¹⁾ V členu 90 (prej člen 95) piše: „Nobena država članica ne uvaja, neposredno ali posredno, kakršnih koli notranjih davkov na izdelke drugih držav članic, ki bi bili višji od davkov, uvedenih neposredno ali posredno na enakovrstne domače izdelke. Prav tako nobena država članica ne uvaja takšnih notranjih davkov na izdelke drugih držav članic, s katerimi bi posredno zaščitila druge izdelke“

- (45) Nemčija izpodbija trditev pritožnice, da je HSanG z dne 22. decembra 1999 povzročil diskriminacijo industrijskih proizvajalcev žitnega žganja, saj je omejen na preoblikovanje monopola z minimalnim zmanjšanjem števila prejemnikov pomoči ter prehodnim obdobjem šestih let in ustrezno finančno izravnavo, ki je industrijskim in kmetijskim žganjarnam izplačana enako.

III. PRAVNA PRESOJA

A. Uporabnost pravil o konkurenci

Žitno žganje ni zajeto v Prilogi I Pogodbe ES

- (46) Že zgoraj je bilo navedeno, da je predelava žitnega žganja v organizacijskem smislu ločena od drugih alkoholnih proizvodov kmetijskega izvora, zajetih v monopolu (glej odstavke 16 do 24). Leta 1930 je bila posebej za ta proizvod v okviru alkoholnega monopola ustanovljena institucija s pravno osebnostjo, DKV. Z Zakonom z dne 2. maja 1976 je Nemčija znova potrdila posebno obravnavanje žitnega žganja z ohranitvijo soobstoja dveh različnih institucij za ureditev trga, BfB in DKV.
- (47) Večina osnovnih alkoholnih proizvodov (destilati), dostavljenih BfB, je očitno namenjenih proizvodnji nevtralnega alkohola, ki ni pripravljen za uporabo, medtem ko destilati, prepuščeni DKV (v Nemčiji označeni kot „čisti žitni destilat“ („Kornfeindestillat“), izstopajo s svojimi aromatskimi lastnostmi in so torej primerni za prehrano ljudi.
- (48) To razliko pojasnjujeta predvsem stanje, v katerem žganjarne osnovne proizvode oddajo prodajnim organizacijama, ter kakovost prodajnega proizvoda po njegovi predelavi in/ali rektifikaciji v teh organizacijah.
- (49) BfB prevzema predvsem surovi alkohol (med drugim na osnovi sadja, krompirja, melase, žita) in ga v splošnem po rektifikaciji in/ali predelavi prodaja kot nevtralni alkohol.
- (50) DKV prevzema destilat - čisti žitni destilat („Kornfeindestillat“) -, ki je v smislu Uredbe (EGS) št. 1576/89 že obravnavan kot žgana pijača. Rektifikacija destilata, ki jo opravlja DKV, vključuje zlasti standardizacijo vsebnosti alkohola v končnem proizvodu (32 % pri proizvodu „Korn“ in 37,5 % pri proizvodu „Kornbrand“).

- (51) V Prilogi I Pogodbe ES v obliki Uredbe Sveta št. 7a z dne 18. decembra 1959 o vključitvi določenih izdelkov na seznam Priloge II Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti ⁽²²⁾ gre za „etilni alkohol, denaturiran ali ne, s poljubno vsebnostjo alkohola, proizveden iz kmetijskih proizvodov, navedenih v Prilogi I Pogodbe ES (razen žganja, likerja in drugih alhokolnih pijač, sestavljeni alkoholni pripravki – esence – za proizvodnjo pijač“. To besedilo se lahko pojasni s pomočjo nekdanjih postavk 22.08 in 22.09 (zdaj 22.07 in 22.08) nomenklature carinske tarife, ki opredeljujeta alkohol, žganje, liker in druge alkoholne pijače.
- (52) V pojasnilih k nomenklaturi carinske tarife je žganje, ki torej ni zajeto v Prilogi I, opredeljeno, kot sledi: „(...) pridobljen (brez dodatka aromatičnih snovi) z destilacijo fermentiranih naravnih tekočin, kot sta vino, jabolčnik, ali fermentiranega sadja, fermentiranih grozdnih tropin, žita ali podobnih fermentiranih rastlinskih proizvodov; zanj sta značilna poseben okus in vonj; to gre pripisati vsebnosti drugotnih sestavin (ester, aldehid, kisline, višji alkoholi itd), ki so odvisne od vrste surovin, uporabljenih pri destilaciji.“
- (53) Postavka vključuje tudi „etilni alkohol, nedenaturiran, z vsebnostjo alkohola manj kot 80 % [...]“. V pojasnilih glede tega proizvoda piše: „... primeren za pitje ali tehnične namene; od proizvodov pod A [npr. žganje], tudi če je primeren za pitje, se razlikuje po tem, da ne vsebuje aromatičnih sestavin.“
- (54) Žitno žganje je torej žganje, za katerega je značilna vsebnost aromatičnih sestavin in ga zato ne moremo obravnavati kot etilni alkohol. To potrjuje tudi točka C(4) pojasnil k nekdanji postavki 22.09 (zdaj 22.08, točka C(2)); v njej je poudarjeno, da v to postavko poleg etilnega alkohola sodijo tudi „viski in druga žganja, proizvedena z destilacijo žitne drozge (ječmena, ovs, rži, pšenice, koruze itd)“.
- (55) Nemčija je v svojih odgovorih Komisiji žitni alkohol („Kornalkohol“), ki ga je v skladu z zgoraj (glej odstavek 53) navedenimi pogoji mogoče obravnavati kot etilni alkohol, zamenjala z žgano pijačo žitno žganje („Kornbranntwein“). Sodeč po Zakonu o alkoholnem monopolu v obliki HSanG z dne 22. decembra 1999 je nemška zakonodajna oblast dejansko obravnavala žitni alkohol in žitno žganje različno, ker gre za različna proizvoda.
- (56) Komisija zato vztraja pri svojem mnenju, da gre za različna proizvoda; prvi se uporablja za proizvodnjo nevtralnega alkohola, medtem ko drugi, in to je tudi predmet tega postopka, vsebuje sestavine, ki dajejo vonj in okus.
- (57) V členu 1(1) Uredbe (EGS) št. 1576/89 je natančno pojasnjeno, da se uredba nanaša na opredelitev, opis in predstavitev žganih pijač.
- (58) V členu 1(4) navedene uredbe so navedene različne kategorije žganih pijač. Pod črko c) je žitno žganje („Getreidespirituose“) opredeljeno kot
- „1. Naravno žganje, proizvedeno z destilacijo fermentirane drozge žitaric in z organoleptičnimi lastnostmi uporabljenih surovin. Ime „žitno žganje“ se lahko zamenja z imenoma „Korn“ ali „Kornbrand“ za pijačo, proizvedeno v Nemčiji in na območjih Skupnosti, kjer je nemščina eden od uradnih jezikov, pod pogojem, da se to žganje proizvaja na teh območjih po tradicionalnih postopkih in brez uporabe aditivov:
- bodisi izključno z destilacijo fermentirane drozge celih žitnih zrn pšenice, ječmena, ovs, rži ali ajde z vsemi njihovimi sestavinami,
- ali z redestilacijo destilata, dobljenega po prvem pododstavku.
2. Da bi lahko žitno žganje označili kot „žitni brandy“, mora biti pridobljeno z destilacijo na manj kakor 95 vol % alkohola iz fermentirane žitne drozge in imeti organoleptične lastnosti, ki izhajajo iz uporabljenih surovin.“
- (59) V zadevnem primeru proizvajalci žitnega žganja DKV dostavijo proizvod (čisti žitni destilat), pridobljen v skladu s postopkom, opisanim v Uredbi (EGS) št. 1576/89, ki ga potem DKV, preden ga trži, po potrebi rektificira in/ali predela.

⁽²²⁾ UL 7, 30.1.1961, str. 61/71.

- (60) Nemčija je mnenja, da se Komisija ne sme opirati na to besedilo, saj so v slednjem določena le pravila za prodajo žganih pijač v interesu varstva potrošnikov. Komisija ne zanika, da je to namen te uredbe, vendar to nikakor ne izključuje dejstva, da se besedilo lahko uporablja tudi za opis in opredelitev žitnega žganja kot žgane pijače, ki je kot taka neposredno podvržena pravilom o konkurenci. Zato meni, vendar ne želi podati končne sodbe, da ta odlomek, vzet iz izvedenega prava, krepi njeno stališče glede vprašanja uvrstitve zadevnega proizvoda.
- (61) Nemčija v svojih sporočilih Komisiji opozarja, da se vsebina Priloge I Pogodbe ES spreminja glede na jezikovne različice. V angleški in nizozemski različici manjka beseda „Branntwein“ (žganje); tu sta uporabljeni samo besedi „Likör“ (liker) in „Spirituosen“ (žgane pijače). Komisija v tej zvezi opaža, da so nemška jezikovna različica in druge različice v tem pogledu jasne in nedvomno navajajo besedo „Branntwein“. Jezikovne različice, ki tako kot angleška in nizozemska te besede ne izpostavljajo izrecno, je treba pojasniti in uporabiti le ob upoštevanju ostalih jezikovnih različic in le tako je mogoče razumeti, da žganje sodi k drugim alkoholnim pijačam, ki so prav tako izvzete s področja uporabe Priloge I.
- (62) V okviru upravljanja in nadaljnjega razvoja skupnega trga za kmetijske proizvode je Svet dne 8. aprila 2003 izdal Uredbo (ES) št. 670/2003 o posebnih ukrepih glede trga z etanolom kmetijskega porekla⁽²³⁾. S to uredbo naj bi bila prvič vzpostavljena skupna ureditev trga za alkohol kmetijskega porekla.
- (63) Komisija je v svoji odločitvi o sprožitvi postopka nekaj točk te uredbe, ki je bila sicer še v fazi posvetovanja, uporabila v podkrepitve svojih trditvev. Še vedno je aktualno zatekanje k osnutkom tega pravnega akta in končni vsebini uredbe, saj podpirajo, kadar je to primerno, spoznanje Komisije, da gre pri žitnem žganju za industrijski izdelek. Tako so bile v prvem osnutku v členu 1 žgane pijače v smislu Uredbe (EGS) št. 1576/89 izrecno izvzete s področja uporabe uredbe. V končni različici uredbe so opredeljeni zadevni kmetijski proizvodi s sklicevanjem na Prilogo I Pogodbe ES. V postavkah nomenklature carinske tarife, ki so načrtovane v členu 1 in za katere velja uredba, žganje v obliki žitnega žganja ni navedeno, navedena sta samo denaturiran in nedenaturiran etilni alkohol ter denaturirano žganje.
- (64) Komisija tako prihaja do zaključka, da je žitno žganje ena od žganih pijač, izvzetih s področja uporabe Priloge I Pogodbe ES, za katere zato veljajo pravila ES o konkurenci.
- B. Zadevne ukrepe je treba oceniti kot obstoječa pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES**
- (65) Komisija je dokazala, da je žitno žganje industrijski proizvod, za katerega se uporabljajo določbe členov 87 in 88 Pogodbe ES.
- (66) Po členu 87(1) Pogodbe ES, „Razen če ta pogodba ne določa drugače, je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdržljiva s skupnim trgom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami“.
- Kritje proizvodnih stroškov*
- (67) Zadevni ukrepi proizvajalcem žitnega žganja prinašajo korist, saj jim zagotavljajo kritje proizvodnih stroškov v okviru njim dodeljenih pravic za žganje ne glede na ceno, po kateri je proizvod na koncu dan na trg. Naj spomnimo, da je žitno žganje DKV v obdobju 1999/2000 kupovala po ceni 263 DEM/hl ter ga nato tržila po ceni 157 DEM/hl, kar v zadevnem obdobju ustreza subvencijam v višini 36,6 milijona DEM (18,7 milijona EUR). Tako lahko nemški proizvajalci žitnega žganja svojo proizvodnjo prodajajo pod finančnimi pogoji, ki so v primerjavi s tistimi, ki bi veljali, če bi morali svojo proizvodnjo prodajati neposredno pod običajnimi tržnimi pogoji, torej brez znatnih subvencij monopola, bistveno ugodnejši.
- (68) V primerih, ko DKV ni vključena v proces proizvodnje žitnega žganja, zadevni proizvajalci v skladu s svojimi pravicami za žganje prejmejo nadomestilo v višini stroškov, ki jih je DKV prihranila, med drugim za rektifikacijo, trženje in skladiščenje žitnega žganja.
- (69) Po zaslugi teh pomoči lahko nemški proizvajalci del proizvodnje žitnega žganja, ki ga pravice za žganje ne zajemajo in ga smejo proizvajalci prodajati neposredno, prodajajo po cenah, kakršnih ne bi mogli zahtevati, če ne bi po zaslugi monopola za preostali del proizvodnje, predan DKV, prejeli previsoke nabavne cene.

⁽²³⁾ UL L 97, 15.4.2003, str. 9.

- (70) Ta pomoč vpliva na tekoče stroške proizvodnje in trženja, t.j. obratovalne stroške posameznih podjetij.
- Zneski izravnave*
- (71) Prednost za proizvajalce predstavljajo tudi tako imenovani zneski izravnave, ki so dodeljeni namesto povračila za proizvodne stroške, če se proizvajalci predčasno izključijo iz monopola, da bi se morda lahko uveljavili na „prostem“ trgu žitnega žganja. Dodeljena sredstva nadomeščajo subvencije za proizvodnjo in trženje določenega proizvoda, po naravi pa so enaka subvencijam. Pri tem ni pomembno, da se zneski izravnave lahko uporabljajo tudi v druge namene kot za obstanek na „prostem“ trgu žitnega žganja, na primer za zaprtje ali prestrukturiranje žganjarn.
- (72) HSanG, s katerim naj bi se obseg subvencij v okviru alkoholnega monopola skupno zmanjšal, očitno vzpostavlja uravnotežen prehodni program, ki bo ugodil potrebam vseh proizvajalcev glede na njihove posamezne posebnosti in cilje. V tej zvezi ne gre pozabiti, da niso vsi proizvajalci izpostavljeni enakim obveznostim; kmetijski proizvajalci so tako na primer po zakonu zavezani, da pri proizvodnji ravnajo v skladu z ekološkim načelom krožnega gospodarjenja.
- (73) Zneski izravnave niso vezani na naložbe in tako zadevajo tekoče poslovanje upravičenih žganjarn.
- (74) Ukrepi so financirani iz državnih sredstev, najsi gre za subvencije za proizvodne stroške ali zneske izravnave. Primanjkljaj kot posledica razlike med nabavno ceno in prodajo proizvodov po nemški tržni ceni krijejo sredstva iz zveznega proračuna; to velja tudi za zneske izravnave v korist proizvajalcev, ki se predčasno izključijo iz monopola.
- (75) Cilj ukrepov je podpora proizvodnje žitnega žganja. Zaradi tega so selektivnega značaja.
- (76) Povsem očitno je, da ukrepi izkrivljajo konkurenco na skupnem trgu in ovirajo trgovino med državami članicami, saj nemški proizvajalci tekmujejo s proizvajalci drugih držav članic, ki morda želijo na nemškem trgu prodajati enako vrsto alkohola. Kot so večkrat navedle tretje stranke, se lahko ime „Kornbranntwein“ (žitno žganje) glede na že zgoraj naveden citat iz Uredbe (EGS) št. 1576/89 uporablja izključno „za pijačo, proizvedeno v Nemčiji in na območjih Skupnosti, kjer je nemščina eden od uradnih jezikov“⁽²⁴⁾, pod pogojem, da se to žganje proizvaja na teh območjih po tradicionalnih postopkih...“. Poleg tega žitno žganje tekmuje z drugimi žganji in žganimi pijačami iz drugih držav članic. Dejstvo, da je Sodišče v zadevah Hansen in Sektkellerei C.A. Kupferberg odločilo, da je treba člena 95 in 37 Pogodbe EGS pojasniti v tem smislu, da nista v nasprotju z dejanskim znižanjem prodajne cene žganja, ki ga prodajajo organi monopola, če se „tudi na uvoženih proizvodih dejansko ne uporablja večja davčna stopnja kot na ustreznih domačih proizvodih“, ne napoveduje presoje državnih pomoči s strani Komisije.
- (77) Tako ni dvoma o tem, da so zadevni ukrepi namenjeni oviranju trgovine med državami članicami.
- (78) Torej gre pri zadevnih ukrepih za državne pomoči v smislu člena 87(1) Pogodbe ES. Ker naj bi krili stroške za tekoče poslovanje zadevnega podjetja, gre za pomoč za tekoče poslovanje.
- (79) Komisija po pregledu dokumentacije, predložene s strani Nemčije, pritožnice in zadevnih tretjih strank, ugotavlja, da je bil namen HSanG z dne 22. decembra 1999 preureditev alkoholnega monopola v obliki Zakona z dne 2. maja 1976, da bi v celoti odpravili subvencije za proizvodnjo žitnega žganja. Komisija tudi ugotavlja, da je Nemčija aprila 1976 prijavila ukrepe, ki izhajajo iz Zakona iz leta 1976, na podlagi določb, ki veljajo za kmetijske proizvode, in da prijava ni povzročila nadaljnjih pripomb.
- (80) Komisija je v skladu s členom 88(1) Pogodbe ES ter členom 18 Uredbe (ES) št. 659/1999 Nemčiji z Odločbo z dne 19. junija 2002 priporočila primerne ukrepe, potem ko je zaključila, da je treba žitno žganje obravnavati kot industrijski proizvod in da zadevni ukrepi predstavljajo obstoječe pomoči, ki niso več združljive s skupnim trgovom, proti čemur pa se je Nemčija pritožila.
- (81) Državne pomoči, ki jih gre pripisati Zakonu o alkoholnemu monopolu, vključno z ukrepi pomoči za žitno žganje na podlagi Zakona z dne 2. maja 1976, je Nemčija prijavila v skladu s predpisi, ne da bi takrat Komisija izrazila pridržke glede njihove združljivosti s pravili Skupnosti o konkurenci. Nemčija je Komisijo obvestila, da namerava ukrepe izvesti. Torej gre za obstoječe državne pomoči v skladu s členom 1b)iii) Uredbe (ES) št. 659/1999.

⁽²⁴⁾ Poudarek dodala Komisija.

- (82) V svoji Odločbi z dne 19. junija 2002 o primernih ukrepih Komisija ukrepov, ki izhajajo iz Zakona z dne 22. decembra, torej tudi ni uvrstila med nove pomoči.
- (83) Pravi namen HSanG z dne 22. decembra 1999 je zmanjšati krog prejemnikov pomoči in znižati višino dodeljenih subvencij. To ne spreminja bistva sistema, uvedenega z Zakonom z dne 2. maja 1976, po katerem so stroški proizvajalcev ne glede na tržno ceno žitnega žganja kriti. To velja tudi za zneske izravnave, ki so dodeljeni za predčasno izključitev iz monopola in za določen čas nadomeščajo subvencije.
- (84) Zaradi tega Komisije ni bilo treba obvestiti o HSanG iz leta 1999 pred začetkom njegove veljavnosti.
- (85) To mnenje je v skladu s sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti v njegovi sodbi z dne 9. avgusta 1994 v primeru C 44/03 („Namur-Les assurances du crédit SA“) ⁽²⁵⁾. V tem primeru se je javna institucija odločila razširiti svoje dejavnosti, pri čemer bi javne pomoči, ki so ji bile dodeljene po zakonodaji, uvedeni pred začetkom veljavnosti Pogodbe, koristile tudi razširjenemu področju dejavnosti. Sodišče je razsodilo, da v takem primeru ne more zavzeti mnenja, da gre za uvedbo ali spremembo pomoči v smislu člena 93(3) Pogodbe ES, saj ta odločba velja, ne da bi bila opravljena sprememba z zakonom uvedenega programa pomoči.
- (86) Te pomoči, ki so dodeljene v okviru programa pomoči, obstoječega pred začetkom veljavnosti Pogodbe, zato niso podvržene niti obveznosti predhodne prijave niti prepovedi izvajanja v skladu s členom 93(3), temveč jih je treba v skladu z odstavkom 1 istega člena nenehno preverjati.
- „Držav članic namreč ni mogoče prisiliti – ne da bi ustvarili dejavniki pravne negotovosti –, da Komisiji sporočijo in podvržejo njenemu preventivnemu nadzoru ne samo nove pomoči in preoblikovanja pomoči v pravem pomenu besede, ki so dodeljene podjetju, ki je upravičenec obstoječega programa pomoči, temveč tudi vse ukrepe, ki zadevajo dejavnost tega podjetja in lahko vplivajo na delovanje skupnega trga ali na konkurenco.“
- (87) Komisija se strinja s to oceno.
- (88) Komisija je na podlagi tega sprožila postopek, predviden v uredbi (ES) št. 659/1999.
- a) Predhodni ukrepi v skladu z Uredbo (ES) št. 659/1999
- (89) V členu 17 Uredbe (ES) št. 659/1999 pod naslovom „Sodelovanje na podlagi člena 93(1) Pogodbe“ piše:
- „(1) Komisija v sodelovanju z državo članico od zadevne države članice pridobi vse potrebne podatke za pregled veljavnih shem pomoči na podlagi člena 93(1) Pogodbe.
- (2) Če Komisija meni, da veljavna shema ni ali ni več združljiva s skupnim trgom, o svojem predhodnem stališču obvesti zadevno državo članico in ji omogoči, da predloži svoje pripombe v roku enega meseca...“.
- (90) Komisija je v pismu z dne 22. februarja 2002 Nemčijo v skladu s predpisi opozorila, da je po pregledu njenih odgovorov in dejstev, predloženih s strani pritožnice, prišla do zaključka, da se pravila ES o konkurenci uporabljajo za zadevne ukrepe pomoči in da posebnih določb, ki veljajo za kmetijske proizvode, ni mogoče uveljaviti, saj je žitno žganje industrijski proizvod, ki kot tak ni zajet v Prilogi I Pogodbe ES.
- (91) Potem ko je Komisija ugotovila, da ukrepi Nemčije v korist proizvajalcev žitnega žganja predstavljajo obstoječe pomoči, katerih združljivost z določbami Pogodbe ES je dvomljiva, je Nemčijo v skladu s členom 17 Uredbe (ES) št. 659/1999 pozvala, naj najkasneje v enem mesecu po prejemu pisma z dne 22. februarja 2002 o tem izrazi svoje mnenje. Poleg tega je Nemčijo pozvala, naj predloži primerne predloge za takšno spremembo svoje monopolne zakonodaje, da bo združljiva z določbami člena 87 Pogodbe ES.
- (92) Nemčija je v pismu z dne 19. marca 2002 nasprotovala oceni Komisije in znova navedla, da mora žitno žganje postati deležno ugodnosti določb, ki veljajo za kmetijske proizvode.
- b) Predlog primernih ukrepov
- (93) V členu 18 Uredbe (ES) št. 659/1999 glede primernih ukrepov piše:
- „Če Komisija, glede na podatke, ki jih je država članica predložila na podlagi člena 17, ugotovi, da veljavna shema pomoči ni ali ni več združljiva s skupnim trgom, izda priporočilo, v katerem zadevni državi članici predlaga primerne ukrepe. Priporočilo lahko predlaga predvsem: (a) vsebinsko spremembo sheme pomoči, ali (b) uvedbo postopkovnih zahtev, (c) odpravo sheme pomoči“.

⁽²⁵⁾ ZOdl. 1994, str. I-3829.

(94) Komisija je v skladu s členom 88(1) Pogodbe ES v povezavi s členom 18 Uredbe (ES) št. 659/1999 Nemčiji z Odločbo z dne 19. junija 2002 priporočila primerne ukrepe, da bi zadevne določbe nemške zakonodaje o žitnem žganju (Zakon z dne 2. maja 1976 in Zakon z dne 22. decembra 1999) spremenili na naslednji način:

- a) Kmetijski in industrijski proizvajalci žitnega žganja ne smejo več prejemati pomoči za tekoče poslovanje v obliki subvencij za ohranjanje zakonsko zajamčenih cen.
- b) Pravica do kakršnih koli drugih pomoči kot izravnave za morebitno predčasno izključitev iz sistema zanje ne sme več obstajati.
- c) Spremembe zakona je treba opraviti čim hitreje s poslovnim letom 2002/2003, v veljavo pa morajo stopiti najkasneje do 1. januarja 2004.
- d) Nemčija Komisijo obvesti o sprejetih primernih ukrepih v poročilu, ki ga mora predložiti najkasneje do konca prvega četrtletja 2003. Drugo poročilo o dejanski izvedbi ukrepov mora Komisiji predložiti najkasneje do konca novembra 2003.

C. Presoja sodne prakse, ki jo je Nemčija navedla za utemeljitev ukrepov pomoči

- (95) Sodišče Evropskih Skupnosti se je večkrat izreklo glede združljivosti zakonskih določb o nemškem alkoholnem monopolu z določenimi predpisi Pogodbe ES (prim. zlasti sodbi v primerih Hansen in Sektkellerei C.A. Kupferberg, glej odstavek 42).
- (96) Nemčija se v svojih odgovorih Komisiji sklicuje na to sodno prakso, na podlagi katere ugotavlja, da so bile določbe Zakona o alkoholnem monopolu z dne 2. maja 1976 že preverjene in potrjene s strani Sodišča. Komisija zato ne more dvomiti v Zakon o alkoholnem monopolu (v obliki Zakona z dne 22. decembra 1999), saj mu Sodišče ni ugovarjalo.
- (97) Primerna je torej podrobnejša obravnava besedila te sodne prakse.
- (98) V zadevah, navedenih v tej zvezi, je bilo Sodišče zaproseno za predhodno odločitev glede vprašanja pravne veljavnosti davčnih določb, uvedenih z nemškim alkoholnim monopolom, ob upoštevanju členov 37 in 95 (zdaj člena 31 in 90) Pogodbe ES. Sodišče se je ob tej

priložnosti izreklo o združljivosti davčnih ukrepov, ki izhajajo iz Zakona o alkoholnem monopolu, z določbami Pogodbe ES.

- (99) V svoji sodbi se je omejilo na opozorilo, da „je Komisiji pri izvajanju členov 92 in 93 prepuščene veliko svobode za posredovanje, medtem ko naj bi člen 37 veljal neposredno“, t.j. s tem je potrdilo, da je Komisija na podlagi Pogodbe ES upravičena, da zadevne ukrepe presodi z vidika državne pomoči.
- (100) Sodišče tudi navaja, da imata člena 92 in 93 na eni strani ter člen 37 na drugi skupni cilj, in sicer preprečiti, da države članice „z dejavnostjo državnega monopola in dodeljevanjem pomoči“ povzročajo izkrivljanje konkurenčnih pogojev na skupnem trgu ter slabši položaj proizvajalcev ali trgovine drugih držav članic, gre pa za določbe, ki „imajo različne pogoje uporabe, lastne posameznim oblikam državnih ukrepov, sprejetim s strani držav članic“. Nazadnje je Sodišče navedlo, da v konkretnem primeru ni potrebno preveriti, v kolikšni meri so določbe členov 92 in 93 uporabne za proizvodnjo zadevnih kmetijskih proizvodov in trgovino z njimi.
- (101) Iz te obrazložitve ni mogoče izpeljati, da je Sodišče zastopalo stališče, da določbe Pogodbe ES glede državne pomoči niso uporabne za subvencije, dodeljene v okviru monopola žitnega žganja.
- (102) Nemčija sicer priznava, da se Sodišče ni izreklo neposredno glede zakonitosti monopola glede na člena 92 in 93, trdi pa, da ni dvoma o tem, da je Sodišče zadevni proizvod uvrstilo med kmetijske proizvode, ki so lahko predmet skupne ureditve trga.
- (103) Komisija ugotavlja, da se Sodišče ni izreklo glede zadevnih državnih pomoči. Zato je mnenja, da sodbe Sodišča, na katere se Nemčija sklicuje v tem primeru, ne napovedujeta uvrstitve zadevnega proizvoda in presoje pomoči v korist nemških proizvajalcev žitnega žganja z vidika državne pomoči. Navedena sodna praksa torej v zadevnem primeru ni primerna.

D. Združljivost pomoči

- (104) V členu 87(2) Pogodbe ES so navedene določene vrste pomoči, ki so združljive s Pogodbo. Glede na vrsto in naravo pomoči pa je jasno, da posebne določbe, navedene v členu 87(2)(a), (b) in (c) v zadevnem primeru ne veljajo.

- (105) V členu 87(3) so našteve vrste pomoči, ki jih je mogoče obravnavati kot združljive s skupnim trgov. Očitno je, da zadevni program ni namenjen niti pospeševanju izvedbe pomembnih projektov skupnega evropskega interesa niti odpravi resne motnje v gospodarstvu države članice ter pospeševanju kulture in ohranjanju kulturne dediščine v smislu posebnih določb člena 87(3)(b) in (d).
- (106) Glede posebnih določb člena 87(3)(a) in (c), uvedenih zaradi regionalnega razvoja, je treba povedati, da zadevne pomoči veljajo enako za vse nemške regije. Prav tako ni dvoma o tem, da namen pomoči ni niti pospeševanje ukrepov v smislu posebne določbe za pospeševanje razvoja določenih gospodarskih panog (člen 87(3)(c)) na področjih raziskave, razvoja, varstva okolja, zaposlovanja ali izobraževanja v skladu s primernimi okviri ali smernicami Skupnosti. Ker v zvezi z razvojem določenih gospodarskih panog ne velja niti noben drug razlog, je treba zadevne pomoči uvrstiti med nezdržljive s skupnim trgov.
- (107) Vendar je Komisija mnenja, da obstajajo točno določeni razlogi, ki kažejo na to, da se bo sistem, izvajan v Nemčiji, obdržal še za določeno prehodno obdobje.
- (108) Po sprožitvi postopka so tako z izjemo predstavnikov alkoholne industrije vsi prizadeti krogi izrazili nasprotovanje roku, ki ga je predlagala Komisija. Nemčija je Komisiji navedla, da je večletni rok nujno potreben za uspešno odpravo zadevnih pomoči pod sprejemljivimi pogoji, ne da bi bil ogrožen obstoj zadevnih proizvajalcev, ki so imeli do sedaj korist od sistema subvencij, ki je prijavljen v skladu s pravili in mu Komisija desetletje ni ugovarjala.
- (109) Komisija je najprej navedla, da se poslovno leto v proizvodnji žitnega žganja začne 1. oktobra in se konča 30. septembra naslednjega leta. To bo upoštevala pri določanju roka, do katerega mora Nemčija izvesti spremembo zakona.
- (110) Nemčija je Komisiji prepričljivo pojasnila, da morajo industrijske in kmetijske žganjarne, ki so do sedaj destilale, proizvedene v okviru monopola, predale DKV in želijo v bodoče v okviru novega sistema žitno žganje tržiti same, opraviti velike naložbe. Sem sodi na primer nakup novih destilacijskih naprav ali izgradnja novih objektov in skladišč (jeklene kadi, lesna vlakna, laboratorijska oprema, polnilnica steklenic, skladišče za pakirane izdelke, prošnja za gradbeno dovoljenje itd.). Nemčija ocenjuje, da mora žganjarna z letno proizvodnjo 1 000 hl žitnega alkohola vložiti najmanj 400 000 EUR za trženje te količine alkohola.
- (111) Potrebna prestrukturiranja očitno brez odobritve dodatnega roka, v katerem se bo obstoječa finančna pomoč, bodisi v obliki povračila za proizvodne stroške bodisi v obliki zneskov izravnave, ohranila, niso izvedljiva. To velja zlasti za male destilarne, ki predstavljajo prevladujočo večina prizadetih podjetij in/ali kmetijskih obratov.
- (112) Komisija upravičenost prošnje Nemčije prepoznava v tem, da je mogoče dokazati, da bi nenadna ukinitve desetletnih pomoči ogrozila obstoj večine z ukrepi prizadetih podjetij, zlasti kmetijskih žganjarn. Zato je treba predvideti prehodni rok, izračunan tako, da lahko žganjarne v tem času svojo proizvodnjo prilagodijo novi situaciji.
- (113) Komisija tudi navaja, da žitno žganje tekmuje z drugimi proizvodi, zajetimi v Prilogi I Pogodbe ES in upravičenimi do pomoči. Ker pa gre v zadevnem primeru za pomoči za tekoče poslovanje, je treba slednje v primernem roku ukiniti: glede na navedene ugotovitve bi bila lahko ohranitev programa še približno dve leti in pol (do 30. septembra 2006) v tej zvezi primerna. Zatem mora Nemčija program z vsemi njegovimi posledicami končati.
- (114) Komisija tako ugotavlja naslednje:
- a) Kmetijski in industrijski proizvajalci žitnega žganja niso več upravičeni do pomoči za tekoče poslovanje v obliki subvencij za ohranjanje zakonsko zajamčenih cen.
- b) Prav tako ne morejo več uveljavljati upravičenosti do kakršnih koli drugih pomoči kot izravnave za morebitno predčasno izključitev iz sistema.
- c) Spremembe zakona je treba opraviti čim hitreje s poslovnim letom 2005/2006, v veljavo pa morajo stopiti najkasneje do 30. septembra 2006.
- d) Nemčija mora Komisijo obvestiti o sprejetih primernih ukrepih v poročilu, ki ga mora predložiti najkasneje do konca drugega četrtletja 2005. Drugo poročilo o dejanski izvedbi ukrepov mora Komisiji predložiti do konca leta 2006 –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Najkasneje 31. decembra 2006 Komisija Nemčijo obvesti o dejanski izvedbi sprejetih ukrepov.

Člen 1

Program pomoči v korist proizvajalcev žitnega žganja, ki ga vsebuje nemški Zakon o alkoholnem monopolu, ni združljiv s skupnim trgov.

Člen 4

Ta odločba je naslovljena na Zvezno republiko Nemčijo.

Člen 2

Nemčija sprejme vse potrebne ukrepe, da bi s 30. septembrom 2006 ukinila program pomoči, naveden v členu 1.

V Bruslju, 16. novembra 2004

Člen 3

Nemčija najkasneje 30. junija 2005 Komisijo obvesti o ukrepih za ukinitvev programa pomoči.

Za Komisijo

Mario MONTI

Član Komisije

ODLOČBA KOMISIJE**z dne 24. marca 2006****o nekaterih ukrepih zaščite v zvezi z nekaterimi proizvodi živalskega izvora, razen ribiških proizvodov, s poreklom z Madagaskarja**

(notificirano pod dokumentarno številko C(2006) 888)

(Besedilo velja za EGP)

(2006/241/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive Sveta 97/78/ES z dne 18. decembra 1997 o določitvi načel, ki urejajo organizacijo veterinarskih pregledov proizvodov, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav ⁽¹⁾, in zlasti člena 22 Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Odločba Komisije 97/517/ES z dne 1. avgusta 1997 o nekaterih ukrepih zaščite v zvezi z nekaterimi proizvodi živalskega izvora, razen ribiških proizvodov, s poreklom z Madagaskarja ⁽²⁾, je bila bistveno spremenjena ⁽³⁾. Zaradi jasnosti in racionalnosti je treba omenjeno odločbo kodificirati.
- (2) Pregledi Skupnosti na Madagaskarju so pokazali, da obstajajo resne pomanjkljivosti v zvezi z infrastrukturo in higieno v mesnopredelovalnih obratih ter da ni zadostnih jamstev glede učinkovitosti kontrol, ki jih opravljajo pristojni organi. Nadzor nad zdravstvenim varstvom živali na Madagaskarju kaže hude pomanjkljivosti in neizpolnjevanje predpisov Skupnosti. Obstaja nevarnost za javno zdravje, kar zadeva proizvodnjo in predelavo živalskih proizvodov, razen ribiških proizvodov, v tej državi.
- (3) Uvoz proizvodov živalskega izvora, razen ribiških proizvodov, z Madagaskarja se ne sme dovoliti, dokler ni jamstva, da ni več nobene nevarnosti.

- (4) Ukrepi iz te odločbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Ta odločba se uporablja za proizvode živalskega izvora, razen ribiških proizvodov, s poreklom z Madagaskarja.

Člen 2

Države članice prepovejo uvoz proizvodov iz člena 1.

Člen 3

Odločba 97/517/ES se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno odločbo se razumejo kot sklicevanja na to odločbo in se berejo skladno s primerjalno tabelo v Prilogi II.

Člen 4

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 24. marca 2006

Za Komisijo

Markos KYPRIANOU

Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 24, 30.1.1998, str. 9. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 882/2004 (UL L 165, 30.4.2004, str. 1).

⁽²⁾ UL L 214, 6.8.1997, str. 54. Odločba, kakor je bila spremenjena z Odločbo 97/553/ES (UL L 228, 19.8.1997, str. 31).

⁽³⁾ Glej Prilogo I.

PRILOGA I

Razveljavljena odločba s spremembo

Odločba Komisije 97/517/ES
(UL L 214, 6.8.1997, str. 54)

Odločba Komisije 97/553/ES
(UL L 228, 19.8.1997, str. 31)

Samo glede sklicevanja v členu 1
Odločbe 97/517/ES

PRILOGA II

Primerjalna tabela

Odločba 97/517/ES	Ta odločba
Člen 1	Člen 1
Člen 2, prvi odstavek	Člen 2
Člen 2, drugi odstavek	—
Člen 3	—
—	Člen 3
Člen 4	—
Člen 5	Člen 4
—	Priloga I
—	Priloga II

(Akti, sprejeti v skladu z naslovom V Pogodbe o Evropski uniji)

SKUPNO STALIŠČE SVETA 2006/242/SZVP

z dne 20. marca 2006

o revizijski konferenci Konvencije o biološkem in toksičnem orožju (BTWC) leta 2006

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji, in zlasti člena 15 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Evropska unija meni, da je Konvencija o prepovedi izpolnjevanja, proizvodnje in ustvarjanja zalog bakteriološkega (biološkega) in toksičnega orožja ter o njegovem uničevanju (BTWC) ključni sestavni del mednarodnega okvira o neširjenju orožja in razoroževanju ter temelj prizadevanj za preprečitev, da bi se iz bioloških agensov in toksinov razvilo orožje in se uporabljalo. Evropska unija ostaja še naprej zavezana k razvoju ukrepov za preverjanje dolgoročne skladnosti s BTWC.

(2) Svet je 17. maja 1999 sprejel Skupno stališče 1999/346/SZVP o napredku za oblikovanje pravno zavezujočega protokola za krepitev skladnosti z BTWC ⁽¹⁾, ter 25. junija 1996 Skupno stališče 96/408/SZVP v zvezi s pripravo Četrte revizijske konference o BTWC ⁽²⁾.

(3) Svet je 17. novembra 2003 sprejel Skupno stališče 2003/805/SZVP o vsesplošni uporabi in krepitvi multilateralnih sporazumov na področju neširjenja orožja za množično uničevanje in njegovih nosilcev ⁽³⁾. V tem skupnem stališču je BTWC vključena kot en izmed navedenih multilateralnih sporazumov.

(4) Evropski svet je 12. decembra 2003 sprejel Strategijo proti širjenju orožja za množično uničevanje, katere namen je med drugim krepiti BTWC, nadaljevati z obravnavo preverjanja BTWC, podpirati izvajanje BTWC na nacionalni ravni, tudi prek kazenskega prava, in zagotoviti večje spoštovanje Konvencije.

(5) Varnostni svet Združenih narodov je 28. aprila 2004 soglasno sprejel Resolucijo 1540 (2004), v kateri je širjenje orožja za množično uničevanje in njegovih nosilcev opisano kot grožnja mednarodnemu miru in varnosti. Izvajanje določb Resolucije prispeva k izvrševanju BTWC.

(6) Svet je 1. junija 2004 sprejel izjavo o podpori Varnostni pobudi o neširjenju orožja za množično uničevanje.

(7) Države pogodbenice BTWC so 14. novembra 2002 soglasno sklenile, da se začnši z letom 2003 skličejo tri letne enotedenske seje držav pogodbenic do Šeste revizijske konference, ki naj bi potekala najkasneje konec leta 2006. Obenem je bilo določeno, da bo pred vsako sejo držav pogodbenic potekalo dvotedensko srečanje strokovnjakov, na Šesti revizijski konferenci pa bi se upoštevali rezultati dela na teh srečanjih in bi se odločalo o nadaljnjem ukrepanju. Države pogodbenice so določile, da se bo Šesta revizijska konferenca odvijala v Ženevi leta 2006, sledila pa bo srečanju pripravljalnega odbora.

(8) Generalna skupščina Združenih narodov je 13. decembra 1982 sprejela Resolucijo (A/RES/37/98) o kemičnem in bakteriološkem (biološkem) orožju, v kateri se generalnega sekretarja Združenih narodov naproša, naj raziše informacije, na katere bi bil opozorjen in bi zadevale dejavnosti, ki bi lahko pomenile kršitev Ženevskega protokola iz leta 1925. Varnostni svet Združenih narodov je 26. avgusta sprejel Resolucijo 620, ki med drugim spodbuja generalnega sekretarja, naj nemudoma uvede preiskave zaradi trditvev o morebitni uporabi kemičnega in bakteriološkega (biološkega) ali toksičnega orožja, ki bi lahko predstavljala kršitev Ženevskega protokola iz leta 1925.

(9) Evropska unija je 27. februarja 2006 dosegla soglasje o Skupnem ukrepu v zvezi z BTWC, katerega cilja sta spodbujati univerzalnost BTWC in podpirati njeno izvajanje s strani držav pogodbenic za zagotovitev, da slednje mednarodne obveznosti BTWC prenesejo v svojo nacionalno zakonodajo in upravne ukrepe.

⁽¹⁾ UL L 133, 28.5.1999, str. 3.

⁽²⁾ UL L 168, 6.7.1996, str. 3.

⁽³⁾ UL L 302, 20.11.2003, str. 34.

- (10) Vzporedno s Skupnim ukrepom je Evropska unija sprejela soglasje o Akcijskem načrtu v zvezi z BTWC, v katerem so se države članice EU obvezale, da bodo aprila 2006 Združenim narodom predložile ukrepe za krepitev zaupanja, generalnemu sekretarju Združenih narodov pa sezname ustreznih strokovnjakov in laboratorijev zaradi olajšanja kakršnih koli preiskav trditev o domnevni uporabi kemičnega in bakteriološkega orožja.
- (11) V luči prihodnje revizijske konference o BTWC med 20. novembrom in 8. decembrom 2006 in srečanja pripravljalnega odbora med 26. in 28. aprilom 2006 je primerno posodobiti stališče Evropske unije –

uspešen izid Šeste revizijske konference, med drugim se bo zavzemala za naslednje bistvene elemente:

- (i) vsesplošen pristop vseh držav k BTWC, z istočasnim pozivom tistim državam, ki niso njene pogodbenice, naj k BTWC pristopijo brez nepotrebne odlašanja in se pravno zavežejo k razoroževanju in neširjenju biološkega in toksičnega orožja; do pristopa teh držav k BTWC pa bo slednje spodbujala, naj se kot opazovalke udeležujejo sej držav pogodbenic BTWC ter prostovoljno izvajajo njene določbe. Prizadevala si bo, da se prepoved biološkega in toksičnega orožja razglasi za vsesplošno zavezujoče pravilo mednarodnega prava, vključno z vsesplošno uporabo BTWC;

SPREJEL NASLEDNJE SKUPNO STALIŠČE:

Člen 1

Cilj Evropske unije je nadalje okrepiti Konvencijo o prepovedi izpopolnjevanja, proizvodnje in ustvarjanja zalog bakteriološkega (biološkega) in toksičnega orožja ter o njegovem uničevanju (BTWC). EU si še naprej prizadeva za opredelitev učinkovitih mehanizmov za okrepitev in preverjanje skladnosti s BTWC. EU bo torej spodbujala uspešen izid Šeste revizijske konference v letu 2006.

- (ii) popolno spoštovanje obveznosti iz BTWC in njihovo dejansko izvajanje s strani vseh držav pogodbenic;
- (iii) glede popolnega spoštovanja vseh določb BTWC s strani vseh držav pogodbenic krepitev – če je potrebno – nacionalnih izvedbenih ukrepov, vključno s kazenskimi pravom, in nadzor nad patogenimi mikroorganizmi in toksini v okviru BTWC. Prizadevanje za opredelitev učinkovitih mehanizmov za okrepitev in preverjanje skladnosti v okviru BTWC;

Člen 2

Evropska unija bo za uresničitev cilja iz člena 1:

- (a) prispevala k celovitemu preverjanju delovanja BTWC na Šesti revizijski konferenci, vključno z izvajanjem zavez, ki so jih države pogodbenice prevzele v okviru BTWC;
- (b) v času med Šesto in Sedmo revizijsko konferenco spodbujala nadaljnji delovni program med sejami ter opredelila posebna področja in postopke za nadaljnje napredovanje v okviru tega delovnega programa;
- (c) nudila podporo Sedmi revizijski konferenci o BTWC, ki naj bi potekala najkasneje leta 2011;
- (d) na podlagi okvira, vzpostavljenega v sklopu podobnih predhodnih konferenc, prispevala k oblikovanju soglasja za

- (iv) prizadevanja za krepitev preglednosti s pomočjo povečane izmenjave informacij med državami pogodbenicami, vključno prek letne izmenjave informacij med državami pogodbenicami Konvencije (ukrepi za krepitev zaupanja); opredelitev ukrepov za presojo in povečanje geografske pokritosti in uporabnosti mehanizma ukrepov za krepitev zaupanja ter preučevanje ustreznosti kakršnega koli povečanja njegovega področja uporabe;
- (v) spoštovanje obveznosti v okviru Resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov 1540 (2004), zlasti za odpravo nevarnosti, da bi se biološko in toksično orožje kupovalo ali uporabljalo v teroristične namene, vključno z morebitnim dostopom teroristov do materiala, opreme in znanja, ki bi lahko pripomogli k izpopolnjevanju in proizvodnji biološkega in toksičnega orožja;
- (vi) programi G8 za globalno partnerstvo, osredotočeni na podporo razoroževanju, nadzoru in varovanju občutljivega materiala, objektov in naprav ter strokovnega znanja;

(vii) obravnava in odločitve glede nadaljnega ukrepanja v zvezi z doslej opravljenim delom v okviru programa med sejami v obdobju od leta 2003 do leta 2005 ter prizadevanja za obravnavo in spodbujanje enotnega stališča in učinkovitih ukrepov glede: sprejetja potrebnih nacionalnih ukrepov za izvajanje prepovedi, podanih v BTWC, vključno z učinkovitim izvajanjem kazenskega prava; nacionalnih mehanizmov za vzpostavitev in ohranitev zaščite in nadzora nad patogenimi mikroorganizmi in toksini; izboljšanja mednarodnih zmogljivosti za odzivanje na posledice v primeru domnevne uporabe biološkega in toksičnega orožja ali sumljivih izbruhov bolezni, ter preiskovanja in ublažitev teh posledic; krepitev in širitve nacionalnih in mednarodnih institucionalnih prizadevanj in obstoječih mehanizmov za nadzor, odkrivanje, ugotavljanje in boj proti nalezljivim boleznim, ki prizadenejo ljudi, živali ali rastline; vsebine, razglasitve in sprejetja kodeksov ravnanja za znanstvenike. Za okrepljeno izvajanje BTWC bodo – kar se tiče zgoraj navedenega – potrebna nadaljnja prizadevanja vseh držav pogodbenic.

Člen 3

Ukrepanje Evropske unije za namene iz člena 2 obsega:

- (a) dogovor med državami članicami glede posebnih, praktičnih in izvedljivih predlogov za učinkovito izvajanje BTWC, ki jo je treba v imenu Evropske unije predložiti v obravnavo državam pogodbenicam Konvencije v okviru Šeste revizijske konference;
- (b) po potrebi ukrepe predsedstva v skladu s členom 18 Pogodbe o Evropski uniji:

- (i) zaradi spodbujanja splošnega pristopa k BTWC;
- (ii) za spodbujanje izvajanja BTWC na nacionalni ravni s strani držav pogodbenic;
- (iii) zaradi poziva državam pogodbenicam, da se zavzamejo za učinkovito in popolno preverjanje BTWC ter pri tem sodelujejo, pri čemer se poudari njihova zavezanost k tej temeljni mednarodni normi proti biološkemu orožju;
- (iv) za spodbujanje zgoraj navedenih predlogov, ki jih je Evropska unija predložila v obravnavo državam pogodbenicam in katerih namen je nadalje krepiti BTWC;
- (c) izjave, ki jih je v imenu Evropske unije podalo predsedstvo tekom priprav na revizijsko konferenco in med samo konferenco.

Člen 4

To skupno stališče začne učinkovati z dnem sprejetja.

Člen 5

To skupno stališče se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 20. marca 2006

Za Svet
Predsednica
U. PLASSNIK

SKUPNI UKREP SVETA 2006/243/SZVP

z dne 20. marca 2006

o podpori dejavnostim Pripravljalne komisije Organizacije pogodbe o celoviti prepovedi jedrskih poskusov (CTBTO) na področju usposabljanja in povečanja zmogljivosti za preverjanje ter v okviru izvajanja Strategije EU proti širjenju orožja za množično uničevanje

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 14 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropski svet je 12. decembra 2003 sprejel Strategijo EU proti širjenju orožja za množično uničevanje, ki v poglavju III našteva ukrepe zoper njegovo širjenje, ki jih je treba sprejeti tako v EU kot tudi v tretjih državah.
- (2) Evropska unija dejavno izvaja Strategijo EU in uveljavlja ukrepe iz poglavja III Strategije, zlasti s finančnimi sredstvi za podporo posebnih projektov, ki jih izvajajo multi-lateralne institucije.
- (3) Države podpisnice Pogodbe o celoviti prepovedi jedrskih poskusov (CTBT), ki jo je Generalna skupščina Združenih narodov sprejela 10. septembra 1996, so se odločile, da ustanovijo Pripravljalno komisijo, ki bo imela pravno sposobnost za učinkovito izvajanje CTBT do ustanovitve Organizacije CTBT (CTBTO).
- (4) Svet je 17. novembra 2003 sprejel Skupno stališče 2003/805/SZVP o vsesplošni uporabi in krepitvi multi-lateralnih sporazumov na področju neširjenja orožja za množično uničevanje in njegovih nosilcev ⁽¹⁾.
- (5) Čimprejšnji začetek veljavnosti in vsesplošna uporaba Pogodbe o celoviti prepovedi jedrskih poskusov (CTBT), kakor tudi krepitev sistema opazovanja in preverjanja v okviru Pripravljalne komisije CTBTO so pomembni cilji Strategije EU proti širjenju orožja za množično uničevanje.

- (6) Pripravljalna komisija CTBTO sledi istim ciljem, kot so navedeni v uvodnih izjavah 4 in 5, in že preučuje, kako bi kar najbolj okrepila svoj sistem preverjanja s pravočasno zagotovitvijo strokovnega znanja in usposabljanja osebja iz držav podpisnic, ki sodelujejo pri uvajanju sistema preverjanja. Zato je primerno, da se temu organu zaupa tehnično izvajanje tega skupnega ukrepa –

SPREJEL NASLEDNJI SKUPNI UKREP:

Člen 1

1. Evropska unija, katere cilj je takojšnje in dejansko izvajanje nekaterih elementov Strategije EU proti širjenju orožja za množično uničevanje, podpira dejavnosti Pripravljalne komisije CTBTO na področju usposabljanja in povečanja zmogljivosti za preverjanje z namenom spodbujanja naslednjih ciljev:
 - krepitev operativne zmogljivosti sistema preverjanja Pripravljalne komisije CTBTO,
 - izboljšanje zmogljivosti držav podpisnic CTBT pri izpolnjevanju njihovih dolžnosti preverjanja po CTBT in jim omogočiti, da v celoti izkoristijo sodelovanje v pogodbeni ureditvi ter možne civilne in znanstvene načine uporabe.
2. Projekt Pripravljalne komisije CTBTO, ki ustreza ukrepom iz Strategije EU, ima naslednje cilje:
 - zagotavljanje usposabljanja z namenom povečanja zmogljivosti glede sistema preverjanja v okviru Pripravljalne komisije CTBTO,
 - zagotavljanje elektronskega, interaktivnega dostopa do tečajev usposabljanja in tehničnih delavnic, kakor tudi stalen dostop do modulov usposabljanja.

⁽¹⁾ UL L 302, 20.11.2003, str. 34.

Ta projekt se bo izvajal v korist vseh držav podpisnic CTBT.

Projekt je podrobno opisan v Prilogi.

Člen 2

1. Za izvajanje tega skupnega ukrepa je odgovorno predsedstvo, ob pomoči generalnega sekretarja Sveta/visokega predstavnika za SZVP (GS/VP) in v polnem sodelovanju s Komisijo Evropskih skupnosti.

2. Komisija nadzira pravilno uporabo finančnega prispevka iz člena 3.

3. Tehnično izvajanje projekta iz člena 1(2) je zaupano Pripravljalni komisiji CTBTO, ki to nalogo opravlja pod pristojnostjo predsedstva in pod nadzorom GS/VP. V ta namen GS/VP s Pripravljalno komisijo CTBTO sklene potrebne dogovore.

Člen 3

1. Referenčni finančni znesek za izvajanje projekta iz člena 1(2) znaša 1 133 000 EUR.

2. Upravljanje z odhodki, ki so financirani iz splošnega proračuna Evropske unije in določeni v odstavku 1, poteka glede na postopke in pravila Skupnosti, ki veljajo za proračunske zadeve, pod pogojem, da zneski predfinanciranja ne ostanejo last Skupnosti.

3. Za namene izvajanja odhodkov iz odstavka 1 Komisija sklene poseben dogovor o financiranju s Pripravljalno komisijo CTBTO v skladu s predpisi in pravili CTBTO. V njem je določeno, da Pripravljalna komisija CTBTO zagotovi preglednost prispevka EU glede na njegovo velikost.

Člen 4

Predsedstvo, ob pomoči GS/VP, poroča Svetu o izvajanju tega skupnega ukrepa na podlagi rednih poročil, ki jih pripravlja Pripravljalna komisija CTBTO. Komisija v celoti sodeluje in zagotavlja informacije o finančnih vidikih izvajanja projekta iz člena 1(2).

Člen 5

Ta skupni ukrep začne veljati z dnem sprejetja.

Veljati preneha 15 mesecev po sprejetju.

Člen 6

Ta skupni ukrep se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 20. marca 2006

Za Svet
Predsednica
U. PLASSNIK

PRILOGA

Podpora EU dejavnostim Pripravljalne komisije Organizacije pogodbe o celoviti prepovedi jedrskih poskusov (CTBTO) na področju usposabljanja in povečanja zmogljivosti za preverjanje ter v okviru izvajanja Strategije EU proti širjenju orožja za množično uničevanje

1. Opis

Pripravljalna komisija CTBTO vzpostavlja globalni sistem preverjanja, ki ga sestavlja 321 opazovalnih postaj, 16 referenčnih laboratorijev, Mednarodno podatkovno središče (IDC) ter zmogljivost inšpekcij na kraju samem (OSI). Bistvena lastnost sistema je njegova decentraliziranost, pri čemer se podatki, ki jih zberejo postaje, pošiljajo državam podpisnicam za končno analizo, skupaj s produkti, ki jih prispeva IDC, medtem ko so inšpekcijske skupine za inšpekcije na kraju samem sestavljene po mednarodnem seznamu. Sistem se opira na razpoložljivost strokovnjakov v državah podpisnicah za upravljanje postaj in uporabo podatkov Mednarodnega opazovalnega sistema (IMS) in produktov IDC prek njihovih podatkovnih središč v državi (NDC), kakor tudi na razpoložljivost zmogljivosti inšpekcijskih skupin za OSI.

Da bi se izboljšala zmogljivost držav podpisnic Pogodbe o celoviti prepovedi jedrskih poskusov (CTBT) glede izpolnjevanja njihovih dolžnosti preverjanja po CTBT ter da bi se jim omogočilo, da v celoti izkoristijo sodelovanje v pogodbeni ureditvi, je Pripravljalna komisija Organizacije pogodbe o celoviti prepovedi jedrskih poskusov (CTBTO) že od svoje ustanovitve poudarjala pomen usposabljanja in povečanja zmogljivosti. Poleg tradicionalnih metod usposabljanja nudijo nove informacijske in komunikacijske tehnologije vrsto možnosti za poglobljanje in povečanje zmogljivosti v prihodnosti.

Projekt e-usposabljanja ima globalno razsežnost. Zajel bo vse države podpisnice CTBT in pooblaščenim uporabnikom zagotovil elektronski, interaktivni dostop do tečajev usposabljanja in tehničnih delavnic, kakor tudi stalen dostop do modulov usposabljanja prek ekspertnega komunikacijskega sistema Pripravljalne komisije CTBTO.

2. Opis projekta

Pilotni projekt je bil začel novembra 2005, z njim pa naj bi se raziskale razpoložljive tehnološke možnosti za spletno predvajanje in spletne konference, kakor tudi za usposabljanje prek računalnika z izbranimi državami podpisnicami CTBT v vseh regijah. Na podlagi rezultatov te pilotne faze, v okviru katere bo posebna pozornost namenjena različnim tehnološkim okoljem, v katerih naj bi se uporabljale metode e-usposabljanja, se bodo razvile metodologija, tehnična infrastruktura in vsebina ukrepov povečanja zmogljivosti.

Projekt bo zajel razvoj in izvajanje povečanja zmogljivosti na podlagi naslednjega koncepta:

— usposabljanje/samo-izobraževanje prek računalnika (CBT).

Usposabljanje/samo-izobraževanje prek računalnika omogoča določeno interaktivnost in stalno razpoložljivost modulov usposabljanja za pooblaščen uporabnike. CBT zahteva dolg razvojni čas, ker je načrt treba razviti, pregledati, testirati in večkrat revidirati, preden je prvič na voljo učencem. Če se izobraževalno gradivo ne spremeni preveč, je to lahko učinkovit način za dosledno podajanje izobraževalnega gradiva širokemu občinstvu. Na primer, osebje NDC potrebuje osnovno seznanitev s koncepti in orodji, ki se uporabljajo v začasnem Tehničnem sekretariatu pripravljalne komisije CTBTO. Treba bo usposobiti veliko število udeležencev dejavnosti OSI (Integrirana terenska vaja 2008).

Po pilotni fazi, ki se financira iz dvostranskih prostovoljnih prispevkov, bo projekt izveden v dveh fazah:

— *Faza 1: Oblikovanje prototipa sistema e-učenja in storitev usposabljanja*

Rezultati pilotne faze naj bi omogočili opredelitev koncepta, ki izpolnjuje različne zahteve možnih prejemnikov tako glede tehničnih kot tudi vsebinskih pogojev.

Prototipni moduli za usposabljanje prek računalnika bodo razviti in preskušeni.

Komponente, ki naj se štejejo za učenje na daljavo, vsebujejo:

— spletne module usposabljanja za sistemske elemente,

— pakete usposabljanja in predavanja, ki predstavljajo statične informacije ali razvite postopke,

- zagotavljanje izobraževalnega gradiva, vključno s tehnično in politično dokumentacijo, ki je dosegljiva na spletni strani,
 - poskusne sisteme, preko katerih upravljavci postaj lahko izvajajo simulacije, povezane z rutinskimi obratovalnimi in vzdrževalnimi postopki,
 - praktično usposabljanje za Geotool, ki temelji na vodenem poučevanju; to bi lahko bilo del pripravljalnega usposabljanja za bolj strokovni tečaj usposabljanja,
 - module cikla usposabljanja za udeležence integrirane terenske vaje OSI.
- *Faza 2: Polno izvajanje storitev usposabljanja*

V drugi fazi se bodo razvili in izvajali vsi preostali moduli za usposabljanje prek računalnika. Razvoj vsebine nekaterih modulov bo zaupan zunanjim partnerskim institucijam v državah podpisnicah, ki so pripomogle k razvoju tehnik in postopkov, rabljenih v okviru Pripravljalne komisije CTBTO. V modulih, razvitih v fazi 2, naj bi se izkoristile izkušnje, pridobljene v prototipnem razvoju v fazi 1.

Predvideno je, da bo razvojno in izvajalno fazo spremljala izčrpna ocena zaradi prilagoditve metodologije in uporabljenih tehnologij različnim potrebam možnih prejemnikov. V ta namen bo sprotnemu ocenjevanju usposabljanja in dejavnosti povečanja zmogljivosti Pripravljalne komisije CTBTO dodan poseben ocenjevalni mehanizem. Številne države podpisnice iz vseh regij bodo pozvane, da v celotnem času trajanja projekta tesno sodelujejo s Pripravljalno komisijo CTBTO in zagotovijo povratne informacije o uporabnosti produktov povečanja zmogljivosti. Zlasti element projekta v zvezi z usposabljanjem prek računalnika bo večkrat preskušen in ocenjen, preden se bo lahko začel uvajati končni produkt.

Rezultati projekta

- Več strokovnjakov, usposobljenih za testiranje, ocenjevanje in začasno upravljanje sistema preverjanja CTBT,
- izboljšana pripravljenost sodelujočih za tehnične delavnice,
- več udeležencev ter boljše razširjanje in izvajanje sklepov tehničnih delavnic,
- izboljšan dostop do modulov usposabljanja, neodvisno od časovnih pasov in tehnološkega razvoja države prejemnice,
- zagotavljanje usposabljanja in povečanja zmogljivosti prek elektronskih sredstev vsem državam podpisnicam CTBT.

3. Trajanje

Ocenjeni skupni čas trajanja obeh zaporednih faz projekta bo 15 mesecev.

4. Upravičenci

Upravičenci e-usposabljanja so države podpisnice CTBT. Za pravilno delovanje CTBT je bistveno, da so te države zmožne izvajati CTBT in njen sistem preverjanja ter da v celoti izkoristijo sodelovanje pri delu Pripravljalne komisije CTBTO. Primerno se bo upoštevala jezikovna raznolikost upravičencev, vključno z jezikovnimi različicami modulov usposabljanja, kjer je to ustrezno.

5. Subjekt, zadolžen za izvajanje projekta

Izvedba projekta bo zaupana Pripravljalni komisiji CTBTO. Projekt bo neposredno izvajalo osebje začasnega Tehničnega sekretariata Pripravljalne komisije CTBTO, strokovnjaki ali pogodbeni izvajalci držav podpisnic Pripravljalne komisije CTBTO. V primeru pogodbenih izvajalcev bo Pripravljalna komisija CTBTO naročanje blaga, gradenj ali storitev v okviru tega skupnega ukrepa izvedla v skladu z veljavnimi pravili in postopki Pripravljalne komisije CTBTO, kakor so opredeljeni v Sporazumu o prispevku EU s Pripravljalno komisijo CTBTO.

6. Udeležene tretje osebe

Ta projekt bo 100 % financiran s tem skupnim ukrepom. Strokovnjaki držav podpisnic Pripravljalne komisije CTBTO se lahko štejejo kot udeležene tretje osebe. Delovali bodo po standardnih pravilih delovanja strokovnjakov Pripravljalne komisije CTBTO.

7. Ocena potrebnih sredstev

Prispevek EU bo kril polno izvajanje dveh faz projekta, kakor sta opisani v tej prilogi. Ocenjeni stroški so naslednji:

— Faza 1 (formalni pogoji, prototipni razvoj, vključno s testiranjem prvih modulov):

519 400 EUR.

— Faza 2 (razvoj preostalih modulov, testiranje in ocenjevanje modulov z izbranimi upravičenci):

580 600 EUR.

Poleg tega je za nepredvidene stroške vključena varnostna rezerva v višini približno 3 % upravičenih stroškov (za celotni znesek 33 000 EUR).

8. Referenčni finančni znesek za kritje stroškov projekta

Skupni stroški projekta znašajo 1 133 000 EUR.

SKUPNO STALIŠČE SVETA 2006/244/SZVP**z dne 20. marca 2006****o sodelovanju Evropske unije v Organizaciji Korejskega polotoka za energetske razvoj (KEDO)**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji, in zlasti člena 15 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Na podlagi Skupnega stališča 2001/869/SZVP⁽¹⁾ Evropska unija sodeluje v Organizaciji Korejskega polotoka za energetske razvoj (KEDO), da bi prispevala k rešitvi problema širjenja jedrskega orožja na Korejskem polotoku.
- (2) Strategija EU proti širjenju orožja za množično uničevanje, ki jo je Evropski svet sprejel 12. decembra 2003, posebno pomembnost pripisuje upoštevanju določb Pogodbe o neširjenju jedrskega orožja s strani vseh pogodbenic.
- (3) S sodelovanjem v KEDO Evropska unija prispeva k svojemu cilju, to je k iskanju celovite rešitve problema širjenja jedrskega orožja na Korejskem polotoku v skladu s cilji šeststranskih pogovorov.
- (4) Med člani izvršilnega odbora KEDO obstaja soglasje glede čimprejšnjega zaključka projekta lahkovodnega jedrskega reaktorja KEDO (v nadaljnjem besedilu „projekt LWR“) in ustreznega prenehanja KEDO pred koncem leta 2006.
- (5) Zato je Evropska skupnost za atomsko energijo (Euratom) s pogajanjem dosegla podaljšanje svojega članstva v KEDO, zlasti z namenom, da podpre cilj zaključitve projekta lahkovodnega jedrskega reaktorja in prenehanja KEDO.
- (6) Ohranila naj bi se obstoječa natančna pravila za zastopanje Evropske unije v izvršilnem odboru KEDO. V zvezi s tem sta se Svet in Komisija dogovorila, da v primeru, ko izvršilni odbor KEDO obravnava zadeve, ki ne spadajo v pristojnost Euratom-a, stališče o takšnih zadevah predstavi predsedstvo Sveta.
- (7) Skupno stališče 2001/869/SZVP je prenehalo veljati 31. decembra 2005 in se nadomesti z novim skupnim stališčem –

SPREJEL NASLEDNJE SKUPNO STALIŠČE:

Člen 1

Cilj tega skupnega stališča je omogočiti Evropski uniji sodelovanje v postopku čimprejšnje zaključitve projekta lahkovodnega jedrskega reaktorja in ustreznega prenehanja KEDO pred koncem leta 2006.

Člen 2

1. V primeru zadev, ki ne spadajo v pristojnost Euratom-a, o stališču, ki se zavzame v izvršilnem odboru KEDO, odloča Svet, predstavi pa ga predsedstvo.

2. Predsedstvo je zato udeleženo pri delu izvršilnega odbora KEDO in je nemudoma obveščeno o vseh zadevah skupne zunanje in varnostne politike, ki jih je treba obravnavati v izvršilnem odboru KEDO.

3. Komisija redno in po potrebi poroča Svetu pod vodstvom predsedstva, ki mu pomaga generalni sekretar/visoki predstavnik za SZVP.

Člen 3

To skupno stališče se uveljavi z dnem sprejetja. Uporablja se od 1. januarja 2006 do zaključka KEDO ali do 31. decembra 2006, kar nastopi prej.

Člen 4

To skupno stališče se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 20. marca 2006

Za Svet
Predsednica
U. PLASSNIK

⁽¹⁾ UL L 325, 8.12.2001, str. 1.